

THE STANDARD

ISSUE 7 | 28 AUGUST 2017

 THAILAND

ISRAEL
THE STARTUP
NATION

SO
SOFITEL

บ๊ช โชโฮตี้ บ๊ชคลับสุดชิคของคนมีสไตล์ บนชายหาดส่วนตัวชะอำ ที่...โรงแรมโซ โซฟีเทล หัวหิน

  SOSOFITELHUAHIN

 @SOSOFITELHUAHIN

SO Sofitel Hua Hin | 115 หมู่ 7 บางเก่า ชะอำ | โทร 032 709 555 | H9649@sofitel.com
www.so-sofitel-huahin.com

CONTENTS

VOL. 1 ISSUE 7 | 28 AUGUST 2017

09 GLOBAL CHANGE

นักศึกษาใช้หอฟักทำธุรกิจถุงเท้าเพื่อคนไร้บ้าน / ซูเปอร์มาร์เก็ตในมอนทรีออลเปิดตัวสวนออร์แกนิกบนหลังคา

14 IN HISTORY

โทมัส เอดิสัน จดทะเบียนสิทธิบัตรเครื่องฉายภาพยนตร์

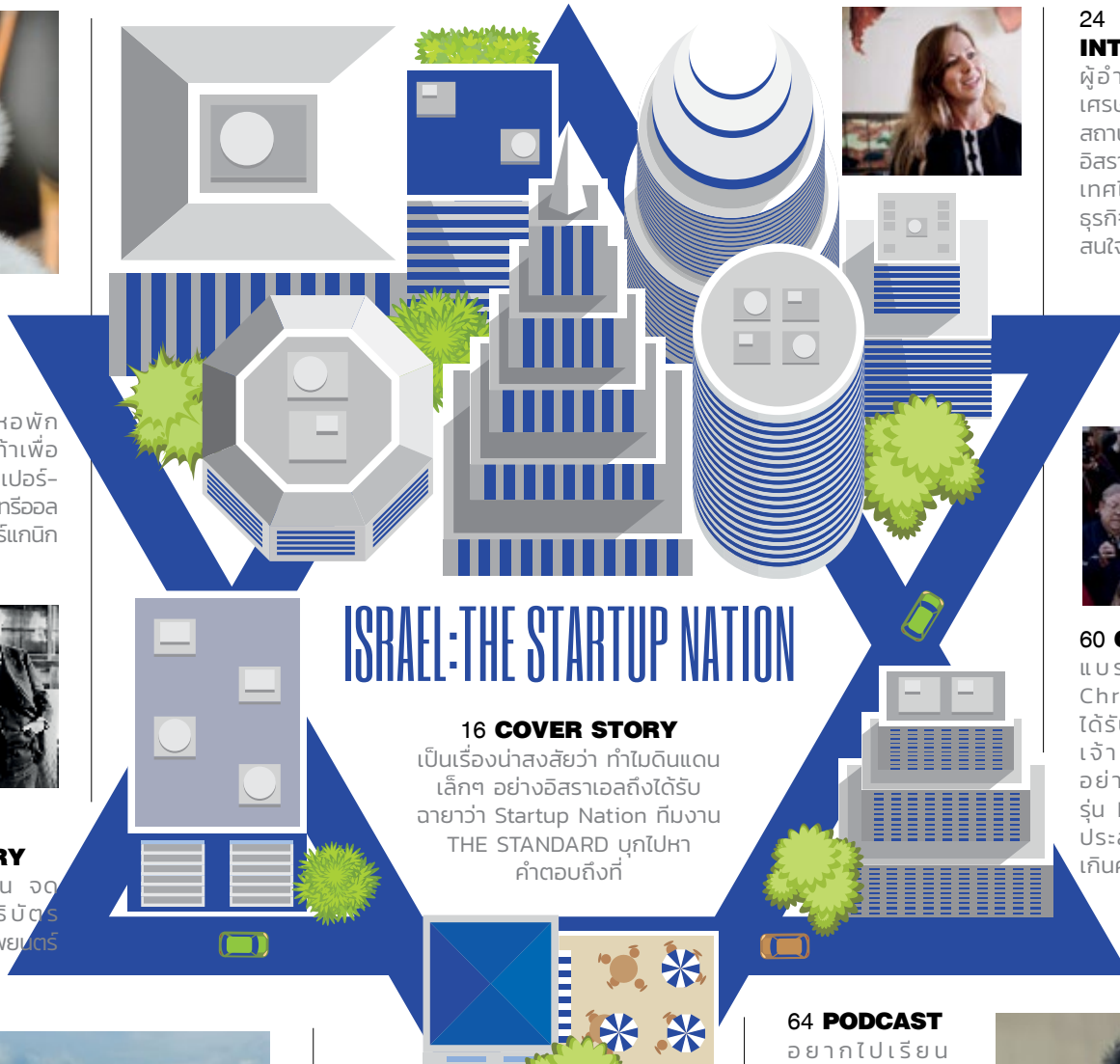

37 TRAVEL

นอกจากเรื่องการค้าและนวัตกรรม อิสราเอลยังเป็นดินแดนที่ผู้คนอยากไปเยือนเพื่อสัมผัสวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวที่แตกต่าง THE STANDARD ไม่ลืมหยดับ้านนี้มาฝาก

42 BUSINESS TALE

การพลิกโฉมแบรนด์เดิมอย่างศรีจันทร์ให้กลับมาเป็นที่นิยมและได้รับการพูดถึงในวงกว้างเกิดขึ้นในยุคของ วัิศ หายอุตสาหกรรมอากาศยานแห่งบริษัท ศรีจันทร์สโอส

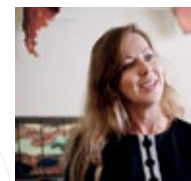
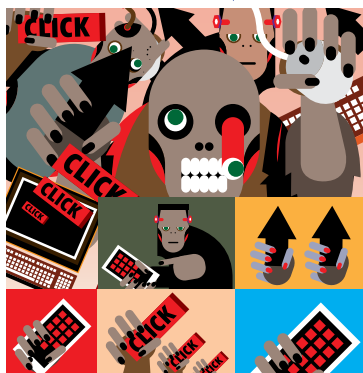
ISRAEL: THE STARTUP NATION

16 COVER STORY

เป็นเรื่องน่าสงสัยว่า ทำไมดินแดนเล็กๆ อย่างอิสราเอลถึงได้รับฉายาว่า Startup Nation ที่งาน THE STANDARD มุกไปหาคำตอบถึงที่

47 OPINION

หลากหลายทัศนะจากเหล่าคอลัมนิสต์ที่พมมุมมองแตกต่างกัน่าเสนอแบบสนุกและให้ข้อคิดมากมาย

24

INTERVIEW

ผู้อำนวยการฝ่ายเศรษฐกิจและการค้าสถานเอกอัครราชทูตอิสราเอลประจำประเทศไทย ให้มุมมองธุรกิจสตาร์ทอัพที่น่าสนใจและน่าเรียนรู้

60 CULTURE

แบรนด์ดังอย่าง Christian Dior ได้รับอานิสงส์จากเจ้าหญิงไดอานาอย่างไร กระเป๋ารุ่น Lady Dior ถึงประสบความสำเร็จเกินคาด

64 PODCAST

อยากไปเรียนเมืองนอกต้องทำอย่างไร ฟังข้อคิดจากหนุ่มที่เคยไปศึกษาที่มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์มาแล้ว

66 VIDEO

นอกจากจะเป็นตลกชื่อดัง จตุรงค์ มกจ๊กยังมีมุมมองต่อชีวิตที่น่าเรียนรู้ ชมวิดีโอการทำเรือกสวนไร่นาและเลี้ยงไก่แบบที่สร้างแรงบันดาลใจได้เป็นอย่างดี

แอปใหม่..SF Cinema โดนใจคนรักหนัง

DOWNLOAD NOW

SF Cinema

✓ ALL NEW

โดนใจทุกฟังก์ชัน
กับดีไซน์ใหม่ สุดล้ำ

✓ FAST

โดนใจไม่ต้องรอ
ช้ากว่า เร็วกว่า

✓ FRIENDLY

โดนใจ ทุกความต้องการ
ซื้อและจองได้ในแอปเดียว

ซื้อ-จองตั๋วหนัง • 0-2268-8888

Buy & Booking Ticket • www.sfcinematicity.com

WeloveSF

Welove_SF

EMPRIVÉ
CINECLUB

SFW
WORLD CINEMA

SFX
CINEMA

SFC
CINEMA

LOVE WILL MAKE YOU STRONG

VOL. 1 ISSUE 7
28 AUGUST 2017

คำว่า STARTUP นั้นมาจากคำกริยาที่หมายถึงการเริ่มต้นมาจากสัญลักษณ์ดาว 6 แฉกบนพื้นของของประเทศอิสราเอล เพื่อสะท้อนถึงความแข็งแกร่งของชนชาตินี้ ที่ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรครอบตัว และสร้างตัวเองจนกลายเป็น Startup Nation ได้ในวันนี้

ไม่กี่วันก่อน ผู้เขียนทวีตข้อความหนึ่งไปในทวีตเตอร์ส่วนตัว (@khaopan) ว่า “ถ้าจะเหนื่อยกับการทำอะไรสักอย่าง ให้เหนื่อยกับสิ่งที่เรารักและเชื่อ เพราะระหว่างทางมันจะไม่ท้อจนล้มเลิก และเมื่อล้มเลิกก็จะไม่เลิกอยู่ดี” ผลคือข้อความนี้ได้รับการทวีตไปทั้งหมดเกือบ 20,000 ครั้ง เมื่อกดเข้าไปดูคนที่โหวตทวีตนี้ก็พอจับความรู้สึกที่คล้ายๆ กันได้อย่างหนึ่งคือ พวกเขาหลายคนต่างก็มีเรื่องที่ทำให้ต้องเหน็ดเหนื่อยด้วยกันทั้งนั้น เราต่างมีวันที่สับสนและทะเลาะกับตัวเอง หรือคนรอบข้างเกี่ยวกับสิ่งที่ตัวเองรักและเชื่อ ซึ่งคนอื่นๆ อาจไม่ได้คิดเหมือนกัน หัวใจคนก็เป็นแบบนี้ เราไม่อาจบังคับให้คนอื่นรักในสิ่งเดียวกับเรา พอๆ กับที่เราก็ไม่อาจบังคับหัวใจตัวเองให้รักในสิ่งที่คนอื่นรักได้เช่นกัน เราต่างดิ้นรน กระจกกระสุน อยู่ในความรัก ไม่รัก เชื่อ ไม่เชื่อ กันอยู่อย่างนี้มาไม่รู้เท่าไรต่อเท่าไร

ทวีตที่ว่านั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องจากปก Israel the Startup Nation ในฉบับนี้ เพราะระหว่างที่ย้อนกลับไปคิดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อ 6 เดือนที่แล้ว ตอนที่ทีมงาน THE STANDARD บินไปถ่ายทำสารคดี AIS Startup The Series อยู่ที่กรุงเทลอาวีฟ ประเทศอิสราเอล สิ่งที่น่าสนใจได้ชัดเจนที่สุดระหว่างที่อยู่กันก็คือ “ความรักและความเชื่อ” ความรักในสิ่งที่ทำ และความเชื่อว่าจะทำอย่างไรที่จะเป็นไปได้ ไม่ว่าจะต้องล้มเหลวสักกี่ครั้ง ก็พร้อมจะเรียนรู้จากความผิดพลาด พร้อมจะเริ่มต้นใหม่ด้วยวิธีที่ดีกว่า ด้วยหัวใจที่แข็งแกร่งกว่าเดิม

ที่พูดทั้งหมดนี้ คือลักษณะนิสัยที่เราพบได้ทั่วไปในกลุ่มคนทำสตาร์ทอัพ หรือคนที่ริเริ่มทำธุรกิจของตัวเองดูไปแล้วก็ไม่ต่างจากเวลาที่เรตกหลุมรักใครสักคนนั่นแหละ ลงว่ารักไปแล้ว การถอนหัวใจออกมาจากจุดนั้นนับว่าไม่ง่าย และแม้ว่ากับบางคน เราอาจคาดเดาได้ด้วยซ้ำไปว่าหัวใจเราจะเสี่ยงกับการแตกสลาย เราก็ยินยอมที่จะผ่านพบกับภาวะนั้นอยู่ดี ไม่ใช่เราไม่รักตัวเอง แต่เราแค่ไม่อยากจะเกลียดตัวเองที่จะไม่ยอมให้ถึงที่สุดหรือไม่ต่อสู้เพื่อสิ่งที่รักให้มากพอเสียก่อน

ทุกครั้งที่เราถามคนทำสตาร์ทอัพที่ประสบความสำเร็จแล้วว่า พวกเขาทำอะไรจะแนะนำคนที่อยากเริ่มต้นทำธุรกิจหรือเปล่า ทุกคนจะตอบคล้ายๆ กันว่า ถ้าอยากทำจริงๆ ก็ลงมือทำ เพราะไม่มีทางอื่นให้เรียนรู้ได้มากไปกว่านี้ และจงรับมือกับความล้มเหลวที่อาจจะเกิดขึ้นให้ได้ ด้วยการมองความล้มเหลวให้เป็นบทเรียน จำได้ว่าแทบไม่มีใครพูดให้ได้ยินว่า ความรักจะชนะทุกอย่าง ลงมือทำเถอะ วันหนึ่งคุณอาจจะรวยเหมือนผม ผมทำได้ คุณก็ทำได้ ไม่เลย ไม่มีความโรแมนติกเช่นนั้นในชีวิตจริง

อาจเป็นเพราะพวกเขาผ่านจุดที่เข้าใจแล้วว่า ถึงที่สุดแล้ว ความรักอาจไม่ได้ทำให้ชนะทุกอย่าง ผลออกเราอาจจะแพ้ฝ่ายที่ที่เรารักในสิ่งนั้นสุดหัวใจก็ได้ แต่ตราบดีที่เราจะรักและเชื่อในความเป็นไปได้ เราก็จะมองความพ่ายแพ้เป็นแค่เรื่องชั่วคราว แล้วลุกมาก้าวเดินต่อไป ความสำเร็จในการทำในสิ่งที่เรารักและเชื่อมั่น อาจไม่ได้มาในรูปแบบของการได้ในสิ่งที่เราฝันไว้ทุกประการ บ่อยครั้งเหลือเกินที่มันจบลงด้วยการสูญเสียในสิ่งที่ฝัน แต่ได้มาในสิ่งที่ไม่เคยฝัน เพื่อที่เราจะยังขอบคุณชีวิตทุกครั้งที่ได้ในสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิตเรา ดีที่สุดตามเหตุปัจจัยที่ควรจะเป็น

ภาพพระอาทิตย์ขึ้นยามเช้าและตกในยามเย็นริมทะเลที่เมืองเทลอาวีฟ เป็นภาพที่สวยงามและดีใจและดีใจไม่ลงจนถึงทุกวันนี้ ไม่อาจพูดได้ว่าตัวเองฝากหัวใจไว้ที่นั่น แต่พูดได้เต็มปากว่า ที่นั่นเปลี่ยนหัวใจให้เป็นอีกแบบ... แบบที่ทำให้รู้ว่า เมื่อรักที่จะอยู่ตรงไหน เราก็พร้อมจะลุยและล้มตรงนั้นอย่างไม่เลิกราและไม่เลิก รักเพราะจะมีดีหรือส่ว ร้อนหรือเหน็บหนาว เราก็จะไม่มีความเกลียดตรงนั้น และไม่มีความเกลียดตัวเอง

วิไลรัตน์ เอมเอี่ยม
บรรณาธิการบริหาร
WILAIRAT.A@THESTANDARD.CO

CHIEF EXECUTIVE OFFICER วงศ์กนก ชัยณรงค์สิงห์ **MANAGING DIRECTOR** นิติพัฒน์ สุขสวย **EDITOR-IN-CHIEF** วิไลรัตน์ เอมเอี่ยม **EDITOR-IN-CHIEF (CULTURE SECTION)** เจมิส เหลืองศุภกรรณ์ **EDITOR** ยศยอด คลังสมบัติ **WRITER** นิธินาฏ ปุโรภานนท์ **DESIGN DIRECTOR** วีระยุทธ คงเทศน์ **ART DIRECTOR** อองคนาง วัฒนานนท์ **SENIOR GRAPHIC DESIGNER** พรวิไล จิวพัฒน์ชา **GRAPHIC DESIGNER** อรณิษฐ์ สุขเกษม **PROOFREADERS** สราญรัตน์ วิชาญศรีดี, เบญจวรรณ แก้วสว่าง **MARKETING MANAGER** วิไลลักษณ์ โพธิ์ธัญกุล **ASSISTANT MARKETING MANAGER** พิมพ์นารา มีฤทธิ์ **CREATIVE MARKETING** ชลธร จารุสุวรรณวงศ์ **MAGAZINE MANAGER** สุรเกตุ เรืองแสงระวี **PRODUCTION** ทศพล บุณยกุล **PHOTOGRAPHERS** เมตตา วงศ์เจริญ, วงศกร ยี่ดวง **ADVERTISING DIRECTOR** ศุภลักษณ์ เลิศกาญจนวัฒน์ **SENIOR ADVERTISING MANAGER** รัชชณันท์ นิสพัชรโรจน์ **ADVERTISING MANAGER** ภักวีร์ ตั้งวิบูลย์กุล **ASSISTANT ADVERTISING MANAGERS** มาสสุภา เอี่ยมมงคลศิลป์, ภัสราดา พุ่มเจริญ, สุกัญญา แก้วชิงดวง, สุธิดา นรสปนัทธิพากร **MARKETING COORDINATOR** ศศิมา เหลืองศิริฉาย **DIGITAL MEDIA MANAGER** วิมาวส รัชตทน

THE STANDARD เป็นนิตยสารแจกฟรีรายสัปดาห์ ห้ามจำหน่าย ลงวนลิขสิทธิ์ การนำส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของนิตยสารไปใช้โดยไม่ได้รับการอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร ถือว่ามีความผิดทางกฎหมาย
เจ้าของ บริษัท เดอะสแตนดาร์ด จำกัด เลขที่ 23/100-102 ซอยศูนย์วิจัย ถนนพระราม 9 แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310 โทรศัพท์ 02 203 1142
แฟกซ์ 02 203 1143 เว็บไซต์ WWW.THESTANDARD.CO ISSN 2586-8586
แยกสี บริษัท คลาสสิกสแกน จำกัด โทรศัพท์ 0 2291 7575 พิมพ์ บริษัท โรงพิมพ์ตะวันออก จำกัด (มหาชน) โทรศัพท์ 0 2551 0533, 44
ภาพถ่าย AFP, SHUTTERSTOCK ฟอนต์ KANIT โดย คัดสรร ดีมาก

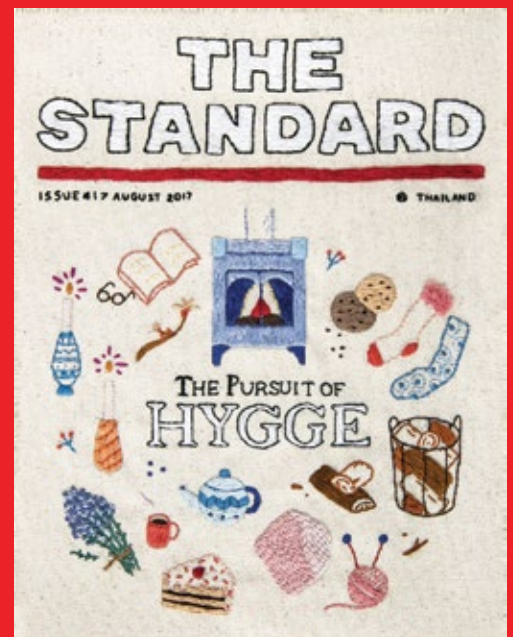
kipling

พบกับนิตยสาร
THE STANDARD
ได้ทุกวันจันทร์
เวลา 17.00 น.
ที่ สถานีรถไฟฟ้า
BTS 11 สถานี

- SIAM D01
- CHIT LOM E1
- PHLOEN CHIT E2
- ASOK E4
- PHROM PHONG E5
- VICTORY MONUMENT N3
- ARI N5
- MO CHIT N8
- SALA DAENG S8
- CHONG NONSI S3
- SAPHAN TAKSIN S6

และที่ ร้านกาแฟสตาร์บัคส์
200 สาขาทั่วกรุงเทพฯ

FIND US AT

อ่าน THE STANDARD ออนไลน์ ได้ที่ THESTANDARD.CO

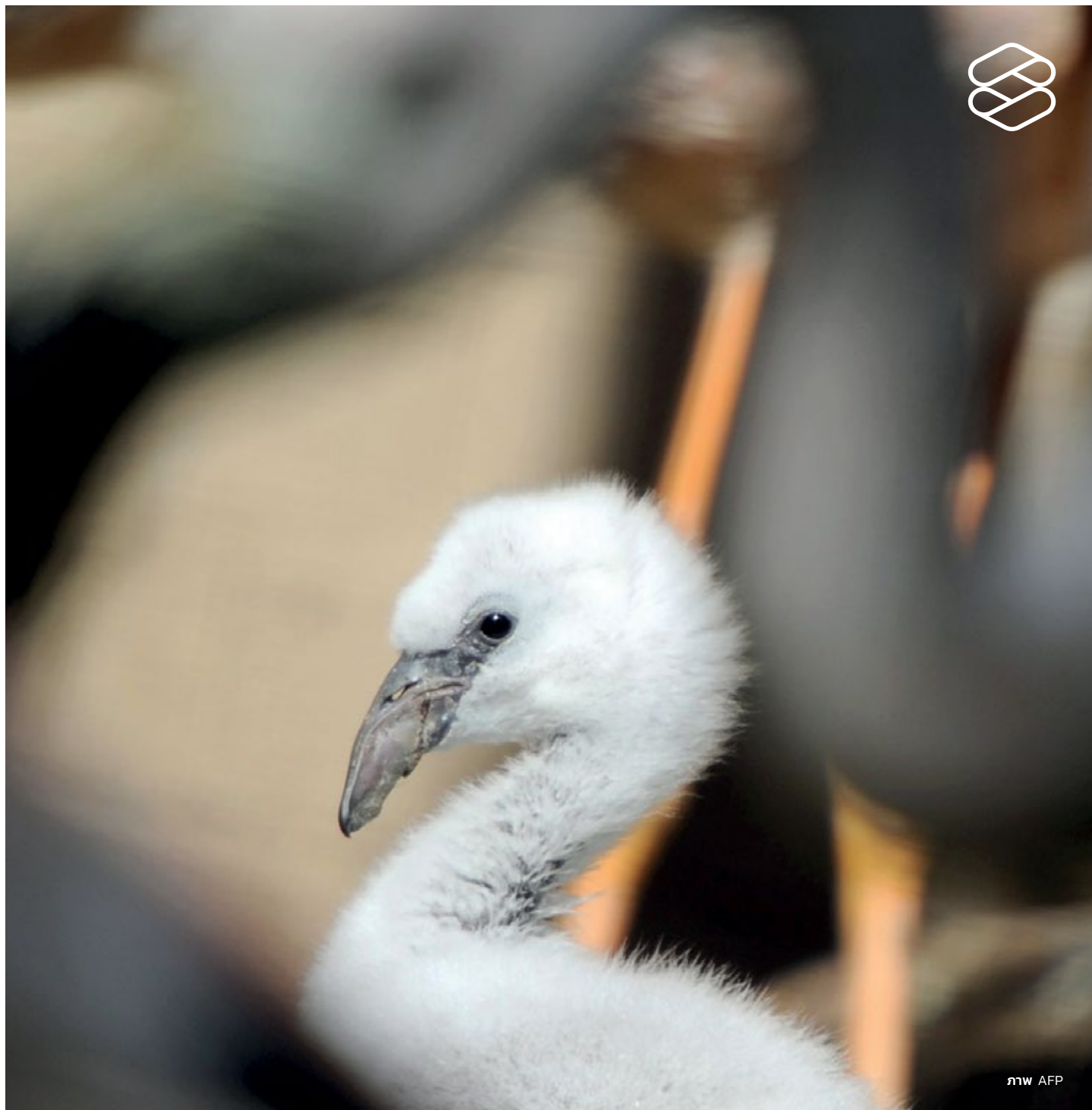
f THESTANDARDTH

t THESTANDARDTH

ig THESTANDARDTH.IG

yt THESTANDARDTH

ภาพ AFP

NEWS

INSPIRING STORIES OF GREAT GLOBAL IMPACT

นักศึกษาใช้หอพักทำธุรกิจถุงเท้าเพื่อคนไร้บ้าน / ซูเปอร์มาร์เก็ตในมอนทรีออลเปิดตัวสวนออร์แกนิกบนหลังคา

GLOBAL CHANGE

ภาพ AFP

AUSTRALIA

ออสเตรเลียเปิดซูเปอร์มาร์เก็ตช่วยลดอาหารที่จะกลายเป็นขยะ

OzHarvest Market เปิดตัวครั้งแรก ณ มหานครซิดนีย์ ออสเตรเลีย ลูกค้าเพียงแค่มองเข้ามาเลือกสิ่งที่ต้องการ ซึ่งมีทั้งของสด ของแห้ง อาหารแช่แข็ง วัตถุดิบประกอบอาหาร เครื่องใช้ทั่วไป สมุนไพร ยาสีพื้น ตลอดจนของใช้เด็กอ่อน เมื่อหยิบสินค้าจนพอใจแล้ว ก็ไปชำระเงินใส่ตู้ที่ทางร้านเตรียมไว้ให้ในราคา 'จ่ายเท่าที่จ่ายไหว' สินค้าทุกชิ้นของที่นี่วางจำหน่ายโดยไม่มีป้ายกำกับราคา เพราะแหล่งที่มาคือ สินค้าส่วนเกินจากห้างร้านใหญ่ๆ ที่มีนโยบายนำมาบริจาค แทนที่จะทิ้งไปอย่างเปล่าๆ ปลื้ๆ ด้วยแนวคิดนี้ ผู้ที่อยู่ในภาวะรัดเข็มขัดทางการเงินก็มีโอกาสได้ของอุปโภคบริโภคที่พอจ่ายได้ แม้ของที่คุณเหมือนจะไร้ค่าสำหรับบางคนก็อาจเป็นสิ่งที่มีความหมายยิ่งใหญ่มากกับบางครอบครัว อีกทั้งยังช่วยลดปริมาณขยะเหลือทิ้งให้ไม่ไปจบที่ลานฝังกลบ และปล่อยก๊าซเรือนกระจกจนส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศอีกด้วย

ภาพ AFP

ภาพ Wildlife Reserves Singapore

SINGAPORE

สวนนกสร้างร่องเท้าให้ลูกนกฟลามิงโก

พื้นที่ตามธรรมชาติของนกฟลามิงโกคือ หาดเลนเปียกชื้นในแอฟริกา เพราะฉะนั้นพื้นที่คอนกรีตร้อนระอุย่อมไม่เหมาะ สวนนกจูร่งในสิงคโปร์จึงสร้างร่องเท้าสีน้ำเงินให้ลูกนก 'สกวิช' เพื่อปกป้องเท้าต่างๆ ที่ยังไม่โตเต็มที่ นกขนาด 1 กิโลกรัม 6 ขีด ลืมตาดูโลกเมื่อ 2 เดือนกว่าที่ผ่านมา หลังจากผู้ดูแลพบไข่ที่ถูกทิ้งแล้วนำไปฟักในศูนย์เพาะพันธุ์และวิจัย ลูกนกจำเป็นต้องออกกำลังกายด้วยการเดินรับแสงแดดทุกวันเพื่อสร้างกระดูกให้แข็งแรงรับขายาวๆ ศูนย์ฯ จึงสร้างร่องเท้าเพื่อปกป้องขาบอบบางของลูกนกที่ต้องย่างเท้าไปตามพื้นคอนกรีต จนกว่าสุขภาพแข็งแรง แล้วเจ้าหน้าที่จะนำเจ้าสกวิชเข้าไปอยู่ในฝูงฟลามิงโกในสวนนกแห่งนี้ และหวังว่านกตัวน้อยจะเข้ากับสมาชิกตัวอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี

MOST READ ON THE STANDARD.CO

1. เบื้องหลังความสำเร็จของโฆษณา #TokyoUnexpected ของ VISA ที่โดนใจหลายล้านคน ไอระดา รัตนภรณ์	2. ริงกลมลึกลับใหม่ วันแรก คน 'งง' เสนอปฏิรูปกึ่งที่ควรวัด 'ติดแอร์-วิ่งตรงเวลา' พลวุฒิ สงสกุล	3. 'บุหรี่ปั๊พ' แพชั่นอันตราขาย หรือ ทางเลือกใหม่ ของนิโคติน? วรุฒน์ พงศ์พิพัฒน์	4. รู้จัก 'ไฟ ดาวดิน' เส้นทางชีวิต นักกิจกรรม เยาวชนต้นแบบ และนักโทษคดี 112 สุนทร วงษ์ปัญญา

ภาพ Facebook/ Billion Tree Tsunami

PAKISTAN

ปากีสถานปลูกต้นไม้พันล้านต้นใน 2 ปี

กระแสปลูกป่ากำลังมาแรงในแถบเอเชียใต้ อินเดียเป็นเจ้าของสถิติปลูกต้นไม้มากที่สุดในช่วง 24 ชั่วโมง ขณะที่ World Economic Forum รายงานทางเฟซบุ๊กว่า ปากีสถานปลูกต้นไม้ไปแล้ว 2,000 ล้านต้นตลอด 2 ปีที่ผ่านมา โดยก่อนหน้านี้ปากีสถานเป็นประเทศที่ประสบปัญหาพื้นที่ป่าลดลงอย่างมากจากการตัดไม้ทำลายป่าและภัยธรรมชาติ และคาดกันว่าจะเป็นหนึ่งในประเทศที่ได้รับผลกระทบจากภาวะโลกร้อนมากที่สุด แต่อดีตนักกรีกเกิด อิมราน ข่าน รองรองคิให้มีการปลูกป่าในโครงการ 'Billion Tree Tsunami' อันเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ Bonn Challenge ทั่วโลก เพื่อปลูกป่า 150 ล้านเฮกเตอร์ภายในปี 2020 โดยรัฐบาลปากีสถานทุ่มงบประมาณ 123 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ดำเนินการปลูกต้นไม้ครอบคลุมพื้นที่ 350,000 เฮกเตอร์ กลายเป็นโครงการสีเขียวที่ใหญ่ที่สุดของประเทศในทันที

PERU

ชนพื้นเมืองในเปรู ใช้วิทยุต่อสู้กับปัญหาสิ่งแวดล้อม

เครื่องมือสื่อสารที่ทรงพลังที่สุดสำหรับคนเมืองอย่างเราอาจเป็นอินเทอร์เน็ตและโซเชียลมีเดีย แต่สำหรับชนพื้นเมืองในเปรู เช่น ในเมืองปาโฮยาน (Pahoyan) หรือปูคัลลปา (Pucallpa) ยังคงใช้วิทยุในการบอกเล่าเรื่องราว ข่าวสารในภาษาท้องถิ่น เช่น ภาษาชิปีโบ (Shipibo) ให้คนในชุมชนและเมืองใหญ่รับรู้และเฝ้าระวังปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็น ปัญหาโลกร้อน น้ำท่วม การตัดไม้ทำลายป่า หรือใช้เป็นสื่อในการต่อสู้เรียกร้องสิทธิต่างๆ ซึ่งบางครั้งก็ต้องต่อสู้กับกลุ่มผู้มีอิทธิพลที่พร้อมจะทำร้ายได้ทุกเมื่อ ชาวพื้นเมืองโดยเฉพาะในหมู่บ้านกลางป่าที่ห่างไกลจากตัวเมือง จำเป็นต้องใช้วิทยุในการรับรู้ข่าวสารและชาวบ้านก็ต่อสู้กันมาด้วยความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะได้มีรายการวิทยุในภาษาของตัวเอง โดยมีผู้นำของกลุ่มเป็นผู้จัดรายการเอง โดยที่ไม่ได้รับค่าจ้างแต่อย่างใด เพราะสื่อหลักไม่ได้อำนาจเรื่องราวชาวบ้านมากเท่าที่ควร การมีรายการวิทยุที่ตรงที่เป็นตัวเชื่อมเรื่องราวระหว่างเมืองกับพื้นที่ห่างไกลให้ต่างฝ่ายต่างรับรู้เรื่องและปัญหาเร่งด่วนที่เกิดขึ้นด้วย

ภาพ Aljazeera

UKRAINE

ภาพ Aljazeera

นักบวชชายยูเครน สื่อสารกับผู้มีศรัทธา แต่หูหนวกด้วยภาษามือ

ไม่ว่าเป็นคนชาติ ศาสนาอะไร เมื่อมีความศรัทธา เรามักจะเข้าวัดหรือศาสนสถานเพื่อชำระล้างจิตวิญญาณให้บริสุทธิ์ โดยพระและนักบวชสื่อสารกับเหล่าศาสนิกชนด้วยการเทศน์ เพื่อให้ข้อคิดในการดำเนินชีวิต แต่สำหรับคนที่มือพิการในการได้ยิน การฟังเทศน์แทบเป็นไปไม่ได้เลย หลวงพ่อมีคาโย เฟนคานิน นักบวชชาวยูเครน เข้าใจปัญหานี้ดี และปรารถนาจะทำหน้าที่บริการชุมชนให้ดียิ่งขึ้น จึงเรียนภาษามือเพื่อสื่อสารกับผู้มีภาวะหูหนวกที่มาโบสถ์ ทำให้สมาชิกที่มีภาวะหูหนวกเพิ่มจาก 3-4 ราย เป็น 50 ราย ในปัจจุบัน ไม่เพียงเท่านั้นทีมนักร้องประสานเสียงยังเริ่มสื่อสารกับคนกลุ่มนี้ด้วยภาษามือเช่นกัน

5. ส่องพระปรารักษ์ วัดอรุณฯ บูรณะตามหลักวิชา กรมศิลปฯ ไม่ห้ามหากวัดนำกระเบื้องท้าวตุ้มมงคล **พลวัฒน์ สงสฤ**

6. ไทยewได้อะไรจากการซื้อ KFC 11,300 ล้านบาท **ปิยพล อรุณเจริญโร,** **ปณชัย อาร์เพิ่มพ**

7. "แค่เห็นรูปไม่ตรงกับเพศในใบสมัคร... ก็ไม่เอาแล้ว" เสียจาก 'เคท ครึ่งพิรุณ' **สุเพื่อสิทธิ์ LGBT** **วีไลรัตน์ เอมเอี่ยม**

8. รู้จัก 10 แบนด์ไทยที่มีมูลค่าแบรนด์องค์กรสูงสุดในปี 2017 **ปิยพล อรุณเจริญโร**

9. เล็ดลับการบริหารความสำเร็จของ Airbnb จากจุดตกต่ำถึงกำไรมหาศาล **ปิยพล อรุณเจริญโร**

10. 20 ปี เจ้าหญิงไดอานา สิ้นพระชนม์ สองเจ้าชายเปิดพระทัย "ไม่มีวันไหนไม่คิดถึงแม่" **ณรงค์กร มโนจันทร์เพ็ญ**

อ่านบทความได้ที่ **THESTANDARD.CO**

CANADA

ซูเปอร์-มาร์เก็ตในมอนทรีออลเปิดตัวสวนออร์แกนิกบนหลังคา

ซูเปอร์มาร์เก็ตไอจีเอ (IGA) ในเขตแซงต์-โลรองต์ ในมอนทรีออล เลิฟความสดของพืชผักออร์แกนิก 30 ชนิดกลายเป็นทางเลือกให้คนที่ง้อถิ่นได้มีวัตถุดิบไปปรุงอาหาร ผู้บริหารเครือซูเปอร์มาร์เก็ตแห่งนี้ได้รับการแจ้งจากเทศบาลว่า บริษัทจำเป็นต้องสร้างพื้นที่สีเขียวบนหลังคาอาคารขนาด 25,000 ตารางเมตร และสิ่งที่บริษัทดำเนินการสร้างความประหลาดใจและความชื่นชมไปพร้อมๆ กัน ที่สำคัญผักทั้งหมดปลูกในดินที่รดน้ำด้วยระบบที่ปรับลด-เพิ่มความชื้นได้ไม่ใช้ผักไฮโดรโปนิคส์ที่มักเห็นกันบนพื้นที่ดาดฟ้าของตึก ทั้งนี้ทีมงานหวังได้รับการรับรองว่าเป็นผลผลิตออร์แกนิกจากหน่วยงาน Ecocert Canada ที่สวนแห่งนี้ พนักงาน 2 คนมีหน้าที่ดูแลผลผลิตอย่าง มะเขือเทศ หัวบีต มะเขือยาว ผักกาด กะเพราคะน้า และอื่นๆ ก่อนจะนำไปแพ็คเกจด้านล้างเพื่อวางขาย เบื้องต้นทีมงานประสบปัญหาเรื่องแมลงรบกวนอยู่บ้าง แต่พยายามแก้ปัญหาด้วยวิธีธรรมชาติคือ ปลูกดอกไม้ป่าที่ไล่แมลงได้ และอาจจะตัดดอกไม้เหล่านี้วางขายคู่กับพืชผักในโอกาสต่อไป

ภาพ Huffington Post Canada

Maintenance trucks could be fitted with giant magnetic coils to heat up the roads

ภาพ Facebook-World Economic Forum

SWITZERLAND

ถนนซ่อมตัวเอง

BIG CHANGE

ภาพ AFP

GLOBAL NUMBERS

6

จำนวนเดือนที่ศาลอุทธรณ์ฮ่องกงพิพากษาให้จำคุก โจเซฟ หว่อง วัย 20 ปี โทษฐานที่เป็นแกนนำการชุมนุมประท้วง อันเป็นต้นเหตุไปสู่ 'การปฏิวัติ' การประท้วงเรียกร้องประชาธิปไตยครั้งใหญ่ที่สุดของฮ่องกงในปี 2557

ภาพ AFP

125

ภาพ AFP

จำนวนเหรียญทองที่ไทยตั้งเป้าคว้ามาให้ได้ เพื่อหวังครองตำแหน่งเจ้าเหรียญทองในกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 29 ซึ่งปีนี้มาเลเซียเป็นเจ้าภาพ จัดแข่งขันทั้งหมด 38 ชนิดกีฬา และไทยส่งนักกีฬาลงแข่งทั้งหมด 405 รายการ

เวลาขับรถแล้วเจอหลุมเจอบ่อ เราต้องหักหลบกันพัลวันโซ่ใหม่ แต่จะดีแค่ไหนถ้าถนนทุกสายบนโลกนี้ราบเรียบเสมอกัน ในความเป็นจริง ถนนที่ผ่านการใช้งานหนักมายาวนานย่อมมีอายุขัยให้ต้องซ่อมแซมเป็นระยะๆ แต่สิ่งที่ทีมนักวิทยาศาสตร์สัญชาติสวีเดนพบอาจช่วยให้ถนนอยู่ได้ไปตลอดกาล เพราะถนนจะซ่อมแซมตัวเองได้ด้วยการเติมอนุภาคนาโนแม่เหล็กลงในยางมะตอย เมื่อทีมนักวิทยาศาสตร์ลองราดส่วนผสมยางมะตอยและอนุภาคนาโนแม่เหล็กลงบนถนนที่เพิ่มอุณหภูมิให้ร้อนขึ้น ส่วนผสมดังกล่าวจะซึมเข้าสู่รอยแยกและซ่อมแซมพื้นที่ส่วนนั้น การจะเปลี่ยนถนนให้ซ่อมตัวเองได้ ถนนเส้นนั้นๆ ต้องใช้ส่วนผสมที่วุ่นๆ และมีการบำรุงรักษาปีละครั้ง ส่วนถนนที่มีอยู่อาจจะใช้ส่วนผสมนี้มาเคลือบผิวด้านบนก็ได้ อย่างไรก็ตาม เรื่องค่าใช้จ่ายและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมยังเป็นเรื่องที่ต้องคำนึงถึงต่อไป คงต้องรอให้ผลวิจัยมีความแน่นอนก่อนที่เราจะได้เห็นถนนแบบนี้จริงๆ

ยุโรปร้อนเดือด ไฟป่าลามทั่ว แอลเบเนีย

ผลพวงจากคลื่นความร้อนที่แผ่ปกคลุมหลายพื้นที่ในยุโรป โดยเฉพาะภูมิภาคทางตอนใต้ของทวีป ไม่เพียงทำให้ประชาชนต้องเผชิญภาวะอากาศร้อนที่บางพื้นที่อุณหภูมิพุ่งสูงเกิน 40 องศาเซลเซียส จนรัฐบาลหลายประเทศต้องออกประกาศเตือนภัยเท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อธรรมชาติอย่างรุนแรง เช่น ไฟป่าใกล้เมืองซาราแนเด (Sarande) ในแถบเทือกเขามูซึนา (Muzina) ทางใต้ของประเทศแอลเบเนีย ซึ่งลูกกลมแผ่ขยายไปทั่วประเทศ และสถานการณ์เลวร้ายมากขึ้นด้วยอิทธิพลของคลื่นความร้อนที่ระอุหนักในขณะนี้

15 mins

ระยะเวลาที่ระงับประจําอาหารตุรกุ (Turku Cathedral) ดังในพิธีรำลึกถึงผู้เสียชีวิตจากเหตุก่อการร้ายที่เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในฟินแลนด์เมื่อ 10 วันที่แล้ว ผู้ก่อการร้ายเป็นผู้ลี้ภัยชาวโมร็อกโกวัย 18 ปี ที่ไล่แทงเฉพาะผู้หญิงกลางเมืองตุรกุทางตะวันตกของฟินแลนด์ มีผู้เสียชีวิต 2 ราย บาดเจ็บอีก 8 ราย

ภาพ english.ahram.org

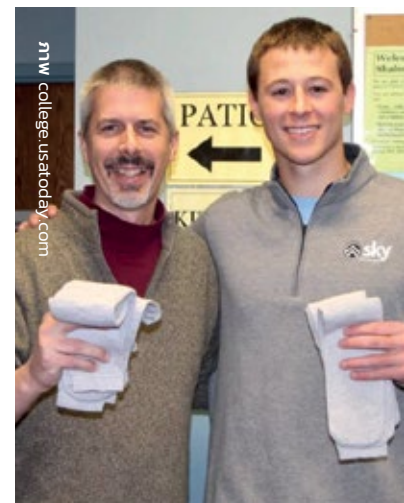
400

จำนวนโดยประมาณของวัตถุโบราณยุคไวกิงที่ถูกขโมยไปจากพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์เมืองแบร์เกน ทางตะวันตกเฉียงใต้ของนอร์เวย์ เมื่อกลางเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา ส่วนใหญ่เป็นโลหะวัตถุชิ้นเล็ก เช่น เครื่องประดับ มีมูลค่าทางประวัติศาสตร์ที่ไม่อาจประเมินได้ ผู้อำนวยการพิพิธภัณฑ์เผยว่า หากไม่ได้ของที่ถูกขโมยไปคืนมา เหตุการณ์ครั้งนี้จะกลายเป็นเหตุการณ์เลวร้ายที่สุดในรอบ 200 ปีของประวัติศาสตร์พิพิธภัณฑ์นอร์เวย์เลยทีเดียว

USA

นักศึกษาใช้หอพักทำธุรกิจถุงเท้า เพื่อคนไร้บ้าน

คีตัน เฮนดริกส์ นักศึกษาหนุ่มจากมหาวิทยาลัยเทย์เลอร์ในรัฐอินดีแอนาก่อตั้งบริษัทชื่อ สกาย ฟุตแวร์ (Sky Footwear) เพื่อส่งถุงเท้าไปยังบ้านพักสำหรับคนไร้บ้าน คีตันเคยเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนคงจะมีถุงเท้าอยู่มากพอ แต่นักศึกษาการตลาดปีสุดท้ายต้องแปลกใจที่พบว่า ถุงเท้าเป็นสิ่งที่บ้านพักสำหรับคนไร้บ้านต้องการมากที่สุด คีตัน และเอริก เซลลิเออร์ เพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย จึงจัดตั้งบริษัทเพื่อการนี้ โดยในแต่ละเดือน สกายฟุตแวร์จะเลือกบ้านพักสำหรับคนไร้บ้านหนึ่งโครงการ ตลอดทั้งเดือนนั้นเมื่อมีลูกค้าซื้อถุงเท้ากับบริษัทฯ 1 คู่ สกาย ฟุตแวร์จะบริจาคถุงเท้าให้บ้านพักที่เลือกไว้แต่แรก 1 คู่ ที่ผ่านมาบริษัทแห่งนี้ส่งมอบถุงเท้ามากกว่า 4,000 คู่ ให้คนไร้บ้านในบ้านพัก 11 แห่งไปแล้ว

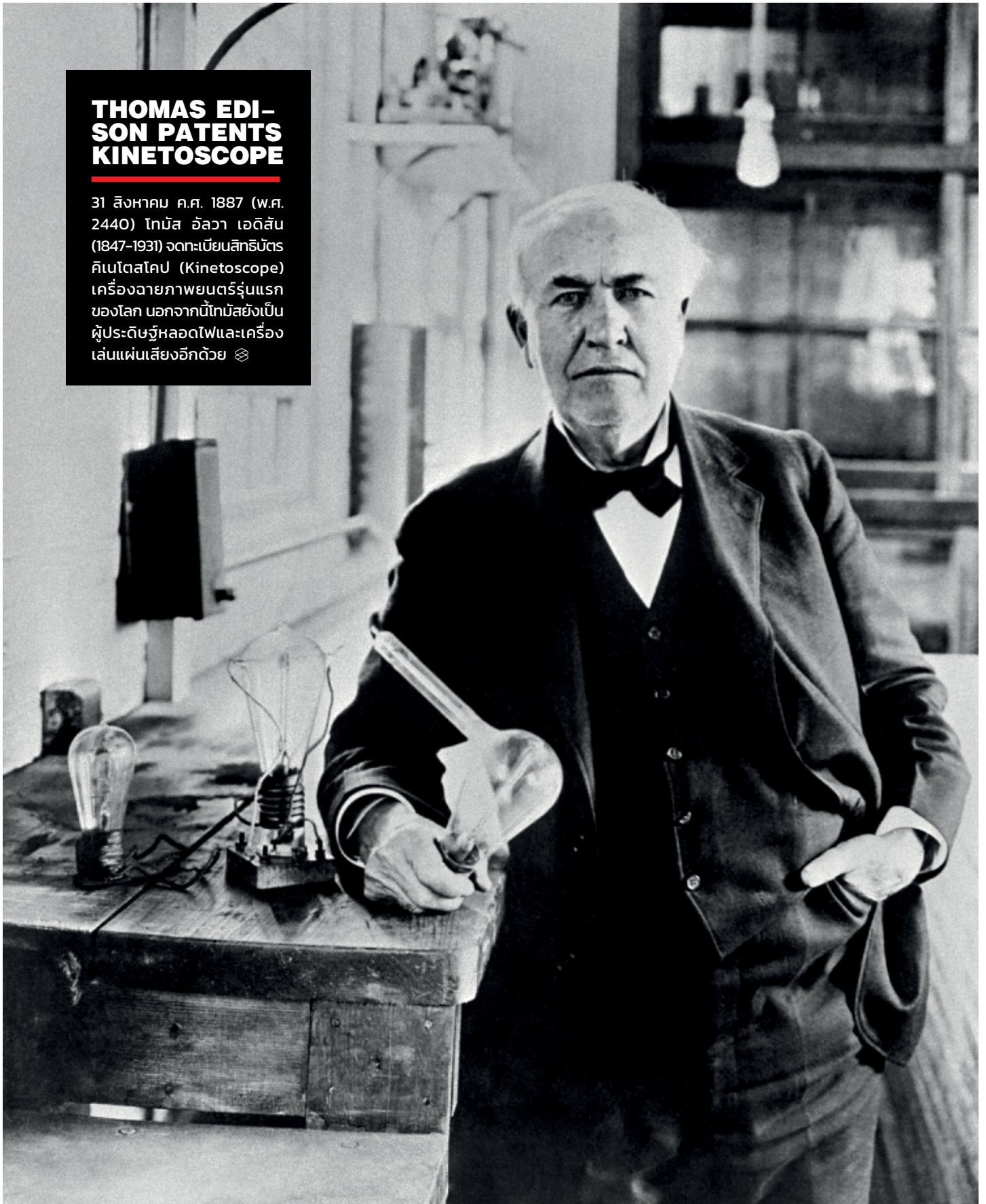
ภาพ college.usatoday.com

IN HISTORY

ภาพ AFP

THOMAS EDI- SON PATENTS KINETOSCOPE

31 สิงหาคม ค.ศ. 1887 (พ.ศ. 2440) โทมัส อัลวา เอดิสัน (1847-1931) จดทะเบียนสิทธิบัตร คิเนโตสโคป (Kinetoscope) เครื่องฉายภาพยนตร์รุ่นแรกของโลก นอกจากนี้โทมัสยังเป็น ผู้ประดิษฐ์หลอดไฟและเครื่อง เล่นแผ่นเสียงอีกด้วย ☎

หมอแพรว
 แพทย์หญิง เพ็ญสุดา ครุฑโกษา
 เครดิตภาพ : WHO? Magazine

สัมผัสความรู้ลึกซึ้งของ

BEAUTY CREATIVITY

ด้วยตัวของคุณเอง

พบกับเรา พร้อมเสิร์ฟนวัตกรรมชั้นเลิศ ที่แรกของ **“Beauty Hub Destination”**
 อีกทั้งมอบประสบการณ์ชั้นเลิศกับลูกค้า

- **New Innovation Experience**
- **Expert Surgery & Aesthetic Experience**
- **Professional Service Experience**

EXCLUSIVELY 49 ท่านแรก

ลด 10% สำหรับการทำหัตถยกรรม

ลด 20% สำหรับการทำทริทเม้นท์ทุกรายการ

: AIMECLINIC : AIME_CENTER

WWW.AIMECLINIC.COM

083-4615666

COVER STORY

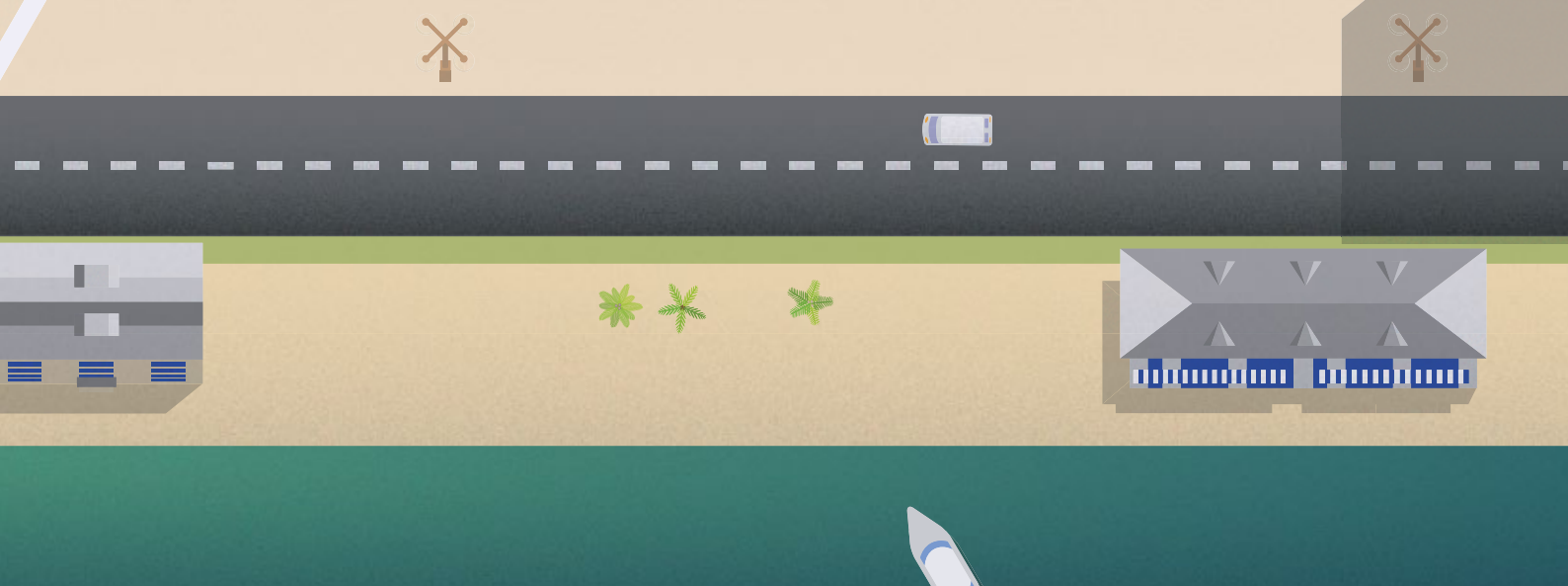
เรื่อง: 5 ล้านคน เสนอเงื่อนไข

ใบนสารคดีเรื่อง *Israel Inside: How a Small Nation Makes a Big Difference* (ผลงานของ ราฟาเอล ซอร์) ช่วงหนึ่งมีการสัมภาษณ์ ดร. ทาล เบน-ชาฮาร์ นักวิชาการชาวอิสราเอล ที่โด่งดังมาจากการสอนวิชาจิตวิทยาเชิงบวก (Positive Psychology) ที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งเขาเลือกจะกลับมาใช้ชีวิตที่ประเทศอิสราเอลบ้านเกิดอีกครั้ง เขาบอกว่า "เมื่อคนพูดถึงประเทศอิสราเอล เขามักจะนึกถึง สงคราม ศาสนา หรือแม้กระทั่ง ฟาลาเฟลา (หนึ่งในอาหารที่ขึ้นชื่อที่สุดของอิสราเอล) แต่สำหรับผม เมื่อผมคิดถึงประเทศอิสราเอล ผมจะคิดถึง 'ชัยชนะแห่งจิตวิญญาณของมนุษย์' เพราะอิสราเอลเป็นประเทศที่ล้อมรอบไปด้วยศัตรูนานาประเทศ แต่กลับสามารถ เปลี่ยนจากทะเลทรายและพื้นที่ที่ไร้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ ให้กลายเป็นประเทศที่สร้างผลผลิตที่ก่อให้เกิดความมั่งคั่ง และเป็น สังคมที่เห็นอกเห็นใจคนอื่นด้วย"

เราคิดว่านี่คือจุดเริ่มต้นสำคัญในการมองประเทศเล็กๆ อย่างอิสราเอลกันใหม่อีกครั้ง เพราะวันนี้ประเทศที่เราแทบไม่เคยคิดถึงเป็นจุดหมายหลักในการเดินทาง ประเทศที่แม้จะเคยได้ยินชื่อแต่ไม่เคยให้ความสำคัญ กลับกลายเป็นประเทศที่ทำให้เราทิ้ง และต้องตั้งใจเรียนรู้ในบทเรียนที่พวกเขาสอนผ่านผลงานและนวัตกรรมมากมาย ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อของพวกเขาบนหนทางของการเป็นผู้ประกอบการ ที่มุ่งมั่นสร้างธุรกิจให้เติบโตอย่างแข็งแกร่ง จนวันนี้คนทั้งโลกรู้จักประเทศอิสราเอลในนาม ‘Startup Nation’ หรือประเทศแห่งธุรกิจสตาร์ทอัพไปอย่างน่าภาคภูมิใจ เพราะที่นี่คือประเทศที่มีสตาร์ทอัพหนาแน่นที่สุดในโลกเป็นอันดับ 2 รองจากซิลิคอน วัลลีย์ในสหรัฐอเมริกา จนได้รับการยอมรับว่าเป็น hub หรือศูนย์กลางในด้านการสร้างผู้ประกอบการและนวัตกรรมของโลกไปแล้ว

ทุกการเริ่มต้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างประเทศเล็กๆ ให้เจริญรุ่งเรืองได้ภายในเวลาเพียง 69 ปี หลังประกาศเอกราช หรือการสร้างระบบนิเวศสำหรับสตาร์ทอัพ ที่ถือว่าสมบูรณ์แบบที่สุดแห่งหนึ่งเป็นอันดับต้นๆ ของโลกในวันนี้ กล่าวได้ว่าพวกเขาเริ่มจากความไม่มีอะไร หรือเริ่มต้นจากศูนย์ และจากความเชื่อมั่นว่าทุกอย่างต้องเป็นไปได้ แม้คนอื่นจะมองว่าเป็นไปไม่ได้ก็ตาม

จากนั้นพวกเขาก็เคียดทนทำในสิ่งที่พวกเขาเชื่อด้วยสารพัดการทดลองผ่านร้อยพันความล้มเหลว ล้มแล้วก็ลุกขึ้นมาทำต่อ ตราบใดที่ยังไม่สูญเสียความเชื่อมั่น ตราบนั้นก็ยังไม่นับว่าเป็นการสิ้นสุดของความฝัน

เพราะปลายทางนั้น ทุกคนล้วนต้องการแปรเปลี่ยนความฝันให้กลายเป็นความจริงที่จับต้องได้ และกอดมันไว้ให้แน่นที่สุด

ด้วยเหตุนี้ Startup Nation อย่างอิสราเอล จึงแฝงไปด้วยจิตวิญญาณ

ของนักสู้และความเป็นผู้ประกอบการ ในความหมายของผู้คนที่ริเริ่ม สร้างสรรค์ ด้วยหนึ่งสมองและสองมือ

เหตุผลที่อิสราเอลเป็น Startup Nation

ก่อนหน้านี้อาจการค้นหาข้อมูลทั้งหลายทั้งปวงเกี่ยวกับประเทศอิสราเอล มักไม่พบนหนังสือประวัติศาสตร์และบทความจากสำนักข่าว หรือหนังสือพิมพ์ต่างๆ เรื่องราวเกี่ยวกับอิสราเอลจึงมักจะได้รับ การนำเสนอในประเด็นสงคราม และความขัดแย้งในพื้นที่ระหว่างชาวยิวกับปาเลสไตน์ ศาสนา หรือชาติพันธุ์

กระทั่งการมาถึงของหนังสือขายดีอย่าง *Start-Up Nation* ของ แดน ซีเนอร์ และชอล ชิงเกอร์ ที่ได้รับการแปลไปกว่า 20 ภาษา (แปลเป็นไทยในชื่อ *คิดอย่างไรใหญ่อย่างอิสราเอล* โดยประภัสสร เสวิกุล) จากจุดนั้นเองเรื่องราวเกี่ยวกับความมุ่งมั่นแบบหาได้ยากจากประเทศอื่นๆ ความเป็นเลิศในเทคโนโลยีและนวัตกรรมล้ำสมัย จึงได้เป็นที่ประจักษ์

แก่สายตาชาวโลก

ประเทศอิสราเอลได้มีการประกาศเอกราช และจัดตั้งรัฐอิสราเอล ซึ่งเป็นรัฐของชาวยิวอย่างเป็นทางการเมื่อปี ค.ศ. 1948 โดยมี เดวิด เบนกูเรียน เป็นผู้นำคนแรก และแต่งตั้งให้กรุงเยรูซาเล็มเป็นเมืองหลวงของประเทศ

ข้อความหนึ่งในหนังสือ *Start-Up Nation* บอกว่า เดวิด เบนกูเรียน เคยกล่าวไว้ในช่วงเวลาที่ก่อตั้งประเทศว่า “ผู้เชี่ยวชาญทุกคนล้วนแต่ เป็นผู้ผู้เชี่ยวชาญของอะไรก็ตามในอดีต ยังไม่มีผู้เชี่ยวชาญในสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต การจะกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในอนาคตได้นั้น วิศวกรจะต้องมาแทนที่ผู้ประกอบการ”

เราเองก็เชื่อว่า วิศวกรที่ที่นั่นเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการกำหนดทิศทางของประเทศ แต่ยังมีเหตุผลอีกมากมายที่ทำให้ชาวอิสราเอลก่อร่างสร้างตัวมาจนเป็นหนึ่งในประเทศที่มั่งคั่งอย่างที่เราเห็นในปัจจุบัน และเหตุผลเหล่านั้นก็คือ...

WARFARE AND CONFLICTS

การอยู่ท่ามกลางสงครามและความขัดแย้ง

เพราะชาวยิวต้องผ่านการสู้รบและศึกสงครามนับครั้งไม่ถ้วนจากการที่ชนชาติต่างๆ เข้ามาแย่งชิงเพื่อครอบครองดินแดน โดยเฉพาะสงครามที่เกิดจากความขัดแย้งกับชาวอาหรับที่เป็นบรรพบุรุษของชาวปาเลสไตน์ในปัจจุบัน ซึ่งทั้งสองฝ่ายมีกรณีพิพาทมายาวนานนับพันปี สงครามจึงทำให้ชาวยิวถูกขับไล่ออกจากดินแดนที่ตนอาศัยอยู่ และต้องอพยพออกนอกประเทศไปตั้งถิ่นฐานอยู่ทั่วโลก เพราะไม่มีประเทศไหนยินยอมให้ชาวยิวประกอบกิจการที่กองทัพนานาชาติเลเวลอร์กวาดล้างชาวยิวในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ทำให้ชาวยิวต้องอพยพหนีไปเป็นจำนวนมากกระทั่งหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จบลง และมีการประกาศเอกราชและก่อตั้งประเทศอย่างเป็นทางการ ชาวยิวจึงอพยพกลับมาตั้งถิ่นฐานที่อิสราเอลอีกครั้ง ซึ่งก็ทำให้ชนชาติอาหรับในพื้นที่เดิมไม่พอใจ และเป็นจุดเริ่มต้นของความขัดแย้งที่ดูเหมือนจะไม่มีวันสิ้นสุด เพราะจะเห็นได้ว่าประเทศเพื่อนบ้านที่ล้อมรอบอิสราเอลอยู่ล้วนแต่เป็นรัฐอาหรับทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นเลบานอน ซีเรีย จอร์แดน (มีความขัดแย้งเรื่องเขตเวสต์แบงก์) อียิปต์ (มีความขัดแย้งเรื่องฉนวนกาซา) ทำให้อิสราเอลแทบจะไม่สามารถทำการค้ากับประเทศ

เพื่อนบ้านได้เลย ด้วยเหตุนี้อิสราเอลจึงมองภาพการทำธุรกิจกับโลกทั้งโลกแทน และเป็นการคิดตั้งแต่วันแรกในการทำธุรกิจเลยทีเดียว

ประเด็นนี้ คาริน เมเยอร์ รูบินสไตน์ ซีอีโอจาก Israel Advanced Technology Industries (IATI) ให้สัมภาษณ์กับเราว่า “เราต้องถูกล้อมรอบด้วยประเทศที่ส่วนใหญ่แล้วเป็นศัตรู เราถูกประเทศอื่นๆ คุกคามอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้เราต้องเพิ่มความระมัดระวังเป็นอย่างมาก พวกเราต้องคิดและพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ พุดง่ายๆ ว่า คนอิสราเอลแทบไม่ได้กิน ไม่ได้นอน ไม่ได้ดื่ม ต้องคิดอยู่ตลอดเวลาว่าจะพัฒนาหรือสร้างสรรค์อะไรบ้างตั้งแต่เริ่มต้น เพื่อให้เราสามารถป้องกันตัวเองได้ในระยะยาว”

THE COUNTRY OF IMMIGRANTS

การเป็นประเทศแห่งผู้อพยพ

อิสราเอลเป็นประเทศที่มีประชากรมากกว่า 70 เชื้อชาติรวมกัน เพราะช่วงที่ก่อตั้งประเทศอิสราเอลเป็นช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จึงมีชาวยิวที่เคยหนีไปอยู่ทั่วโลก รวมทั้งคนจากชนชาติอื่นๆ อพยพกลับมาก่อร่างสร้างตัวใหม่ การเป็นประเทศของผู้อพยพ จึงทำให้พวกเขาพร้อมเสมอสำหรับการเริ่มต้นใหม่และไม่กลัวความเสี่ยง

การไม่กลัวความเสี่ยงเป็นคุณสมบัติสำคัญอย่างยิ่งสำหรับคนที่ต้องการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งในที่นี้คือคนทำสตาร์ทอัพ เพราะทุกอย่างก้าวของการทำธุรกิจล้วนแต่ต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนทั้งสิ้น และสิ่งที่น่าสนใจก็คือ ทุกครั้งที่เราได้พูดคุยกับผู้คนในอุตสาหกรรมสตาร์ทอัพในอิสราเอล เรามักได้ยินคำพูดที่คล้ายๆ กันว่า พวกเขามองว่าความล้มเหลวเป็นเพียงเรื่องธรรมดาในชีวิตและไม่ได้เป็นเหตุผลที่จะทำให้พวกเขาหยุดเดินไปข้างหน้า

SERVING THE ARMY

การรับราชการในกองทัพ

อย่างที่บอกว่าการมีศัตรูอยู่รายรอบประเทศ คืออุปสรรคสำคัญอันดับแรกๆที่ทำให้ชาวอิสราเอลต้องตื่นตัวต่อการสู้รบ และพัฒนาเทคโนโลยีระดับสูงในกองทัพเพื่อป้องกันประเทศ และอิสราเอลก็เป็นประเทศเดียวในโลกที่มีกฎบังคับว่า เมื่ออายุครบ 18 ปีบริบูรณ์ให้ประชาชนทุกคนต้องเข้ารับราชการทหารในกองทัพ โดยผู้หญิงจะต้องเข้าประจำการในกองทัพ 2 ปี ส่วนผู้ชายจะประจำการประมาณ 3-4 ปี การเข้ารับราชการทำให้วัยรุ่นอิสราเอลได้รับการฝึกฝนและปัมเพาะวิธีคิดที่ทำให้พวกเขาเรียนรู้ความเป็นผู้นำ ความอดทน ความมีวินัย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างกิจการของตัวเองในอนาคต โดยเฉพาะธุรกิจที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีระดับสูง เช่น เทคโนโลยีเพื่อป้องกันภัยคุกคาม หรือ Cybersecurity

NATURAL RESOURCE DEFICIENCY

ความขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ

อิสราเอลเป็นประเทศที่ขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่ของอิสราเอลเป็นทะเลทรายและขาดแคลนน้ำจืด จึงไม่มีพื้นที่เหมาะสมในการเพาะปลูกหรือทำการเกษตรทำให้อิสราเอลต้องแก้ปัญหาด้วยการคิดค้นเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อพัฒนาแหล่งอาหารเลี้ยงคนในประเทศ เช่น การมีระบบชลประทานแบบน้ำหยด (Drip Irrigation) และนวัตกรรมเกี่ยวกับระบบน้ำและเกษตรกรรมอีกมากมาย ซึ่งหลายๆ ประเทศ รวมทั้งประเทศไทย ต้องมาดูงานที่ประเทศอิสราเอล

DID YOU KNOW?

● อิสราเอล มีประชากรประมาณ 8 ล้านคน มีพื้นที่ทั้งหมด 20,770 ตารางกิโลเมตร หรือมีพื้นที่โดยประมาณ เท่ากับจังหวัดนครราชสีมา ของประเทศไทยเพียงจังหวัดเดียว

● วอร์เรน บัฟเฟตต์ นักลงทุนที่ติดอันดับมหาเศรษฐีโลกมาโดยตลอด ทุ่มเงินกว่า 4 พันล้าน ในการลงทุนบริษัท Iscar Metalworking ในประเทศอิสราเอล ซึ่งเป็นการซื้อกิจการในราคาสูงที่สุดในประวัติศาสตร์การลงทุนของเขา กับบริษัทที่อยู่นอกสหรัฐอเมริกา

● Flash Drive ที่พวกเราใช้กันอยู่ทุกวันนี้ คิดค้นโดยผู้ประกอบการชาวอิสราเอลที่ชื่อ โดฟ โมแรน เจ้าของบริษัท M-System ซึ่งเขาได้ขายเทคโนโลยีนี้ให้กับบริษัท SanDisk ในราคา 1,600 ล้านเหรียญสหรัฐ

GOVERNMENT SUPPORT

การสนับสนุนจากรัฐบาล

รัฐบาลอิสราเอลจะสนับสนุนสตาร์ทอัพในทุกๆ ทาง เช่น ผ่านนโยบายของรัฐบาล การสร้างสภาพแวดล้อมในการประกอบธุรกิจ การให้ทุน ฯลฯ เรื่องนี้ อันวาลด์ แดเนน ประธานและผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาธุรกิจสตาร์ทอัพจาก Israel Innovation Authority ซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐบาลที่พิจารณาสนับสนุนและให้ทุนสำหรับสตาร์ทอัพ ก็ให้สัมภาษณ์ว่า “การเป็นสตาร์ทอัพ แปลว่าคุณต้องเจอกับความเสี่ยงเป็นอย่างมาก แล้วมันก็เป็นเรื่องยากสำหรับคนทั่วไปที่จะกล้าเสี่ยง ดังนั้นวัตถุประสงค์หลักของเขอย่างหนึ่งก็คือ การส่งเสริมให้คนกล้าเสี่ยง เช่น วิธีที่เราให้ทุนกับโครงการสตาร์ทอัพโดยไม่มีเงื่อนไข แปลว่าถ้าหากโครงการของคุณล้มเหลว ก็ไม่ต้องเอาเงินมาคืนเรา แต่ถ้าสำเร็จ ก็เอาเงินมาคืน นั่นจึงเป็นเรื่องสำคัญมากที่จะช่วยทำให้คนกล้าเสี่ยง... รู้ใหม่น่าว่าน้อยคนที่จะทำเรื่องที่สำคัญในชีวิต หรือทำให้ฝันเป็นจริงได้ ฉันคิดว่าสิ่งที่ต้องอย่างยิ่งในการเป็นผู้ประกอบการก็คือ คุณไม่ได้ไปทำงาน แต่คุณไปทำให้ความฝันเป็นจริง”

TECHNOLOGY-DRIVEN COUNTRY

การเห็นความสำคัญในการพัฒนาเทคโนโลยี

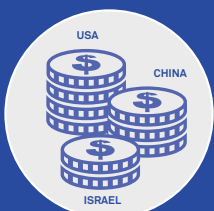
อิสราเอลให้บริษัทต่างชาติมีมาลงทุนตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาด้านเทคโนโลยีมากกว่า 300 บริษัท ทำให้คนอิสราเอลจำนวนมากมีโอกาสทำงานในบริษัทที่เชี่ยวชาญในเทคโนโลยี นอกจากนั้นอิสราเอลยังได้ชื่อว่าเป็นบริษัทที่ส่งออกเทคโนโลยีสำคัญๆ มากมาย จนตัวเลขภาคการส่งออกเทคโนโลยีมีมากกว่า 50% ของสินค้าส่งออก ข้อมูลจาก World Economic Forum ยืนยันด้วยว่า เมื่อเทียบกับเป็นเปอร์เซ็นต์ต่อจีดีพีแล้ว ถือว่าปัจจุบันนี้อิสราเอลเป็นประเทศที่ทุ่มเงินไปกับการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเป็นจำนวนเงินที่สูงที่สุดในโลก

'CHUTZPAH'

วิธีคิดแบบchutzpah (Chutzpah)

ในสายตาของคนทั่วไปมักจะมองว่าคนอิสราเอลเป็นคนที่ตรงไปตรงมา กล้าพูด กล้าเถียง กล้าริเริ่มทำในสิ่งใหม่ๆ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เป็นเพียงนิสัยของพวกเขาเท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่คนอิสราเอลเรียกว่า 'chutzpah' โดย คาริน เมเยอร์ รูบินสไตน์ กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า “ฉันคิดว่าคนอิสราเอลและคนทั่วโลกที่อยู่แล้วchutzpahก็คืออะไร ถึงแม้ในภาษาอิสราเอลอาจจะไม่ได้มีคำอธิบายถึงคำนี้ แต่มันหมายความว่าทุกอย่างอนุญาตให้เราทำได้ เช่น ถ้าอยากได้อะไร คุณก็ต้องไปคว้ามา ถ้าอยากได้อะไรสักอย่าง คุณจะนั่งรออยู่เฉยๆ ไปทั้งชีวิตไม่ได้ คุณต้องออกไปทำให้มันเกิดขึ้นจริง เราขอสิ่งเหล่านั้นเพราะมันเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมของเรา แต่ก็ต้องบอกว่ามันเปลี่ยนไปบ้างเล็กน้อยแล้วเหมือนกัน ฉันคิดว่าคนทั่วโลกชอบชาวอิสราเอล พวกเขาชอบจิตวิญญาณความเป็นผู้ประกอบการของเราที่มีความแข็งแกร่งเป็นอย่างมาก”

เพราะไม่มีทางเลือกอื่น เพราะเต็มไปด้วยข้อจำกัด และเพราะไม่มีอะไรจะสูญเสียไปมากกว่านี้ นั่นเองอาจจะเป็นเหตุผลที่ประเทศเล็กๆ อย่างอิสราเอลเริ่มต้นที่จะสู้และสร้างอย่างไม่มีเงื่อนไข และไม่มีวันยอมแพ้จนกว่าสิ่งที่เรากำลังไม่ได้จะเป็นไปได้

● มีบริษัทของอิสราเอลที่ซื้อขายในตลาดหุ้น Nasdaq มีอยู่ทั้งหมดประมาณ 95 บริษัท มากเป็นอันดับ 3 รองจากสหรัฐอเมริกา (5498 บริษัท) จีน (131 บริษัท) ถ้าเทียบกับขนาดของประเทศ จะเห็นว่าน่าทึ่งมาก เพราะประชากรของอิสราเอลมีเพียง 8 ล้านเท่านั้น

● ไมโครโพรเซสเซอร์มากมาย ที่ผลิตโดยบริษัท Intel ล้วนแต่ได้รับการออกแบบในอิสราเอล

● ศูนย์วิจัยและพัฒนาของบริษัท กูเกิล ในเมืองเทลอาวีฟ อิสราเอล ถือเป็นศูนย์วิจัยที่ใหญ่เป็นอันดับสองรองจากในสหรัฐอเมริกา

● นับจนถึงวันนี้ มีคนอิสราเอลได้รับรางวัลโนเบลทั้งหมด 12 คน ซึ่ง 8 ในจำนวนนั้น ได้รับรางวัลโนเบลในสาขาวิทยาศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ ที่เหลือได้รับรางวัลโนเบลในสาขาสันติภาพ และวรรณคดี

NEVER FEAR TO FAIL

สัมภาษณ์ วิไลรัตน์ เอมเอี่ยม ถ่ายภาพ วงศกร ยี่ดวง

การผ่านมาตรฐานการตรวจตราอย่างเข้มงวดของสถานเอกอัครราชทูตอิสราเอลประจำประเทศไทย ไม่ใช่เรื่องที่จะทำให้เราเหน็ดเหนื่อยในการรอเข้าพบ เอเดียน โฟชิน ผู้อำนวยการฝ่ายเศรษฐกิจและการค้า ประจำสถานเอกอัครราชทูตอิสราเอล เพราะเรารู้ว่าสิ่งที่เราจะได้จาก การพูดคุยก็คือ คำแนะนำ ทัศนคติที่เป็นประโยชน์ ที่หลอมรวมขึ้นจากวิถีชีวิตของชนชาติอิสราเอล บทสนทนาที่ตรงไปตรงมา แววตามุ่งมั่น น้ำเสียงที่เด็ดขาดในบางช่วงบางตอน อาจเป็นสิ่งเดียวกันกับที่ทำให้หลายคนหวั่นใจในการพูดคุย แต่เรารู้ว่านั่นเองคือสิ่งที่เรียกว่า ‘คุดซ์ปาห์’ ความกล้าหาญ เด็ดเดี่ยว ถูกเป็นถูก ผิดเป็นผิด ที่หากไม่ใช่ชาวอิสราเอลก็ยากจะเข้าใจ

การพูดคุยกับผู้อำนวยการท่านนี้ เพื่อประกอบการทำความเข้าใจประเด็นเรื่อง Startup Nation ของประเทศอิสราเอล ดูจะมีอะไรให้เราเรียนรู้ได้ไม่จบสิ้น ขึ้นอยู่กับคุณแล้วว่า จะเลือกหยิบบทเรียนช่วงใดไปปรับใช้กับชีวิตและการทำธุรกิจ

อยากทราบถึงความร่วมมือในปัจจุบันระหว่างประเทศไทยกับอิสราเอล ในการสร้างความเติบโตให้กับ Startup Ecosystem (ระบบนิเวศของสตาร์ทอัพ) ของทั้งสองประเทศว่าเป็นอย่างไรบ้าง

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการพัฒนาสูงมาก และเศรษฐกิจของประเทศก็พึ่งพาอุตสาหกรรมนี้เยอะมาก ส่วนประเทศอิสราเอลนั้น เรามีจุดเด่นในด้านเทคโนโลยี ซึ่งเป็นจุดที่จะช่วยเสริมการแข่งขันด้านนี้ในประเทศไทย รวมทั้งช่วยเพิ่มความก้าวหน้าให้กับอุตสาหกรรมการผลิตในไทยได้อีกด้วย มากไปกว่านั้นยังมีคนทำงานด้านเทคโนโลยีที่ไปเรียนรู้วิธีการทำงานมาจากอิสราเอล อยู่อย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาระบบนิเวศโดยรวมของสตาร์ทอัพ เช่น มีบริษัทในไทยที่เข้ามาติดต่อเพื่อขอเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีจากอิสราเอล หรือไปเข้ารับการฝึกฝนที่นั่น เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะด้านนี้ ซึ่งฉันคิดว่าตลาดไอทีที่เรามีการพัฒนาเรื่อง know-how อยู่เสมอ มันก็ช่วยเพิ่มขีดความสามารถเฉพาะบุคคล และช่วยขับเคลื่อนอุตสาหกรรมโดยรวม

ปัจจุบันมีสตาร์ทอัพของไทยที่เติบโตในอิสราเอล บ้างไหม หรือมีการพาสตาร์ทอัพไทยไปเปิดตลาดที่นั่นด้วยหรือเปล่า

การจะพาสตาร์ทอัพของไทยไปอิสราเอล พวกเขาจำเป็นต้องหาข้อได้เปรียบในการนำเสนอตัวเองให้ตรงกับความต้องการของตลาดในอิสราเอล อย่างไรก็ตาม ตลาดที่อิสราเอลมีขนาดเล็ก มีประชากรราวๆ 8-9 ล้านคนเท่านั้น ดังนั้นถ้าบริษัทของไทยอยากนำเสนออะไรที่นั่น ก็ต้องเป็นสิ่งที่ได้เปรียบและเกี่ยวข้องกับตลาดจริงๆ ยกตัวอย่างว่า เมื่อคนอิสราเอลทำธุรกิจ เขาจะคิดถึงการขายให้กับตลาดโลกอยู่แล้ว โดยอัตโนมัติ เนื่องจากตลาดในประเทศของเราเล็ก และไม่เพียงพอต่อการทำธุรกิจค้าขาย

นอกเหนือจากความรับรู้เดิมเกี่ยวกับอิสราเอล มีแง่มุมหรือปัจจัยอะไรใหม่ๆ ที่พิสูจน์ว่าอิสราเอลยังคงเป็นประเทศแห่งสตาร์ทอัพอยู่บ้างไหม

หนึ่งในข่าวใหญ่ที่สุดเมื่อเร็วๆ นี้คือ บริษัท Intel เข้าซื้อกิจการของสตาร์ทอัพในอิสราเอลที่ชื่อ Mobileye ซึ่งเป็นดีลที่ถือว่าใหญ่ที่สุดแล้วในตอนนี้นะ ระบบของ Mobileye เป็นระบบเตือนภัยที่ติดตั้งในรถ ซึ่งจะเตือนเวลาที่รถคุณเข้าใกล้รถคันอื่นมากเกินไป หรือเตือนให้คุณระวังเวลามีคนกำลังเดินข้ามถนน หรือแม้แต่เตือนคุณขับเร็วเกินไป มันจะเตือนแบบเรียลไทม์เลย ซึ่งสำหรับท้องถนนในอิสราเอลแล้ว ระบบที่ติดตั้งไว้ในรถแบบนี้ถือว่าช่วยเราได้มากเลย บริษัทนี้ถูกซื้อไปด้วยมูลค่ามากกว่า 15,000 ล้านบาท และยังมียุทธศาสตร์ที่ Intel ซื้อไป เพราะเขาต้องการทุ่มงบไปกับการพัฒนาเทคโนโลยี ดีลเหล่านี้เกิดขึ้นแค่ภายในครึ่งปีแรกนี่เท่านั้น

นอกจากนี้ คุณจะเริ่มเห็นการเติบโตของภาคความร่วมมือกิจการใหญ่ๆ จากประเทศจีน และอินเดีย กับบริษัทที่พัฒนาด้านเทคโนโลยีในอิสราเอล จะเห็นได้ว่าประเทศเหล่านี้มีขนาดเศรษฐกิจที่ใหญ่มาก แต่พวกเขาก็จำเป็นต้องมีเทคโนโลยีมาช่วยเสริม ซึ่งก็เป็นสิ่งที่หลายคนเริ่มจะเข้าใจว่า ทำไมประเทศใหญ่ๆ ถึงต้องการความร่วมมือด้านเทคโนโลยีกับอิสราเอล เพราะพวกเขาเห็นศักยภาพของเราในเรื่องนี้

คุณคิดว่าประเทศอื่นๆ ควรจะเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับอิสราเอลในฐานะประเทศแห่งสตาร์ทอัพ

ฉันคิดว่า ก่อนอื่นแต่ละประเทศต้องเริ่มจากการมีระบบนิเวศของสตาร์ทอัพที่เหมาะสมก่อน เช่น เริ่มที่รัฐบาลเลย ถ้าดูรัฐบาลอิสราเอล คุณจะเห็นว่าเวลาลงทุนเป็นจำนวนมากไปกับศูนย์วิจัยและพัฒนา หรือ R&D ให้ทุนกับสตาร์ทอัพ แล้วก็มีศูนย์บ่มเพาะสตาร์ทอัพที่พร้อมให้การสนับสนุนอีก

อิสราเอลยังมีอีcosystem ที่ไม่เหมือนใคร นั่นคือ หน่วยงานความมั่นคงในกองทัพ ซึ่งมีหน่วยงานด้านเทคโนโลยีจำนวนมากในนั้น และพวกเขาก็เลือกรับเอาคนที่เก่งที่สุดเข้าไปทำงาน คนพวกนี้ได้พัฒนาความรู้ระหว่างการฝึกทหาร ทักษะด้านเทคโนโลยี และที่สำคัญคือการมีเครือข่ายระหว่างกัน ในกองทัพเมื่อปลดประจำการ พวกเขาจึงมีทักษะทุกอย่างที่จำเป็นต่อการทำงาน เช่น เมื่อมีเครือข่ายกันแล้ว เขาก็เริ่มมองหาไอเดียในการทำธุรกิจร่วมกัน ซึ่งก็เป็นโอกาสที่ดีที่พวกเขาจะทำให้บริษัทเติบโตได้

และอีกส่วนสำคัญหนึ่งก็คือ VC (Venture Capital) หรือบริษัทร่วมลงทุนในอิสราเอล ที่ถือว่ามียุทธศาสตร์ที่หนักแน่นมากเมื่อเทียบกับประชากรต่อหัว กลุ่มคนเหล่านี้รวมทั้งสตาร์ทอัพก็มาอยู่ใกล้ๆ กันบนถนนหลักอย่างรอสส์ไฮลด์ ที่เทลอาวีฟ ทำให้ติดต่อ แลกเปลี่ยนความคิด และสร้างเครือข่ายกันได้ง่ายๆ

นอกจากนั้น สถาบันวิจัยและมหาวิทยาลัยเขาก็ให้ความสำคัญมาก เพราะที่เหล่านี้คือแหล่งในการสร้างองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี ซึ่งภายหลังก็นำไปสู่การสร้างนวัตกรรมที่เป็น IP หรือทรัพย์สินทางปัญญาด้านเทคโนโลยี ประเด็นคือ ทุกคนให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ร่วมกันพัฒนา Ecosystem กันทุกฝ่าย ไม่ว่าจะ นักลงทุน สตาร์ทอัพ รัฐบาล หน่วยงานการศึกษา รวมทั้งแหล่งบ่มเพาะและเร่งการเติบโตของสตาร์ทอัพ (Incubator and Accelerator) รวมทั้งหน่วยงานวิจัยและพัฒนาด้วย ซึ่งมีมากกว่า 350 แห่ง และในจำนวนนั้นพวกเขาก็คัดเลือกสตาร์ทอัพที่เหมาะสมกับธุรกิจของพวกเขา เพื่อจะได้พัฒนาสตาร์ทอัพและเติมในสิ่งที่จะสนับสนุนพวกเขาได้

เมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบทั้งหมดนี้ แล้วเปรียบเทียบกับสิ่งที่คุณเห็นในประเทศไทย คุณมี

คำแนะนำอะไรบ้างไหม

เมื่อพูดถึงระบบนิเวศของสตาร์ทอัพในประเทศไทย ฉันคิดว่ารัฐบาลควรจะแสดงบทบาทที่กว้างขวางขึ้นกว่าเดิม เช่น การสนับสนุนแวดวงสตาร์ทอัพอย่างจริงจังได้ยกตัวอย่างไป รวมถึงการจัดตั้งโปรแกรมบ่มเพาะ และการให้ทุนสนับสนุนสตาร์ทอัพด้วย

แต่ตอนนี้ก็พอมองเห็นว่ากำลังพัฒนามากขึ้นเรื่อยๆ และเรื่องระบบการเก็บภาษีก็สำคัญ เพราะต้องสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีและความสะดวกเหล่านี้เพื่อนักลงทุน นอกจากนี้ก็ต้องเปิดรับองค์ความรู้จากต่างชาติ ซึ่งฉันว่าเมืองไทยทำได้ดีตรงจุดนี้ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่คุณคิดว่าน่าจะเป็นอุปสรรคสำคัญในประเทศไทยคือ เรื่องของ IP มากกว่า เพราะว่สตาร์ทอัพส่วนใหญ่เน้นไปที่ความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นความคิดสร้างสรรค์ที่ดีมากนะ ตอนนี้มีแค่แพลตฟอร์มมากมาย แต่มันก็ไม่มีทรัพย์สินทางปัญญาของตัวเอง ซึ่งจริงๆ แล้วมันเป็นพื้นฐานสำคัญของธุรกิจ เพราะมันเป็นสิ่งที่สามารถปกป้องธุรกิจตั้งแต่วันแรกที่ทำเลย เนื่องจากจะได้ไม่มีคนลอกเลียนแบบคุณได้งายเกินไป และมันก็จะเป็นที่ลับตาของคุณเอง ในอีกด้านหนึ่ง มันจะช่วยให้ธุรกิจของคุณเติบโตได้เร็วกว่าคนอื่นด้วย เรื่องเหล่านี้เป็นเรื่องที่ควรเริ่มต้นสอนกันตั้งแต่ในสถาบันการศึกษาเลย คือนักเรียนควรจะเรียนเรื่องเทคโนโลยี เพื่อจะได้เพิ่มทักษะของตัวเอง หรือจะได้พัฒนาไปเป็นการจดสิทธิบัตรด้านเทคโนโลยีในอนาคต เพราะสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้อำนาจบริษัทแข็งแกร่งขึ้น

เชื่อว่าหลายคนอยากจะทำธุรกิจสตาร์ทอัพของตัวเอง และพวกเขาถืออยากจะเป็นเหมือน Facebook คนต่อไป หรือเป็นแบบบริษัท Waze ในอิสราเอล คุณมีความเห็นอย่างไร

การมีแรงบันดาลใจเป็นสิ่งที่ดีอยู่แล้ว แต่ก็ควรจะมองความเป็นจริงด้วยว่า ทุกวันนี้มีบริษัทที่เป็นแบบ Apple หรือ Facebook กันสักกี่บริษัท สิ่งที่คุณคิดว่าสำคัญกว่าการเป็น Apple หรือ Facebook คนต่อไป ก็คือการตั้งเป้าหมายในการทำกำไรให้กับบริษัทได้จะดีกว่า นั่นควรจะเป็นแผนทางธุรกิจของคุณเลยก็ว่าได้ คุณควรจะมองโลกตามความเป็นจริง และมองว่าจะระดมทุนจากนักลงทุนได้อย่างไร เพื่อนำเงินมาสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่งให้กับบริษัทของคุณเอง ซึ่งก็กลับไปที่คุณที่ฉันย้ำตลอดคือ การคิดค้นเทคโนโลยีที่ไม่ใช่แค่แพลตฟอร์ม แต่เป็นการคิดไปถึงการจดสิทธิบัตรในเทคโนโลยีนั้นๆ เพราะวันนี้รอบตัวเรา ธุรกิจมีการแข่งขันกันสูงมากจริงๆ การทำธุรกิจจึงต้องคิดให้สุดว่า จากไอเดียจะกลายเป็นกำไรได้อย่างไร และจะเติบโตอย่างยั่งยืนได้อย่างไรด้วย ทุกวันนี้ลองดูสิว่ามีบริษัทที่เป็นยูนิคอร์นกันกี่แห่ง มันยากมาก ๆ ดังนั้นสิ่งที่

“ในอิสราเอล เราคิดว่า ความล้มเหลวคือการได้เรียนรู้อะไรสักอย่าง รู้ใหม่ บางทีซีอีโอหรือเจ้าของธุรกิจ บางแห่งยังเคยบอกเลยว่า ควรจะจ้างคนที่เคยประสบความสำเร็จคนที่คุณล้มเหลวมาแล้ว เพราะคนที่ล้มเหลว จะเรียนรู้ชีวิตมากกว่า คนที่ไม่เคยล้มเหลวเลย”

คุณควรจะคิดกันให้หนักก็คือ รูปแบบการหารายได้ในระยะยาว

ถ้าใครสักคนอยากจะทำธุรกิจขึ้นมาสักอย่าง เราเชื่อว่าวันนี้ความคิดเพียงแค่อยากทำธุรกิจคงไม่พอ คุณมีคำแนะนำตรงนี้ด้วยไหม

คุณต้องหาความต้องการจริงๆ ของตลาดให้เจอก่อน เพราะนี่คือสิ่งที่ทำให้ธุรกิจมากมายประสบความสำเร็จ คุณหาความต้องการของตลาดเจอ แล้วหาคำตอบไปตอบโจทย์นั้นได้ โดยที่บริษัทอื่นๆ ไม่สามารถตามคุณได้ทัน หรือคุณเป็นแค่คนเดียวที่คิดได้ และหาทางแก้ปัญหาที่คนอื่นไม่ได้ด้วยเทคโนโลยีอะไรสักอย่าง นี่คือหลัก แต่มากไปกว่านั้นคือ บางทีคุณอาจจะมีความคิดที่ดี มีวิสัยปัญหาที่ยอดเยี่ยมแล้ว แต่หาที่สามที่สี่สำคัญไม่น้อยไปกว่ากัน คือรูปแบบการดำเนินธุรกิจ หรือการหารายได้ ดังนั้นสรุปได้ว่า เมื่อมีไอเดียแล้ว ให้คิดว่า จะตอบโจทย์หรือแก้ปัญหาอย่างไร จากนั้นก็คิดค้นเทคโนโลยีในการแก้ปัญหา และสร้างรูปแบบที่ดีในการหารายได้ในอนาคต

อีกเรื่องที่จะล้มไม่ได้ก็คือแนวคิดที่เบกแล้วความล้มเหลว

เรื่องนี้คุณคงทราบดี เพราะได้ไปที่อิสราเอลมาแล้ว การไม่กลัวความล้มเหลวเป็นเหมือนวัฒนธรรมของเราไปแล้ว บางทีถ้าเทียบกับวัฒนธรรมของประเทศทางเอเชียบางประเทศ เราจะเห็นว่าต่างกันมาก เพราะการล้มเหลวสำหรับพวกเขาถือเป็นเรื่องใหญ่ เนื่องจากอาจไม่รู้ว่าจะรับมือกับความล้มเหลวยังไงด้วย แต่ในอิสราเอลเราคิดว่า ความล้มเหลวคือการได้เรียนรู้อะไรสักอย่าง รู้ใหม่บางทีซีอีโอหรือเจ้าของธุรกิจบางแห่งยังเคยบอกเลยว่า ควรจะจ้างคนที่เคยประสบความสำเร็จมาแล้ว เพราะคนที่ล้มเหลวจะเรียนรู้ชีวิตมากกว่าคนที่ไม่เคยล้มเหลวเลย คนที่อิสราเอลค่อนข้างให้คุณค่ากับประสบการณ์ที่เคยล้มเหลว นี่คือเหตุผลว่าทำไมพวกเขาถึงไม่มองคนที่ล้มเหลวไปในทางลบ พวกเขาสนใจในแง่ประสบการณ์ล้วนๆ และนี่คือจุดที่เราควรจะผลักดันพวกเขาให้พยายามมากขึ้นอีก ถ้าทุกคนกลัวความล้มเหลวเสียแล้ว ก็จะไม่มีความพยายาม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็จะไปกดคนที่เขาพร้อมจะพัฒนาหรือพยายามทำอะไรใหม่ๆ ไปโดยปริยายด้วย การกลัวความล้มเหลว หรือไม่ให้คุณค่ากับความล้มเหลวที่เราเห็นกันในหลายๆ บริษัท เป็นสิ่งที่ฉันเข้าใจได้นะว่ามันอาจต้องใช้เวลานานกว่าจะเปลี่ยนแปลงได้ แต่ถ้าหากเราสร้างแนวคิดนี้ผ่านโปรแกรมบ่มเพาะสตาร์ทอัพหรือโปรแกรม Accelerator ต่างๆ ภายในบริษัท ก็อาจจะช่วยสร้างความรู้สึกไม่กลัวความล้มเหลว หรือไม่กลัวที่จะทำผิดพลาดขึ้นมาได้บ้าง เพราะบริษัทก็จะเรียนรู้จากคนทำธุรกิจเหล่านี้ และช่วยเติมสิ่งที่

“สิ่งที่ฉันคิดว่าสำคัญกว่าการเป็น Apple หรือ Facebook คนต่อไป ก็คือการตั้งเป้าหมายในการทำกำไรให้กับบริษัทได้จะดีกว่า นั่นควรจะเป็นแผนทางธุรกิจของคุณเลยก็ว่าได้”

จำเป็นสำหรับการเป็นบริษัทที่ประสบความสำเร็จในอนาคตได้เหมือนกัน

ทุกวันนี้เราจะเห็นว่ามีหลายบริษัทที่เดินทางไปดูงานที่ประเทศอิสราเอล คุณมีคำแนะนำอะไรบ้างไหม เพื่อที่พวกเขาจะได้ประสบการณ์ที่คุ้มค่าที่สุดในการไปดูงานเหล่านั้น

ก่อนอื่นต้องบอกว่าที่คุณพูดเป็นเรื่องจริงเลยที่มีคนเดินทางไปศึกษาดูงานกับบริษัทมากมายในอิสราเอล เพราะเขามีโอกาสจะเจอบริษัทที่เป็นเพชรของวงการได้เยอะมาก พวกเขาได้เลยเดินทางไปเยี่ยมชม ไปเรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่นั่น สิ่งที่คุณจะแนะนำได้สำหรับคนที่เป็นตัวแทนขององค์กรหรือบริษัทที่เดินทางไปดูงานคือพวกเขาควรจะมีเป้าหมายที่ชัดเจนจริงๆ ในการไปดูงาน ชัดเจนในเรื่องที่ตัวเองสนใจว่ากำลังมองหาอะไร

มีเทคโนโลยีอะไรที่พวกเขาอยากไปศึกษาเรียนรู้ อะไรคือความจำเป็นที่แท้จริงที่ทำให้คุณอยากใช้เทคโนโลยีเหล่านั้น เพราะบริษัทในอิสราเอลส่วนใหญ่เปิดกว้างและอยากแบ่งปันข้อมูลกับบริษัทอื่นๆ อยู่แล้ว แต่การที่จะแบ่งปันข้อมูลกันนั้น คุณต้องเข้าใจว่าคุณหาอะไรและต้องการอะไรบ้าง ซึ่งมันก็จะทำให้การไปดูงานนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อีกคำแนะนำก็คือ การหาธุรกิจที่เป็นพันธมิตรในท้องถิ่น ติดต่อกับคนที่มีเครือข่ายทางธุรกิจที่กว้างขวางให้คำแนะนำที่ดีในธุรกิจเฉพาะบางประเภทที่คุณสนใจ พันธมิตรเหล่านี้ควรช่วยเพิ่มศักยภาพในการทำธุรกิจ ช่วยอำนวยความสะดวกในการทำธุรกิจตั้งแต่เริ่มต้น เช่น ช่วยเชื่อมโยงเทคโนโลยีที่จำเป็น หรือช่วยกันคิดกลยุทธ์ในการทำธุรกิจร่วมกัน ก็เหมือนการทำธุรกิจในที่ใดก็ตามในโลก การหาคนท้องถิ่นหรือเครือข่ายในท้องถิ่นเป็นเรื่องจำเป็น เพราะมันแปลว่าคุณสามารถเข้าถึงสินทรัพย์ที่มีค่าในระบบนิเวศนั้นๆ ด้วย

ทีพูดเรื่องนี้เพราะมีหลายกลุ่มหลายคนที่ติดต่อไปดูงาน แต่ไม่มีเป้าหมายที่ชัดเจน เช่น อยากไปดูงานฟินเทค เราก็สามารถติดต่อให้คุณไปพบกับบริษัทได้เป็นร้อยๆ นั้นแหละ แต่ประเด็นคือคุณต้องตอบให้ได้ก่อนว่าไปทำไม ต้องอธิบายให้ชัดเจนถึงความจำเป็นที่แท้จริงที่ทำให้คุณอยากไปศึกษาหาความรู้หรืออยากเห็นเทคโนโลยีอะไรในต่างประเทศ มีหลายบริษัทที่ทำการบ้านมาดี รู้ชัดเจนว่าตัวเองต้องการอะไร ซึ่งมันก็จะง่ายมากในการเชื่อมโยงพวกเขาให้เจอกับบริษัทในอิสราเอลที่ช่วยแก้ปัญหาที่ต้องการได้ นี่คือน้ำหนักหลักของหน่วยงานของเราที่ต้องการช่วยพัฒนาและส่งเสริมธุรกิจระหว่างประเทศไทยกับอิสราเอล

นอกจากนั้นเรายังดำเนินการพานักธุรกิจหรือตัวแทนจากองค์กรต่างๆ จากอิสราเอลให้มานำเสนอผลงานด้านเทคโนโลยีที่ประเทศไทยด้วย เราพร้อมสำหรับการร่วมมือกับบริษัทใดๆ ก็ตามที่มีเป้าหมายและวิสัยทัศน์เหมือนกัน ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นโครงการใดๆ ที่อยากนำเสนอ เราก็ยินดีต้อนรับอยู่แล้ว

สิ่งหนึ่งที่อยากบอกไว้ก่อนคือ ในเดือนหน้าเราจะจัดงานใหญ่ด้วย สถานทูตอิสราเอลในประเทศไทย จะจัดงานประกวดสตาร์ทอัพขึ้นในชื่อ ‘Start Jerusalem Thailand 2017’ เนื่องในโอกาสสำคัญครบรอบ 50 ปีแห่งการปลดปล่อยเยรูซาเล็ม (จากเหตุผลด้านสงครามที่ทำให้กรุงเยรูซาเล็มเคยถูกยึดครองจากประเทศเพื่อนบ้านที่มีความขัดแย้งหลังจากมีการประกาศเอกราช หรือที่รู้จักกันดีจาก Six-Day War ก่อนที่กรุงเยรูซาเล็มจะกลับมาเป็นของอิสราเอลอีกครั้ง) สตาร์ทอัพที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้ชนะ จะได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลอิสราเอลให้ไปที่เยรูซาเล็ม 1 สัปดาห์เพื่อไปเข้าโปรแกรมเร่งรัดการพัฒนาธุรกิจร่วมกับตัวแทนจากประเทศอื่นๆ ซึ่งเป็นโอกาสอันดีที่จะได้พัฒนาตัวเองต่อไป

ในความคิดของคุณคิดว่าประเทศใดที่น่าจะได้เป็น Startup Nation เป็นประเทศต่อไป หรืออิสราเอลจะยังรักษาตำแหน่งนี้ต่อไปอีก

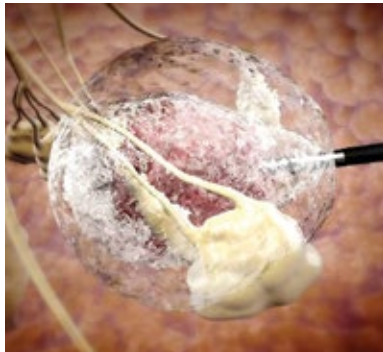
แน่นอน (หัวเราะ) เรายังคงเป็น Startup Nation และจะยังคงทำงานหนักเพื่อรักษาตำแหน่งนี้ต่อไป แต่ฉันก็เห็นว่ายังมีหลายๆ ประเทศที่พยายามพัฒนาระบบนิเวศสำหรับสตาร์ทอัพ และในจำนวนนั้นก็อยู่ในช่วงต้นๆ ของการพัฒนาด้วย ซึ่งเหตุผลก็น่าจะมาจากวิธีคิดหรือทัศนคติในการทำธุรกิจ เช่น เรื่องการไม่กลัวความล้มเหลวที่จะพัฒนาธุรกิจ หรือริเริ่มโครงการใหม่ๆ นอกจากนี้ก็ยังต้องสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำธุรกิจ วัฒนธรรมในการเป็นผู้ประกอบการมันไม่่ง่ายที่จะเป็นประเทศแห่งสตาร์ทอัพ เพราะถ้ามองที่อิสราเอล เราเองก็ต้องเป็นประเทศที่ก้าวไปไกลกว่าคนอื่นหนึ่งก้าวเสมอ ด้วยเหตุผลของการที่มีศัตรูอยู่รอบประเทศ ซึ่งอาจจะมีความท้าทายมากกว่าประเทศเราเสียอีก เพียงเท่านั้นเราก็ต้องเอาตัวรอดด้วยการพัฒนาเทคโนโลยีให้ทันสมัยกว่าเสมอ

และอย่างที่รู้กันว่าทุกวันนี้ สงครามไม่ได้อยู่ในสนามรบอีกต่อไปแล้ว แต่มันซ่อนอยู่ในคอมพิวเตอร์ ถ้ามีใครสักคนพัฒนาเทคโนโลยีจนเป็นอาวุธที่ฉลาดและซับซ้อนขึ้นมา แล้วจู่โจมในโลกของคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ก็ต้องมีคนที่ลุกขึ้นมาสร้างระบบป้องกันที่ดี ซึ่งอิสราเอลก็ไม่มีทางเลือกอื่นที่จะต้องพัฒนาสิ่งเหล่านี้ขึ้นมาป้องกันตัวเอง อย่างที่คุณรู้ว่ามีคนที่มีประสบการณ์จากการเข้ารับราชการทหารในกองทัพ มีความชำนาญอย่างยิ่งในการพัฒนานวัตกรรมเหล่านี้ และอาจจะสร้างบริษัทส่วนตัวขึ้นมาด้วยซ้ำ ยังไม่นับเรื่องคนอิสราเอลที่ต้องเริ่มสร้างประเทศจากทะเลทรายที่ไม่มีอะไรเลย มีแต่พื้นดินแห้งแล้ง แต่เราก็ต้องสร้างขึ้นมาให้เป็นป่าไม้ได้บวกกับความเก่งกาจด้านเทคโนโลยีที่คนยิวมีมาแต่เดิม เพราะในอดีตพวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือทำงานในธนาคาร พวกเขาจึงหันไปเรียนด้านวิศวกรรมต่างๆ แทน สิ่งต่างๆ เหล่านี้คือลักษณะพิเศษของคนอิสราเอล

เราไม่มีทรัพยากรธรรมชาติให้พึ่งพาได้ เราพึ่งพาได้แค่ทรัพยากรบุคคล ซึ่งในที่สุดก็กลายเป็นจุดแข็งและทำให้เรามีเทคโนโลยีมากมายเกิดขึ้นมาได้ อย่างที่บอกว่าคุณวันนี้เทคโนโลยีเป็นเรื่องจำเป็นเพราะมันกลายเป็นอาวุธที่สำคัญไปแล้ว คนสามารถแฮกคอมพิวเตอร์ได้ แฮกระบบรักษาความปลอดภัยในสถานที่สำคัญได้ หรือถ้าหากมีการแฮกระบบในประเทศและปิดระบบทุกอย่างลงจะเกิดอะไรขึ้น นี่คือนวัตกรรมที่อิสราเอลให้ความสำคัญมาก และยังเป็นประเทศที่คิดค้นนวัตกรรมและเทคโนโลยีในการป้องกันประเทศอย่างต่อเนื่องด้วย

ภาพ spinoff.com

WHO?
IceCure

WHAT?

เปลี่ยนเนื้อร้ายให้
เป็นก้อนน้ำแข็งด้วย
เทคโนโลยีรักษาโรค
มะเร็งด้วยความเย็น

**HOW IT CHANGES
THE WORLD?**

มะเร็งเป็นเนื้อร้ายที่คร่าชีวิตคนจำนวนมากทั่วโลก และแนวทางการรักษาแตกต่างกันไป แต่มีอะไรเกี่ยวข้องกับก้อนมะเร็งและก้อนน้ำแข็งหรือ คำตอบอยู่ที่ผลงานของทีมนักวิทยาศาสตร์ที่ไอซ์เคียว (IceCure) และเทคโนโลยีการรักษาโรคมะเร็งด้วยความเย็น (cryoablation) ซึ่งเปลี่ยนเนื้อร้ายที่อาจพัฒนาเป็นมะเร็งหน้าอกและมะเร็งปอดให้กลายเป็นก้อนน้ำแข็ง อันเป็นวิธีการลดขั้นตอนการผ่าตัดไปโดยปริยาย นี่เป็นวิธีการรักษาที่เริ่มให้ผลน่าพอใจในการทดลองที่อเมริกาและญี่ปุ่น ระบบการรักษาโรคมะเร็งด้วยความเย็นชื่อ IceSense3™ ที่ทีมนี้พัฒนาขึ้นมาใช้คุณหมอมีตำกว่าจุดเยือกแข็งและไนโตรเจนเหลว เพื่อแช่แข็งก้อนเนื้อร้ายโดยใช้ระยะเวลาแค่ 10-15 นาทีเท่านั้น วิธีการนี้สะดวก รวดเร็ว และไม่ทิ้งรอยแผลเป็น ที่สำคัญเฉพาะเนื้อเยื่อร้ายเท่านั้นที่ถูกทำลายโดยไม่ส่งผลข้างเคียงต่อพื้นที่โดยรอบ นี่เป็นตัวเลือกในการรักษามะเร็งสำหรับสุภาพสตรีที่ไม่ต้องการเข้ารับการผ่าตัดใดๆ และเป็นทางเลือกที่จะเข้ามามีบทบาทในทางการแพทย์มากขึ้นในอนาคต

ISRAELI TECHNOLOGIES THAT CHANGE THE WORLD

การจะเข้าใจว่าทำไมอิสราเอลถึงได้รับฉายาว่า Startup Nation เราอาจจะต้องพิจารณาจากนวัตกรรมที่ประเทศนี้ผลิตได้ เหล่านี้คือส่วนหนึ่งของเทคโนโลยีเปลี่ยนโลกที่เป็นบทพิสูจน์สำคัญ

WHO?
UPnRIDE

WHAT?
อุปกรณ์ช่วยให้
คนพิการยืนและ
เดินได้

**HOW IT CHANGES
THE WORLD?**

การเดินเป็นสิ่งสำคัญ แต่การเจ็บป่วยจนไม่สามารถขยับร่างกายได้อย่างที่ต้องการ เป็นอุปสรรคสำคัญในการใช้ชีวิต โดยเฉพาะในประเทศใหญ่อย่างอเมริกา มีคนที่ได้รับบาดเจ็บบริเวณไขสันหลังจนส่งผลต่อ

ภาพ timesofisrael.com

WHO?
Netafim

WHAT?

เทคโนโลยีการชลประทานแบบน้ำหยด (Drip Irrigation) สำหรับการเกษตรและสวนงานอื่นๆ เพื่ออนาคตที่ยั่งยืนคิดค้นโดยวิศวกรน้ำและนักประดิษฐ์ชาวอิสราเอลในคิบบุตซ์ ฮาเซริม (คิบบุตซ์ คือพื้นที่รวมตัวกันของชุมชนเพื่อใช้ทรัพยากรร่วมกัน) ตั้งแต่ทศวรรษที่ 1960

HOW IT CHANGES THE WORLD?

Netafim ก่อตั้งราวทศวรรษที่ 1960 โดยวิศวกรน้ำและนักประดิษฐ์ชาวอิสราเอล ซิมชา บลาส (Simcha Blass) อิสราเอล เป็นประเทศแรกในโลกที่คิดค้นเทคโนโลยีน้ำหยดสำหรับทำการเกษตร เปลี่ยนแปลงวิธีการรดน้ำแบบเดิมๆ ด้วยการเท เป็นค่อยๆ ปล่อยน้ำที่ละหยดๆ ลงในแปลงปลูก รากจึงสามารถรับน้ำและปุ๋ยที่มาพร้อมกันได้โดยตรง เปรียบไปแล้วก็เหมือนการป้อนอาหารที่มีประโยชน์ให้พืชโดยตรง เทคโนโลยีน้ำหยดยังให้ผลดีอีกหลายประการ เช่น ลดความต้องการใช้ปุ๋ยและสารเคมี ปัจจุบันหลายประเทศในโลกรับเทคโนโลยีน้ำหยดไปปรับใช้ สามารถช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำได้เป็นอย่างดี

การเดินทางเกือบ 250,000 คน อัปแอนด์ไรด์ (UPnRIDE) เป็นนวัตกรรมที่มีลักษณะเดียวกับเชกเวย์ที่เป็นมากกว่าวีลแชร์ และเปิดโอกาสให้คนที่แขนขาอ่อนแรงยืนขึ้นและเคลื่อนไหวได้อีกครั้ง นี่เป็นอุปกรณ์เปลี่ยนชีวิตของคนเป็นอัมพาตนับหมื่นทั่วโลก ออกแบบโดย ดร. อมิต กอฟเฟอร์ ผู้ผลิต รีวอล์ก (ReWalk) หรืออุปกรณ์ช่วยให้คนอัมพาตเดินขึ้นบันไดได้ สิ่งประดิษฐ์ชิ้นใหม่ช่วยให้ผู้ที่เป็นอัมพาตตั้งแต่คอลงมาสามารถขยับแขนขาและเดินเหินได้อีกครั้ง

ภาพ siliconwadi.fr

WHO?
PrePex

WHAT?

ขลิบเพื่อลดความเสี่ยงติดเชื้อเอชไอวี

HOW IT CHANGES THE WORLD?

เราอาจจะเคยได้ยินเรื่องการขลิบ 'น้องชาย' เพื่อความสะอาดมานาน ในวัฒนธรรมบางกลุ่ม องค์การอนามัยโลกยืนยันว่าการขลิบหนึ่งหุ้มปลายอวัยวะเพศชายเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยลดการติดเชื้อเอชไอวีในหมู่ผู้ชายได้มากถึงร้อยละ 60 มูลนิธิแอมพารีที่วิจัยเกี่ยวกับโรคเอดส์ชี้ว่า ประชากรที่มีเชื้อเอชไอวีมากกว่า 2 ใน 3 หรือประมาณเกือบ 25 ล้านคน อาศัยอยู่ในพื้นที่ทางใต้ของทะเลทรายซาฮารา มา แพรีเพ็กซ์ (PrePex) เป็นเครื่องมือทางการแพทย์ที่องค์การอนามัยโลกรับรอง และเป็นหน่วยที่ให้บริการขลิบแบบไม่ต้องผ่าตัด และไม่ต้องฉีดยาชา แต่ให้เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์สวมอุปกรณ์ที่มีลักษณะเป็นห่วงที่ด้านนอกและด้านในทิ้งไว้ 7 วัน หลังจากนั้นหนังจะแห้งและตัดออกได้ง่าย ปัจจุบันมีการใช้อุปกรณ์นี้ใน 13 ประเทศในแอฟริกาและเอเชีย และมีผู้ใช้บริการไปแล้ว 250,000 ราย โดยบริษัทผู้ผลิตส่งมอบอุปกรณ์ไปแล้วเกิน 1 ล้านชิ้น

WHO?
Emergency Bandage

WHAT?

อุปกรณ์ปฐมพยาบาลที่ปรับแรงกดเพื่อห้ามเลือดได้เอง

HOW IT CHANGES THE WORLD?

อีเมอร์เจนซี แบนเดจ (Emergency Bandage) คืออุปกรณ์ปฐมพยาบาลที่ได้รับการออกแบบมาเป็นพิเศษ โดยอดีตแพทย์สนามนามว่า เบอร์นาร์ด์ บาร์นาทาน เพื่อให้สามารถห้ามเลือดจากแผลบาดเจ็บจนเกิดภาวะตกเลือดจากสถานการณ์ฉุกเฉินก่อนที่จะส่งผู้ป่วยไปถึงมือแพทย์และพยาบาล นวัตกรรมพิเศษของอุปกรณ์ชิ้นนี้คือ มีการปรับแรงกดเพื่อห้ามเลือดได้เอง องค์การนาโตทดลองใช้ผลิตภัณฑ์ครั้งแรกในภารกิจสร้างสันติภาพในบอสเนีย และเซอร์เบียโกวีนา รวมทั้งภารกิจในอิรัก ปัจจุบันอีเมอร์เจนซี แบนเดจ เป็นสินค้าของบริษัท เฟอร์สต์ แคร่ โปรดักส์ จำกัด ในเมืองลอด ประเทศอิสราเอล

ภาพ medtree.co.uk

WHO?
BioBee

WHAT?

ใช้ ผึ้ง และแมลงควบคุมศัตรูพืช

HOW IT CHANGES THE WORLD?

นักวิทยาศาสตร์เชื่อว่าผึ้งเป็นตัววัดความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ และคาดกันว่าหากผึ้งสูญพันธุ์ โลกปั่นป่วนแน่ ฟาร์มหลายแห่งในโลกเริ่มหันมาให้ความสำคัญกับการใช้ผึ้งและแมลงที่ช่วยผสมเกสร และแพร่พันธุ์พืชเป็นตัวกำจัดแมลงและศัตรูรบกวนอื่นๆ ในพื้นที่ทางตอนเหนือของอิสราเอล บริษัทไบโอบี (BioBee) เป็นต้นแบบในเรื่องนี้ และเชี่ยวชาญในการแพร่พันธุ์ผึ้งและแมลงที่มีส่วนผลักดันให้ผลผลิตทางการเกษตรออกเยเจริญเติบโตทั้งในพื้นที่ทุ่งกว้างและในพื้นที่ปิดอย่างเรือนกระจก โดยบริษัทที่ก่อตั้งในปี 1984 เพาะพันธุ์ผึ้งผสมเกสรและแมลงที่กินผลไม้ในแถบเมดิเตอร์เรเนียน และขายให้ลูกค้ามากกว่า 30 ประเทศใช้ควบคุมแมลงศัตรูพืช ปัจจุบันบริษัทฯ ส่งออกแมลง 8 สายพันธุ์ให้ลูกค้าในประเทศชั้นนำ อาทิ อเมริกา ญี่ปุ่น และชิลี

ภาพ AFP

WHO?
PillCam

WHAT?
กล้องถ่ายภาพระบบทางเดินอาหารขนาดเท่าเม็ดยา

HOW IT CHANGES THE WORLD?

ปัญหาใหญ่สำหรับการรักษาโรคภัยไข้เจ็บที่เกิดขึ้นภายในร่างกายคือเราไม่สามารถสังเกตเห็นด้วยตาเปล่าจากภายนอก รวมทั้งโรคที่เกี่ยวกับทางเดินอาหารอย่างมะเร็งลำไส้ ซึ่งปกติผู้เชี่ยวชาญจะแนะนำให้ทั้งหญิงชายวัย 50 ปีขึ้นไปเข้ารับการส่องกล้องตรวจลำไส้ใหญ่และทวารหนักทุก 10 ปี แต่ขั้นตอนที่ยุ่งยากทำให้หลายคนเพิกเฉย แต่บริษัทแห่งหนึ่งเสนอเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่เป็นวิธีการตรวจภายในระบบทางเดินอาหารที่ไม่ยุ่งยาก ด้วยเม็ดยา พิลล์แคม (PillCam) หรือกล้องขนาดเท่าเม็ดยาที่คนไข้กินเข้าไป ซึ่งย่อยได้และยังสามารถถ่ายภาพบริเวณหลอดอาหาร ลำไส้ใหญ่ และลำไส้เล็ก

WHO?
Hisense

WHAT?
เครื่องเฝ้าระวังการหายใจในทารก ช่วยชีวิตเด็กน้อยจากการเสียชีวิตเฉียบพลัน

HOW IT CHANGES THE WORLD?

รู้หรือไม่ว่าโรคเสียชีวิตเฉียบพลันในเด็ก (Sudden Infant Death Syndrome-SIDS) เป็นหนึ่งในสาเหตุหลักของการตายของทารกอายุต่ำกว่า 1 ปี เฉพาะในสหรัฐฯ เฉลี่ยแล้วทารกตายถึง 5,600 คนต่อปี Hisense คือบริษัทผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาเครื่องเฝ้าระวังการหายใจในทารก เป็นที่รู้จักในชื่อ Babysense เครื่องนี้จะคอยตรวจวัดการหายใจของทารก หากจังหวะการหายใจผิดปกติ หรือเกิดภาวะหยุดหายใจ เครื่อง Babysense จะส่งเสียงเตือนพ่อแม่เด็กให้รู้ตัว เพื่อช่วยเหลือและรักษาได้อย่างทันท่วงที ปัจจุบัน Babysense มีจำหน่ายใน 35 ประเทศ เป็นอุปกรณ์จำเป็นในโรงพยาบาลหลายร้อยแห่ง และสามารถช่วยชีวิตทารกจากการเสียชีวิตเฉียบพลันขณะนอนหลับได้มากถึง 600,000 คนแล้ว

ภาพ hisense.co.il

WHO?
Mobileye

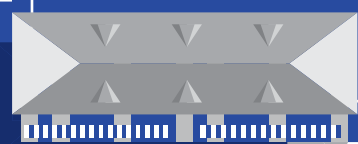
WHAT?
เทคโนโลยีการมองเห็นด้วยตัวรับรู้ระบบกล้องเลนส์เดี่ยว เลียนแบบวิถีการมองของมนุษย์ เสริมระบบการขับขี่ปลอดภัย (Advanced Driver Assistance Systems-ADAS) ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

HOW IT CHANGES THE WORLD?

เราพอรู้จักระบบขับขี่ปลอดภัยกันอยู่บ้างแล้วว่ามีทั้งแบบคอยเตือนผู้ขับขี่ล่วงหน้าถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้น เพื่อให้ผู้ขับขี่เตรียมแก้ไขสถานการณ์ได้ทันท่วงที เช่น ระบบเตือนภัยจังหวะการขับขี่ที่ไม่สัมพันธ์กับรถคันหน้า ส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุได้ ในกรณีดังกล่าวผู้ขับขี่จะต้องเบรกหรือทั้งระยะอย่างไรเพื่อหลีกเลี่ยงการชนในทางกลับกัน ระบบ ADAS จะเปลี่ยนมาเป็นผู้นำในสถานการณ์คับขัน เช่น ระบบเบรกฉุกเฉินอัตโนมัติ และเพื่อให้การขับขี่ปลอดภัยโดยสมบูรณ์ Mobileye จึงพัฒนาเทคโนโลยีการมองเห็นโดยใช้ระบบกล้องเลนส์เดี่ยว เลียนแบบการรับรู้ของสายตามนุษย์ จุดแข็งของ Mobileye คือการคิดค้นทดลองที่ทำให้รู้ก่อนใครว่า ตัวรับรู้หรือตัวเซนเซอร์แบบเลนส์เดี่ยว คือเทคโนโลยีที่สนองตอบได้หลากหลาย สามารถระบุลักษณะรูปทรงของสิ่งต่างๆ ได้อย่างแม่นยำ ทั้งพาหนะ บาทวิถี ลักษณะพื้นผิวต่างๆ ตลอดจนป้ายจราจร มีประสิทธิภาพเหนือกว่าตัวรับรู้แบบสองเลนส์ที่เคยได้รับการยอมรับมาก่อน

WHO?
SciO Consumer Physics

WHAT?
เครื่องวิเคราะห์แถบแสงในวัตถุต่างๆ ทำงานด้วยการดูดซับแสงสะท้อนจากวัตถุแล้วจำแนกแสงออก เพื่อวิเคราะห์หาว่าวัตถุแต่ละชิ้นประกอบด้วยสารเคมีใดมีส่วนประกอบอะไร และมีคุณสมบัติอย่างไรบ้าง เพียงพก SciO ขนาดเล็กไปจ่ายตลาด คุณจะมีตัวช่วยในการตัดสินใจที่แม่นยำว่าผลไม้ที่กำลังเล็งอยู่นั้นสุกมากหรือน้อยแค่ไหน ควรซื้อหรือไม่ หรืออาหารบางอย่างที่ดูน่ากิน แต่คุณลืงเลวามันให้พลังงานมากเกินไปหรือไม่

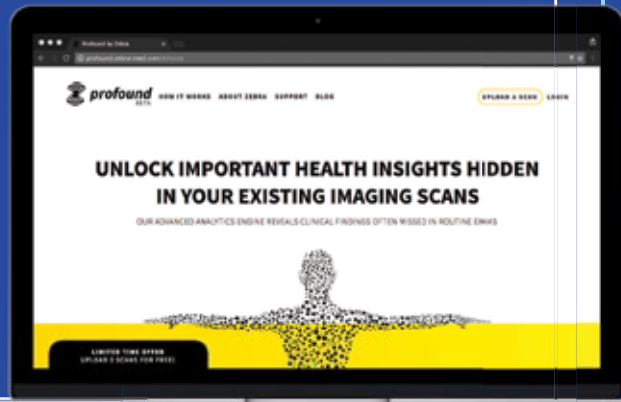

เพื่อให้แพทย์วินิจฉัยตรวจสอบหาต้นตอของโรคแบบเห็นครอบครัวเกือบ 360 องศา ขั้นตอนนี้ทำให้ไม่ต้องยุ่งยากเรื่องการวางยาสลบและพบความลำบากในการสอดกล้องแบบเดิมๆ ซึ่งทำให้ชาวอเมริกันประมาณ 20 ล้านคนปฏิเสธที่จะเข้ารับการตรวจหามะเร็งลำไส้ในเบื้องต้น พิลล์แค้มจะเป็นตัวเลือกที่ทำให้เราเดินเข้าโรงพยาบาล เพื่อตรวจหามะเร็งในร่างกายได้แบบไม่เคอะเขิน

WHO?
Zebra Medical Vision

WHAT?
เทคโนโลยีวินิจฉัยโรคโดยปัญญาประดิษฐ์ วิเคราะห์อาการจากภาพถ่ายทางการแพทย์ (Medical Imaging) สามารถตรวจจับโรคร้ายได้ตั้งแต่ระยะแรก

WHO?
Waze

WHAT?

โปรแกรมนำทางและชุมชนข้อมูลการจราจรที่ใหญ่ที่สุดในโลก ช่วยให้ผู้ใช้รถเลือกเส้นทางที่ดีที่สุดด้วยข้อมูลตามเวลาจริงจากผู้ร่วมถนนรายอื่นๆ

HOW IT CHANGES THE WORLD?

หนึ่งในสตาร์ทอัพเจ้าของนวัตกรรมที่เกี่ยวกับการจราจรที่โด่งดังที่สุดในอิสราเอล เปิดตัวครั้งแรกในปี 2008 เป้าหมายตอนแรกเริ่มคือ ประหยัดเวลาให้คนขับมอเตอร์ไซด์ได้วันละ 5 นาที แต่ปัจจุบันกลายเป็นแอปพลิเคชันที่คนขับรถทุกคนขาดไม่ได้ และถูกบริษัทยักษ์ใหญ่อย่าง Google ซื้อกิจการไปจน Waze เป็นบริษัทยูนิคอร์นแรกๆ ในอิสราเอล ผู้ใช้แอปพลิเคชันนี้สามารถระบุจุดหมายที่ต้องการไป กรอกข้อมูลถนนและการจราจร และขับรถด้วยแอปพลิเคชัน Waze ที่เปิดอยู่ในโทรศัพท์หรือเป็นผู้ใช้งานที่มีบทบาทในการแบ่งปันข้อมูลกับผู้ใช้รถรายอื่น ก็สามารถรายงานเหตุการณ์ต่างๆ ที่พบเจอระหว่างทางเข้ามาได้ Waze ยังเป็นพื้นที่ให้ผู้ใช้งานแต่ละย่านได้อัปเดตแผนที่ออนไลน์เพื่อให้ข้อมูลเหล่านั้นทันสมัยที่สุด Waze ทำให้ผู้ใช้รถสามารถเลือกเส้นทางที่ดีที่สุดได้ทุกวัน ช่วยประหยัดทั้งเวลาเงินและพลังงานที่จะต้องสูญเสียไประหว่างการเดินทาง

ภาพ waze

HOW IT CHANGES THE WORLD?

บริษัทนี้ก่อตั้งมาเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมล้ำยุคโดยเฉพาะเพียงยีนเซนเซอร์ไปยังวัตถุที่ต้องการให้ SCiO สแกน ระบบประมวลผลก็จะรายงานผลไปที่สมาร์ตโฟนของคุณ ใช้ได้ทั้งกับอาหาร ยารักษาโรค พืช จนกระทั่งของเล่นทุกอย่างเพชร เปิดโอกาสให้มนุษย์ค้นหาความลับของโลกรอบๆ ซึ่งนำไปสู่การคิดค้นสิ่งต่อเรื่องต่างๆ ในการใช้ชีวิต มนุษย์จะมีฐานข้อมูลว่ากำลังบริโภคอะไร กำลังเอาอะไรเข้าสู่ร่างกาย ซึ่งส่งผลต่อเรื่องในด้านสุขภาพ การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ตลอดจนโลกธุรกิจการค้า และยังสังคมใช้ SCiO มากขึ้นเท่าไร ฐานข้อมูลที่ SCiO มีก็จะยิ่งแตกต่างและหลากหลายขึ้น ซึ่งเป็นผลดีต่อผู้บริโภคเองในท้ายที่สุด

HOW IT CHANGES THE WORLD?

ยิ่งอายุมากขึ้น การบริการด้านการแพทย์ยิ่งเป็นที่ต้องการ โดยเฉพาะเทคโนโลยีฉายภาพภายในร่างกายมนุษย์ สำหรับให้แพทย์อ่านผลและวินิจฉัยรักษาอย่างทันทั่วทั้งที่ แต่หลายครั้งก็ไม่ง่ายที่จะพบตัวบ่งชี้ที่สำคัญของโรคที่แอบซ่อนตัวอยู่ เพื่อลดความเสี่ยงและเพิ่มความแม่นยำในการวินิจฉัย ซีบรา เมดิคัล วิชั่น (Zebra Medical Vision) จึงคิดค้นเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ที่สามารถอ่านและวินิจฉัยโรคจากภาพถ่ายทางการแพทย์ของร่างกายมนุษย์ สามารถช่วยนักรังสีวิทยาตรวจจับตัวบ่งชี้ที่มักถูกมองข้ามไป นำไปสู่การระบุอาการของโรคร้ายได้ตั้งแต่ระยะเริ่มต้น หนึ่งในโรคร้ายที่ปัญญาประดิษฐ์ของซีบรา เมดิคัล วิชั่นสามารถทำงานได้ล้ำหน้ามนุษย์ไปแล้วคือตรวจเจอมะเร็งเต้านม ในขณะที่นักรังสีวิทยาตรวจไม่พบเลย ตอนที่ซีบรา เมดิคัล วิชั่น คิดค้นชุดวิธีตรวจวินิจฉัยโรคในอีกหลายส่วนในร่างกายมนุษย์ เช่น หลอดเลือดแดง ตับ กระดูก ฯลฯ เพื่อนำไปสู่การดูแลสุขภาพอย่างยั่งยืนต่อไป ล่าสุด ซีบรา เมดิคัล วิชั่น ยังติด 1 ใน 50 บริษัทปัญญาประดิษฐ์ที่โดดเด่นของโลกอีกด้วย

ภาพ zebramedicalvision

ภาพ consumerphysics.com

HERE COMES THE 3-STAR CHEF

เปิดประสบการณ์
อาหารกับเชฟมิเชล
ที่กำลังจะมาเยือน
เมืองไทย

สำหรับใครหลายคน ‘อาหาร’ ไม่ได้มีไว้แค่กินให้อิ่ม เพราะรสชาติและสีสันล้วนบอกถึงเรื่องราวของเชฟแต่ละท่านได้อย่างน่าสนใจ มิเชล รูซ์ คือหนึ่งในเชฟระดับตำนานที่ส่งผ่านไอเดียและความคิดสร้างสรรค์ลงในอาหารแต่ละจานได้แบบไม่มีใครเหมือน

ด้วยดีกรีเจ้าของร้าน 3 ดาวมิชลินจากประเทศอังกฤษ มิเชล รูซ์ ไม่เพียงแต่เป็นเชฟคนแรกนอกประเทศฝรั่งเศสที่ได้ครอบครอง 3 ดาวมิชลิน แต่ร้านอาหารที่ The Waterside Inn ของเขายังสามารถรักษามาตรฐานระดับ 3 ดาวไว้ได้ยาวนานถึง 30 ปีอีกด้วย

“ผมไม่ได้ตามหาชื่อเสียงหรือความสำเร็จ แต่การทำอาหารเป็นวิถีชีวิต เป็นสิ่งที่เชื่อมครอบครัวไว้ด้วยกัน และเป็นของขวัญในโอกาสพิเศษ นี่เป็นหัวใจสำคัญที่ทำให้ครองใจนักชิมจากทั่วโลกได้นานถึง 30 ปี”

มิเชล รูซ์ มีชื่อเสียงอย่างมากในการเลือกใช้วัตถุดิบง่าย ๆ ที่อาจพบได้ตามท้องตลาด

THE ULTIMATE
JOY EXPERIENCE

ทั่วโลกเพื่อปรุงอาหารในโอกาสพิเศษให้กับแขกผู้มีเกียรติในหลายประเทศ

นับเป็นโอกาสสุดพิเศษที่เชฟอาหารฝรั่งเศสระดับตำนานอย่าง มิเชล รูซ จะโคจรมาให้แพนอาหาร fine dining ชาวไทยได้หายสงสัยกันถึงที่ ในวันที่ 25-30 กันยายนที่จะถึงนี้ ณ ห้องอาหาร Le Normandie โรงแรมแมนดาริน โอเรียนเต็ล

และพิเศษอีกระดับสำหรับสมาชิก BMW The Ultimate JOY Experience ที่จะได้ลิ้มรสอาหารฝีมือเชฟระดับโลก ด้วยบัตรรับประทานอาหารกลางวัน เสริฟพร้อมไวน์ 2 ที่นั่ง จ่ายเพียง 1 ที่นั่ง ถือเป็นอีกหนึ่งประสบการณ์แสนอร่อยระดับ 3 ดาวที่นักชิมทั่วไทยไม่ควรพลาด!

แต่ปรุงวัตถุดิบเหล่านั้นตามสูตรดั้งเดิมและเทคนิคชั้นครู จนผู้รับประทานต้องตกใจไปตามๆ กันว่าวัตถุดิบบ้านๆ ที่เคยเห็นจะกลายมาเป็นอาหารระดับ 3 ดาวมิชลินได้อย่างไร

หลายคนคงทราบว่าร้านอาหารระดับมิชลินสตาร์ (Michelin Star) เป็นร้านที่ได้รับการการันตีคุณภาพในแทบทุกด้าน มองย้อนกลับไปที่จุดเริ่มต้นของคำว่าดาวมิชลิน ที่จริงแล้วเกิดจากบริษัทยางรถยนต์รายใหญ่จากฝรั่งเศส โดยสองพี่น้อง อองเดร และเอดูอาร์ มิชลิน คิดอยากกระตุ้นยอดขายยางของตนเอง จึงจัดพิมพ์ 'ไกด์บุ๊กชื่อ 'The Michelin Guide' ขึ้นในปี 1900 โดยหวังให้คนฝรั่งเศสขับรถออกไปเที่ยว รวมถึงการออกไปรับประทานอาหารนอกบ้าน

และแน่นอน การจัดเกณฑ์มอบดาวมิชลินจึงเกิดขึ้น ซึ่ง 3 ดาวมิชลินนั้นถือเป็นรางวัลชั้นสูงสุดที่มอบให้กับร้านอาหารที่พิเศษไม่เหมือนใคร มีความเลิศล้ำ แม้จะเดินทางไปยากลำบากแค่ไหนก็ต้องลองไปให้ได้สักครั้ง เชฟของร้านอาหาร 3 ดาวมิชลินก็จะได้รับการขนานนามว่าเป็น 'Michelin Star Chef'

ในปัจจุบัน การมอบดาวมิชลินในธุรกิจร้านอาหารนับว่าเป็นเรื่องท้าทาย และเป็นการแสดงศักยภาพของร้านอาหารนั้นๆ จนกลายเป็นค่านิยมที่ยอมรับกันทั่วโลก รวมถึงในประเทศไทย จากที่เคยให้คะแนนเชลล์ชวนชิม แม้ช้อยนางรำ ในที่สุดก็มีมาตรฐานระดับโลกอย่างมิชลินเข้ามาสอดส่อง เตรียมติดตามให้กับร้านอาหารในไทยบ้างตั้งแต่ต้นปีที่ผ่านมา

ด้วยมาตรฐานระดับโลก เชฟมิชลินสตาร์ทุกวันนี้จึงไม่แตกต่างจากคนดังที่มีกฎเกณฑ์ให้เดินทางไป

ติดตามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่
WWW.BMWULTIMATEJOY.COM

THE STANDARD

STAND UP FOR THE PEOPLE

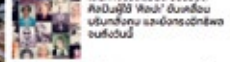
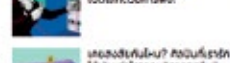
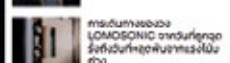
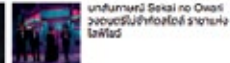
HOME NEWS **CULTURE** LIFESTYLE OPINION VIDEO PODCAST MAGAZINE PHOTOGRAPH CONTACT

CULTURE

MUSIC
ทำความรู้จักกับไฮไลต์ฉบับของ 'น้อย วงพรู'
มากกว่า 'เพลงป๊อป' คือเชื่อมโยงกับผู้คน

LATEST

FASHION
Style Wrap-Up...
รวมแฟชั่นในมิวสิกวิดีโอและคอนเสิร์ตชั้นนำล่าสุด

ART & DESIGN
จากแรงบันดาลใจ...
โดย สุภาวดี ศิริวัฒน์

FASHION
แฟชั่นในคอนเสิร์ต...
ของศิลปิน Lady Dior

MUSIC
เสียงเพลงที่...
Phoenix Live in Bangkok 2017

TV & RADIO
ความทรงจำ...
ของ 'มูวี่' และ 'มูวี่' จากซีรีส์

FILM
ดูหนัง 'Love Vincent'...
ที่ Loving Vincent

NEWS
CULTURE
LIFESTYLE
OPINION
VIDEO
PODCAST
MAGAZINE

THE STANDARD .CO

ภาพประกอบ Shutterstock

LIFESTYLE

IT'S ALL ABOUT LIVING YOUR LIFE TO THE FULLEST

เมืองเทลอาวีฟ ประเทศอิสราเอล อาจไม่ใช่จุดหมายแรกๆ ของใครหลายๆ คน แต่อ่านบทความนี้จบ คุณอาจเปลี่ยนใจ

TRAVEL

เรื่อง จริยา มุ่งวัฒนา ภาพ Shutterstock, จริยา มุ่งวัฒนา, ภาณุ วิวัฒน์นากา, กาสัณญ์ ประกอบ

TEL AVIV

เมืองแห่งพลังและการเริ่มต้นใหม่

ภาพชายหาดของทะเลเมดิเตอร์เรเนียนที่ทอดยาวคู่ไปกับเมืองโดยไม่มีจุดตัดและรอยต่อถึง 15 กิโลเมตร กับภาพดวงอาทิตย์ตกที่กลมโตสวยใหญ่เต็มตา คือการแนะนำตัวที่ทำให้เราตื่นตะลึงและตกหลุมรักเมืองที่ชื่อว่า 'เทลอาวีฟ' ในทันที

เทลอาวีฟ เป็นเมืองใหญ่อันดับที่ 2 ของประเทศอิสราเอล มีประชากรราว 405,000 คน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เทลอาวีฟเป็นเหมือนลูกครึ่งระหว่างเมืองแห่งความทันสมัยและการริเริ่มสิ่งใหม่ มากพอๆ กับเป็นเมืองแห่งความเก่าแก่ที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานน่าค้นหา และรากอารยธรรมที่ฝังลึกในทุกมุมเมือง

เทลอาวีฟเป็นเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ ธุรกิจ และเทคโนโลยีของประเทศอิสราเอล ที่ด้านหนึ่งฉายภาพบรรยากาศของการทำงานหนัก เอาใจจริงจัง และเต็มไปด้วยความกระตือรือร้นของผู้คนอย่างสุดพลัง แต่อีกด้านก็ฉายภาพของการพักผ่อน ความรื่นรมย์ ความสนุกสนาน และความสงบสุขอย่างถึงที่สุด

ก่อนอื่นขอแนะนำว่า ถ้ามาเที่ยวที่นี่ต้องเตรียมความแข็งแรงของขาและฝ่าเท้าให้ดี เพราะควรใช้การเดินเป็นหลัก เพื่อจะได้สำรวจรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ของเมือง สัมผัสวิถีชีวิตของผู้คน และบรรยากาศของเมืองที่เต็มไปด้วยพลังและชีวิตชีวาแห่งนี้ได้อย่างใกล้ชิด

นครสีขาวกับความเป็นมรดกโลก

เทลอาวีฟมีกลุ่มสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่ใหญ่ที่สุดในโลกอยู่ในเมือง ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกในปี 2003 และได้รับการขนานนามว่า 'White City' หรือ 'นครสีขาว' มีกลุ่มตึกงามบ้านช่องที่เป็นเอกลักษณ์ของเมือง ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากสถาปัตยกรรมแบบเบาเฮาส์ (Bauhaus) ของเยอรมนี ซึ่งเป็นการออกแบบที่เน้นความเรียบง่าย ตรงไปตรงมา จุดเด่นคือการใช้ผนังกระจกขนาดใหญ่กรุอยู่ภายนอกตึก เพื่อให้แสงสว่างส่องถึงทั่วทั้งพื้นที่ และให้คนภายนอกสามารถมองเห็นพื้นที่ภายในได้

ถนนที่สามารถพบเห็นกลุ่มตึกแบบเบาสบายได้มากที่สุดก็คือ รอทส์ไชลด์ บูเลอวาร์ด (Rothschild Boulevard) ด้วยความที่เป็นถนนเส้นใหญ่ สวยงาม และทอดผ่านกลางเมืองที่ยาวที่สุดในเทลอาวีฟ เราจะเห็นผู้คนจูงสุนัขตัวน้อยใหญ่หลากหลายสายพันธุ์มาเดินเล่น เรียกว่าเป็นเมืองสวรรค์ของคนรักหมาเลยทีเดียว นอกจากนี้ก็จะมีผู้คนปั่นจักรยาน เล่นสเก็ตบอร์ด เคลื่อนที่อยู่บนอุปกรณ์ล้อเลื่อนที่แปลกตาในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งกลุ่มคนที่มาเปิดหมวกเล่นกีตาร์ ร้องเพลงแบบอินดี้ ก็มีให้เห็นเป็นระยะ

นอกจาก รอทส์ไชลด์ บูเลอวาร์ดแล้ว ถนนที่เราอยากแนะนำให้ไปเที่ยวชมอีกเส้นหนึ่งก็คือถนน ไดเซนกออฟฟ์ (Dizengoff Street) ที่ถูกเปรียบเทียบกับให้เป็นที่ตั้ง 'Champs-Élysées of Tel Aviv' หรือถ้าเปรียบกับเมืองไทยก็น่าจะคล้ายถนนทองหล่อบ้านเรา ที่นี่จะเป็นถนนบันเทิงมอบความสนุกสนานและเหมาะกับไนต์ไลฟ์ เพราะสองข้างทางจะเต็มไปด้วยร้านอาหารสวยๆ เก๋ๆ ที่เปิดให้นั่งชิลส์ถึงดึกดื่น เรียกว่าเป็นการมาทำความรู้จักอิสราเอลในเวอร์ชันที่หลายคนอาจนึกไม่ถึงว่าจะได้พบเจอเลยจริงๆ

FYI

- สายการบินเดียวที่บินตรงได้คือ EL AL เป็นสายการบินแห่งชาติของอิสราเอล ใช้เวลาเดินทาง 11 ชั่วโมง เป็นหนึ่งในสายการบินที่ปลอดภัยที่สุดในโลก จึงทำให้มีขั้นตอนตรวจค้นที่เข้มงวดมาก ต้องเผื่อเวลาที่สนามบินอย่างน้อย 3 ชั่วโมง
- ช่วงเดือนที่นำไปเยือนอิสราเอลคือมกราคมถึงมีนาคม อากาศจะกำลังดี ไม่หนาวมากเกินไป อุณหภูมิอยู่ที่ประมาณ 11-18 องศาเซลเซียส
- วันศุกร์หลัง 14.00 น. และวันเสาร์ทั้งวัน จะเป็นวันมีสการพระเจ้าของคนที่นี่ บริษัทและร้านค้าทั่วไปจะปิดทำการแทบทั้งหมด
- เวลาที่อิสราเอลบางฤดูจะช้ากว่าไทย 4 ชั่วโมง บางฤดูจะ 5 ชั่วโมง
- ค่าครองชีพที่นี่สูงมาก ต้องเตรียมเงินและเตรียมใจให้ดี เงิน 1 เซเกลอิสราเอลเท่ากับ 9-10 บาทไทย แปลว่าจ่ายอะไรที่เมืองไทยเท่าไร ที่นั่นคุณไปสิบเท่า
- ภาษาฮีบรูเป็นภาษาที่เก่าแก่ที่สุดในโลก ที่คนอิสราเอลใช้สื่อสารกันเป็นหลักจนถึงทุกวันนี้

Old Jaffa ัญญมณีนแห่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

ห่างจากความล้าสมัยของตัวเมืองเทลอาวีฟด้วยการเดินเพียง 15 นาที เราจะได้สัมผัสกับบรรยากาศหนึ่งของพื้นที่แห่งประวัติศาสตร์ที่เก่าแก่ นำเรียนรู้และบันทึกไว้ นั่นคือ โอลด์จัฟฟา (Old Jaffa) ซึ่งมีการสร้างขึ้นก่อนเมืองเทลอาวีฟหลายร้อยปี การมาที่นี้จึงเป็นเหมือนการย้อนอดีต เพื่อเข้าใจปัจจุบันของเทลอาวีฟและอิสราเอลให้มากขึ้น ไฮไลต์ของที่นี่คือบริเวณ Jaffa Port ซึ่งเป็นท่าเรือน้ำทะเลที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลกที่ใช้กันมาตั้งแต่หลายพันปีก่อนจนถึงปัจจุบัน

นอกจากท่าเรือแล้ว โอลด์จัฟฟายังมีชอกมมเล็กๆ น้อยๆ ให้เดินสำรวจอย่างเพลิดเพลิน มีคุกโบราณ ประภาคารสวยเด่น เดินขึ้นไปด้านบนของเนินเขาจะมีสวนหย่อมที่สามารถมองเห็นเมืองเทลอาวีฟมุมสูงได้อย่างเต็มตา และบริเวณโดยรอบยังมีเกลดเลอรี ร้านขายของ คาเฟ่น่ารัก ที่หลบอยู่มุมตึกอีกมากมาย ในช่วงตกเย็นเราจะเห็นคนออกมาตกปลา นั่งมองท้องฟ้าและแสงสีส้มของพระอาทิตย์ยามเย็นอยู่เฉยๆ เหมือนเป็นการทิ้งความเหน็ดเหนื่อยไว้เบื้องหลังอย่างแท้จริง สิ่งที่ชอบที่สุดอย่างหนึ่งของที่นี่คือ จะมีคนนั่งเล่นเครื่องดนตรีที่หาฟังได้ยากเรียกว่า Hang เป็นเครื่องเคาะที่ให้น้ำเสียงไพเราะมาก ทั้งโทนทุ้ม นุ่ม และใส ดังกังวานเป็นเอกลักษณ์และสะกดใจเหลือเกิน จนทุกคนที่เดินผ่านต้องหยุดเข้ามาฟังกันอยู่ครู่ใหญ่

ด้วยพื้นที่ของโอลด์จัฟฟาที่ไม่ใหญ่มาก แต่มีรายละเอียดเต็มไปหมด จึงต้องใช้เวลาน้อยกว่าครึ่งวันถ้าจะสำรวจให้หมด และสำหรับเรา ซึ่งตั้งใจของการเดินเที่ยวย่านนี้ก็คือ เมื่อมาจนสุดทางแล้วให้หันหลังกลับไปมอง เราจะได้เห็นภาพเมืองเก่าของโอลด์จัฟฟาที่มีความทันสมัยของเทลอาวีฟเป็นฉากหลัง ซึ่งเป็นภาพที่สวยงาม แปลกตา และหาชมได้ยากจากเมืองอื่นจริงๆ

ถัดจากโอลด์จัฟฟา อีกหน่อยจะเป็นย่านนีฟ เซเดก (Neve Tzedek) ซึ่งเป็นเขตการปกครองยิวที่เก่าแก่ที่สุดของเทลอาวีฟ สร้างเมื่อปี 1887 โดยกลุ่มคนยิว

มิชราฮิ (Mizrahi Jews) ที่ต้องการหนีออกจากความวุ่นวายในจัฟฟาในยุค 1990 ปัจจุบันนีฟ เซเดกเป็นย่านอาร์ตๆ ฮิปๆ ของวัยรุ่นอิสราเอลหน้าตาดีที่มาแอ่งเอาต์กันในวันหยุด และยังเป็นแหล่งก่อเกิดแรงบันดาลใจให้กับบรรดานักเขียน ศิลปิน รวมไปถึงเจ้าของรางวัลโนเบลอย่าง ชมูเอล โยเซฟ อักนอน ด้วย

เมืองแห่งพลังและการออกกำลังกาย

ใครอยากเที่ยวเมืองที่ทั้งสวยและได้สุขภาพดีกลับไป ต้องมาที่เทลอาวีฟ หนึ่งในหลายเซ็นที่ชัดเจนมากของเมืองนี้คือ ภาพของการออกกำลังกายอย่างมีความสุขและไม่รีวุ่นเหน็ดเหนื่อยของผู้คน ไม่ว่าเราจะหันไปทางไหน เวลาใด จะเห็นคนออกกำลังกายอยู่ตลอดไม่ใช่แค่ในสวนสาธารณะหรือในยิม แต่แม้กระทั่งบนท้องถนน! บางคืนในเวลาสี่ทุ่มเราก็กังคังเห็นคนวิ่งตามบาทวิถีอยู่ เหมือนว่าพวกเขาวิ่งจนกว่าจะนอน สิ่งที่น่าอัศจรรย์ของคนที่นี่คือมีพื้นที่กลางแจ้งในการออกกำลังกายที่สวยงามและกว้างใหญ่ที่สุดลูกหลูกลูกตามาก นั่นก็คือชายหาดแห่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียนที่ทอดยาวคู่ไปกับเมืองที่เราว่าไว้ตอนต้น ที่นี่จะมีการออกกำลังกายหลากหลายชนิดที่สุดเท่าที่เราเคยพบมา และที่สำคัญคือเป็นการออกกำลังกายกันตลอดเวลา จนต้องแอบคิดว่าคนเทลอาวีฟนอนตอนไหนกัน? อ้อ บนชายหาดนี้มีแลนด์มาร์กสำคัญที่ควรไปบันทึกภาพด้วย นั่นคือรูปปั้นของนายเบน กูเรียน อดีตนายกรัฐมนตรีของอิสราเอลที่เป็นภาพสร้างสรรค์ที่สุดเท่าที่เคย์เห็นมา เหตุผลเพราะเขาชอบมาเล่นโยคะกลับหัวที่ชายหาดจนประชาชนทำรูปปั้นให้ ที่สำคัญบ้านพักของเขาก็อยู่แถวๆ นั้นด้วย ถือเป็นต้นแบบผู้นำแห่งการคิดต่าง และเป็นแบบอย่างการออกกำลังกายของเมืองนี้อย่างแท้จริง

เทลอาวีฟ ในภาษาฮีบรู แปลว่า เนินเขาแห่งฤดูใบไม้ผลิ ซึ่งมั่นใจว่าใครก็ตามที่ได้มาที่นี่ จะสัมผัสได้ถึงความสุขงาม มีชีวิตชีวา สงบสุข และในอีกทางหนึ่งก็ได้รับความหวัง พลัง และความกระตือรือร้นในการเริ่มต้นใหม่ สอดคล้องความหมายของชื่อเมืองจริงๆ ☺

THE RIGHT TIME TO RE- BRAND

การรีแบรนด์ครั้งยิ่งใหญ่ของแป้งสำอางไทยที่มีอายุมากกว่า 60 ปี เกิดขึ้นในยุคของ **รวีศ หาญอุตสาหกรรม** ซีอีโอและทายาทแห่งบริษัท **ศรีจันทร์สหโอสถ จำกัด** ที่เข้ามาพลิกภาพลักษณ์เรียบนิ่งของแป้งศรีจันทร์ให้ดูสาวขึ้นและน่าใช้มากขึ้นด้วยแคมเปญโฆษณาปังๆ ตลอดระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา รวีศมีวิธีคิดและปรับเปลี่ยนแบรนด์ที่น่าสนใจอย่างไร คำตอบอยู่ที่นี้แล้ว

GOOD RESEARCH

การรีแบรนด์ครั้งใหญ่ของเราเมื่อ 3 ปีที่แล้ว ก็มีเรื่อง ที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ แต่ อย่างหนึ่งที่เราารู้สึกว่าน่าสนใจมากที่สุดเลยคือ การหา ข้อมูล ยกตัวอย่างตอนนั้นเราทำแพ็คเกจหีบห่อใหม่ ทั้งหมด แล้วก็ไปถามลูกค้า ลูกค้าก็บอกว่าชอบแพ็คเกจ มาก สินค้าก็สวย แต่ถามว่าซื้อสินค้าใหม่ ก็ไม่ซื้อ มันเลย ทำให้เราได้สมมติฐานมาว่าลูกค้ายังคงติดภาพลักษณ์เก่า ของแบรนด์ หรือยังติดในชื่อของแบรนด์อยู่ แคมเปญ ในการสื่อสารทั้งหมดเลยเป็นการเล่าเรื่องความดี ของสินค้าก่อนที่จะเฉลยชื่อแบรนด์ ซึ่งมันก็ประสบความสำเร็จ วิธีคิดเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราได้จากลูกค้ามา ของพวกนี้เราคิดเองไม่ได้แน่ๆ เลยคิดว่าเราจะทำอะไร เราต้องเข้าใจก่อนว่าลูกค้าอยากจะได้อะไร แม้ว่า คำถามนี้จะคำถามที่ต้องใช้พลังงานสูงมากใน การหาคำตอบ แต่บริษัทก็จะมีความแม่นยำมากขึ้น ในการออกสินค้า เพราะมันตรงใจลูกค้าจริงๆ

GOOD CAMPAIGN

เราต้องคิดอะไรให้ใหม่อยู่เสมอ แล้วก็ไม่ต้องทำอะไรซ้ำๆ เดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นแบรนด์ที่เล็กๆ ที่เคย เล่นมุกโดมุกหนึ่งไปแล้ว คนก็จะไม่จดจำ ต่างจาก แปรนต์ใหญ่ที่ยังได้เปรียบเรื่องความถี่ที่สามารถใช้เงิน อดความถี่เข้าไปให้ลูกค้าได้ แต่สำหรับเรา เราต้องคิด มุกใหม่ที่จะเข้าไปอยู่ในใจลูกค้าให้ได้จริงๆ ส่วนใหญ่ แคมเปญโฆษณาของเราก็จะทำงานร่วมกับเอเจนซี และผู้กำกับโดยตรงอย่างฟิตโต (ธนัญชัย ศรศรีวิชัย) ซึ่งความเชื่อของเราอย่างหนึ่งคือ เราเชื่อว่าทุกคนมี ความเก่งกันคนละอย่าง เราควรจะใช้ใจและไหวใจคนที่ เขากำลังในด้านนั้นๆ ให้ทำเรื่องนั้นๆ ไปเลย

MAKE A DIFFERENCE

ปัจจุบันนี้พฤติกรรมของลูกค้าเปลี่ยนไป เราจะคุยกับ เอเจนซีตลอดว่าพฤติกรรมของลูกค้าเป็นอย่างไรบ้าง โดยเฉพาะช่วงสองปีหลังที่เราเห็นด้วยตัวเองเลยว่าการ ยิงโฆษณาแบบเดิมๆ ให้ผลตอบรับที่ไม่เหมือนเดิม แล้ว ดังนั้นกระบวนการการคิดก็ต้องเปลี่ยนไปหมด และพฤติกรรมที่ชัดเจนคือ คนแบ่งออกเป็นกลุ่มเล็ก กลุ่มน้อยมากขึ้น แล้วก็มี ความสนใจกลุ่มย่อยๆ มากขึ้น ลูกค้าจะเชื่อโฆษณาจากแบรนด์น้อยลง แต่จะเชื่อ อินฟลูเอนเซอร์มากขึ้น นี่คือนสิ่งที่เราต้องปรับตัว

“สุดท้ายเรา เชื่อว่าคนไทย จะใช้สินค้า แปรนต์ไทย เหมือนที่ คนเกาหลีหรือ คนญี่ปุ่นชอบ ใช้สินค้าแปรนต์ ในประเทศ ตัวเอง”

MAKE AN EXPERIMENT

เราว่ามันสำคัญสำหรับทุกองค์กร แต่สำคัญมากสำหรับ องค์กรขนาดเล็ก คือถ้าเราไม่ทดลองแล้วทำเหมือน กับคนอื่น โอกาสการประสบความสำเร็จก็แทบจะไม่มี เลย เพราะเราก็ทำเหมือนกับคนอื่น ดังนั้นวิธีเดียว ที่เราจะมีโอกาสชนะคนอื่นได้ก็คือ การได้ทำอะไรใหม่ๆ ซึ่งการทำอะไรใหม่ๆ มันก็จะเกิดจากการทดลองอะไร ใหม่ๆ เท่านั้น ดังนั้นการทดลองจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ มากของการพัฒนาบริษัท แต่เราต้องคิดไว้เลย ว่า การทดลองครั้งนี้ถ้าเราจะเสียก็บาท คู่หมั้นใหม่ถ้ามัน สำเร็จ ซึ่งการทดลองเหล่านั้นมันก็มีทั้งที่ประสบความสำเร็จ และไม่สำเร็จ แต่ทุกความสำเร็จมันจะไปชดเชย งานทดลองที่ไม่สำเร็จเอง

GOOD VISION

เราอยากทำงานนี้ไปเรื่อยๆ จนกว่าวันหนึ่งประเทศไทย จะเป็นเหมือนเกาหลีใต้ คือตลาดเครื่องสำอางของเขา ใหญ่มาก วัตถุดิบหลักๆ ก็ผลิตในเกาหลี แล้วคนเกาหลี ก็สนับสนุนและใช้เครื่องสำอางเกาหลีกว่า 90% ในขณะที่ เมืองไทยมีตลาดเครื่องสำอางที่ใหญ่กว่า แต่วัตถุดิบ หลักๆ นำเข้าจากต่างประเทศ 90% คนไทยยังนิยมใช้ เครื่องสำอางนำเข้าจากต่างประเทศมากกว่าในประเทศ ด้วย คือเราอยากจะเป็นเหมือนมองของคนไทยให้หันมา ใช้ของไทย ผลักดันให้ศรีจันทร์เป็นเครื่องสำอางระดับ ประเทศ อย่างธุรกิจแฟชั่นไทยที่ดีไซเบอร์ทุกวันนี้สามารถ ขายเสื้อผ้าในราคาที่ไม่แพงกว่าแปรนต์ต่างประเทศได้ แล้วคนไทยก็ยอมซื้อแล้ว ทำให้เรายังเชื่อว่าธุรกิจเครื่อง-สำอางที่นำจะใช้วิธีการเดียวกันนี้ทำให้มันเกิดขึ้นได้

DO'S

เราเคยทำโฆษณาเอง เขียนสคริปต์เอง ซึ่งมันแปลกมากจนต้อง ถอดออกจากเคเบิล เหตุการณ์นี้สอนเราว่า คนเราไม่ได้เก่งทุกเรื่อง ขอให้เชื่อคนที่ เป็นมืออาชีพในด้านต่างๆ ดีกว่า

DON'TS

เราจำเป็นต้องสื่อสาร วิสัยทัศน์ของบริษัท ออกไป เพื่อดึงคนเก่งๆ เข้ามาในบริษัท เพราะ ทรัพยากรที่สำคัญที่สุด ขององค์กรคือคน ☺

2491

ก่อตั้งร้านห้างขายยาสหโอสถโดยคุณพงษ์ หมายอุตสาหกรรม จากนั้นซื้อสูตรการผลิตและธุรกิจผงหอมศรีจันทร์ จากหมอบเหล่ง ศรีจันทร์ และเปลี่ยนชื่อเป็นห้างขายยาศรีจันทร์สหโอสถ

2531

จากห้างหุ้นส่วนจำกัด เปลี่ยนเป็น บริษัทจำกัด และเปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท ศรีจันทร์สหโอสถ จำกัด

2556

เปิดตัวผลิตภัณฑ์ ผงหอมศรีจันทร์ ทุณาภา ภายใต้แบรนด์ ผงหอมศรีจันทร์

TIMELINE

2510

เปลี่ยนจากห้างขายยาเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด

2554

ขยายโรงงานเพื่อผลิตสินค้า กลุ่มเครื่องสำอาง ซึ่งรวมไปถึง ผงหอมศรีจันทร์

2557

รีแบรนด์จาก ผงหอมศรีจันทร์ ที่มีอายุกว่า 60 ปีเป็น ศรีจันทร์ และเปิดตัวผลิตภัณฑ์ ศรีจันทร์ ทุณาภา สลูลูเชนท์ พาวเดอร์ และเปิดตัวแบรนด์ใหม่ ศรีจันทร์แป้น

LIGHT UP YOUR WAY

จับเข้าพูดคุยถึงตัวตน สิ่งบันดาลใจ และไฟงานวัด กับ พาลเมอร์ เออร์ลีย์ ผู้สร้างสรรค์แสงสว่าง จาก Nellcote Studio

เป็นโอกาสไม่บ่อยครั้งนักที่เราจะได้ใกล้ชิดกับผู้ออกแบบแสงสว่าง เจ้าของสตูดิโอชื่อดังอย่าง **Nellcote Studio** ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ภายใต้แบรนด์ของเขาเป็นเป็นส่วนหนึ่งของ **SONDER Living** แบรนด์เฟอร์นิเจอร์ระดับลักซูรี่ ที่รวบรวมวัสดุแบรนด์จากดีไซน์เนอร์ผู้เชี่ยวชาญเฟอร์นิเจอร์แต่ละประเภทเข้าไว้ด้วยกัน และการมาถึงของแบรนด์ดังกล่าวในประเทศไทยทำให้เราได้มีโอกาสพบปะ พาลเมอร์ เออร์ลีย์ (Palmer Earley) ดีไซน์เนอร์ผู้ออกแบบแสงสว่าง ที่มาร่วมพูดคุยถึงเรื่องราวส่วนตัว แรงบันดาลใจในการทำงาน และไฟงานวัดแบบไทยๆ ที่สร้างความตื่นเต้นให้เขาอย่างมาก!

พาลเมอร์ เออร์ลีย์ โลดแล่นอยู่ในวงการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้แสงสว่างมาร่วม 10 ปี แรกเริ่มเขายังเป็นเพียงชายหนุ่มคนหนึ่งจากเมืองเท็กซัส เป็นนักศึกษาสาขาวิชาภาพยนตร์ และก้าวขึ้นมาเป็นผู้ก่อตั้งบริษัทผลิตภัณฑ์ให้แสงสว่างที่มีงานออกแบบเป็นเอกลักษณ์ มีระดับ และมีคุณค่าแก่ผู้ใช้ ตามเจตนารมณ์ของพาลเมอร์ที่กล่าวว่า “มันเป็นเรื่องของคุณภาพและความดั้งเดิม มันไม่ใช่แฟชั่นที่ต้องตามสมัยอยู่ตลอดเวลา แต่มันคืองานออกแบบที่จะอยู่ยาวนานเหนือกาลเวลา ผมเชื่อในการผลิตอะไรสักชิ้นเพื่อยกระดับจิตวิญญาณให้กับบ้าน พร้อมๆ กับให้แรงบันดาลใจส่งต่อไปยังผู้ใช้ได้อีกด้วย”

นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่พาลเมอร์มาเยี่ยมเยือนเมืองไทย แต่ครั้งนี้เขามาโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อมาร่วมงานเปิดตัวแกลเลอรีแห่งแรกในไทยของ SONDER Living เรานั่งพูดคุยกันอย่างสบายๆ ท่ามกลางผลิตภัณฑ์ของเขาที่วางเรียงรายอยู่ตามโซนต่างๆ ในแกลเลอรี ผมถาม

พาลเมอร์ถึงที่มาที่ไปของอาชีพที่เขาทำนี้

“ผมเริ่มต้นจากการทำอุปกรณ์ต่างๆ อย่างลูกบิดประตู ซึ่งตอนนั้นผมและเพื่อนเดินทางไปยังเม็กซิโก และเราก็ไปพบกับโลหะชนิดหนึ่งที่สวยงาม น่าสนใจ นั่นจึงเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ผมเริ่มฝึกการออกแบบโคมไฟอย่างง่าย ๆ

“ถ้าให้เลือกวัสดุสักอย่างสำหรับการทำโคมไฟ ผมจะเลือกโลหะเป็นอย่างแรกๆ นะ เพราะมันให้ความรู้สึกคงทน แข็งแรง และมีเสน่ห์ในแบบของมัน และงานของผมก็ออกแบบเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ชิ้นนั้นๆ เป็นชิ้นที่มีความเฉพาะตัว ไม่เหมือนใคร”

ซึ่งพาลเมอร์หมายความว่า คำว่า ‘ออริจินัล’ หรือ ‘ดั้งเดิม’ แบบที่เขาใช้นิยามตัวเองเสมอ

“ใช่ครับ หากให้ผมนิยามตัวเองและงานของผม ผมชอบนิยามว่า ‘ออริจินัล’ ผมได้ทำงานอย่างมีความสุข ผมรู้สึกอยากทำผลิตภัณฑ์ของผมให้เป็นแบบที่ผมต้องการจริงๆ ซึ่งมันดีต่อทั้งแบรนด์ ลูกค้า และการยกระดับเฟอร์นิเจอร์ให้สำหรับคนที่คาดหวังกับความแปลกใหม่ หรือมองหาคุณค่าอะไรบางอย่างในชิ้นงาน

“ผมมีแรงบันดาลใจใหม่ๆ ในการคิดหรือสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ออกมาตลอดเวลา ไม่ว่าผมจะทำอะไรอยู่ก็ตาม ผมชอบเดินทางไปพบกับสิ่งใหม่ๆ ผมเสพติดการท่องเที่ยว เพราะมันทำให้ความคิดตื่นตัวอยู่เสมอ หรือวิธีต่างๆ ที่จะสามารถคิดงานใหม่ๆ ขึ้นมาสักชิ้น ผมก็แค่เดินเข้าไปในโรงงาน หามุมเงียบๆ แล้วเริ่มลงมือร่างไอเดียออกมา

“สำหรับผม งานทุกชิ้นจะต้องนำเสนอเรื่องราวออกมาได้อย่างดี มีที่มาที่ไป สามารถบ่งบอกถึงรสนิยมหรือไลฟ์สไตล์ของผู้ใช้ได้ ซึ่งนั่นเป็นหัวใจหลักของผลิตภัณฑ์ของผม”

ในฐานะที่พาลเมอร์เป็นนักออกแบบแสงสว่าง

เราจึงนำเสนอไฟนีออนหลากสีที่เป็นเหมือนภาพจำของคนไทยอย่างไฟงานวัดให้เขาได้ดู พร้อมกับบอกเขาว่า นี่คือ Lighting Design แบบฉบับไทยเจ้าๆ

“มันหมายความว่าอะไร แปลกตามาก” พาลเมอร์กล่าวอย่างตื่นเต้น ก่อนที่เราจะอธิบายว่าไฟเหล่านี้เป็นสัญลักษณ์ถึงความสุนทรีย์ของงานวัด หรืองานรื่นเริงระดับท้องถิ่นที่คนไทยเข้าใจเหมือนๆ กัน

“ผมดีใจมากที่ได้เห็นสิ่งนี้ ผมตื่นเต้นมาก ผมเข้าใจว่ามันเป็นการออกแบบเพื่อบ่งบอกอะไรบางอย่าง ซึ่งนั่นคืองานวัด ด้วยสีสันและการจัดวางมันเรียกร้องและทำให้ผมอยากจะทำมันหมายความว่าอะไร อยากเข้าไปค้นหา ผมรักมันมาก มันเป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องนำเสนอเรื่องราวผ่านการออกแบบ ซึ่งไฟงานวัดที่คุณว่านี่อาจจะสื่อถึงสีสันและความสนุกสนาน ผมอยากทำงานแบบนี้สักชิ้นแล้วล่ะ”

พาลเมอร์ตอบอย่างตื่นเต้น ก่อนที่จะขยับขยายให้เราเปิดภาพไฟงานวัดแบบอื่นๆ ให้เขามองอีก ไม่น่าเชื่อว่าหลอดนีออนสีสดใสเหล่านี้จะส่งแรงบันดาลใจไปถึงนักออกแบบระดับโลกอย่างเขาได้ถึงเพียงนี้

คุณสามารถเลือกชมสินค้าและผลิตภัณฑ์ของ **Nellcote Studio** รวมไปถึงแบรนด์อื่นๆ ได้ที่แกลเลอรีของ **SONDER Living** ตั้งอยู่บริเวณถนนพหลโยธิน 9 บัณฑิตวิทยาลัยการศึกษาดอนเมืองเปิดทุกวันเสาร์ ปิดตามเรื่องราวของ **SONDER Living** ได้ที่ www.facebook.com/sonderlivingthailand

SONDER
living

SIAM CENTER
IDEA AVENUE PRESENTS

**COLORS
OF SIAM**

**CELEBRATE 100th
ANNIVERSARY OF
THAI NATION FLAG**

วันนี้ - 23 ก.ย. 60

ปรากฏการณ์แห่ง **สีสยาม**
กับแฟชั่น และงานศิลปะ

ร่วมประกวดภาพถ่ายธงชาติไทย สู้เงินรางวัลรวมกว่า 200,000.-*

	ประเภทกล้องถ่ายภาพ	ประเภทกล้อง Smart Phone
รางวัลชนะเลิศ	เงินรางวัล 50,000.-* (1 รางวัล)	เงินรางวัล 50,000.-* (1 รางวัล)
รางวัลรองชนะเลิศ	เงินรางวัล 25,000.-* (2 รางวัล)	เงินรางวัล 25,000.-* (2 รางวัล)

**SIAM
CENTER**

The Ideaopolis

**ABSOLUTE
SIAM**

**dtac
reward**

Canon

กติกา 1. Follow Page Facebook หรือ IG SIAM CENTER 2. Like & Share ข้อมูลกิจกรรม พร้อมตั้ง Status เป็น Public 3. โฟสภาพถ่าย พร้อมตั้งชื่อภาพ และอธิบายแนวคิดของภาพ ระบุประเภทการประกวด พร้อม #SIAMCENTER#COLORSOFSIAM พร้อมตั้ง Status เป็น Public 4. สำหรับผู้เข้าประกวดในประเภทกล้องถ่ายภาพ จะต้องลงทะเบียนตาม Link <http://www.siamcenter.co.th/happening/Colors-of-SIAM/174> 5. สอบถามรายละเอียดกิจกรรมได้ที่ 0 2687 5000 หรือ www.siamcenter.co.th

ภาพประกอบ Jackkrit Anantakul

OPINION

THOUGHT-PROVOKING PERSPECTIVES FROM ACCLAIMED COLUMNISTS

ทัศนะจากเหล่าคอลัมนิสต์หลากหลายสาขาอาชีพ ที่พทมุมมองแตกต่างมานำเสนอแบบสนุกสนาน น่าอ่าน และให้ข้อคิดมากมาย

BOTNET OF THINGS

ภัยใกล้ตัวของเครือข่ายอุปกรณ์แสนฉลาด

Botnet ไม่ใช่เรื่องใหม่ มันเกิดขึ้นมาตั้งแต่ก่อนปี 2000 เสียอีก คำนี้ถูกนำมาใช้เรียกกลุ่มคอมพิวเตอร์ที่โดนแฮกและควบคุมโดยแฮกเกอร์ โดยที่เจ้าของอุปกรณ์ชิ้นนั้นอาจจะไม่รู้ตัวด้วยซ้ำ แฮกเกอร์จะสร้างมัลแวร์ (ไวรัส, เวิร์ม, โทรจัน, สปายแวร์ ฯลฯ) เพื่อติดตั้งบนคอมพิวเตอร์ของเหยื่อผ่านวิธีการต่างๆ เช่น ใช้ซอฟต์แวร์เถื่อนหาหนทางจากเน็ต คลิกลิงก์ตามเว็บไซต์แปลกๆ แต่ส่วนใหญ่แล้วเครื่องที่มักจะถูกแฮก คืออุปกรณ์ที่ไม่ได้มีการอัปเดตซอฟต์แวร์บ่อยๆ เพื่ออุดรูรั่ว หรืออุปกรณ์ที่ไม่ได้มีการติดตั้งระบบป้องกันที่ดีไว้ตั้งแต่แรก เครื่องที่โดนใส่มัลแวร์เอาไว้จะถูกเรียกว่า ‘ซอมบี้’ โดยแฮกเกอร์เหล่านี้จะพยายามสร้างฝูงซอมบี้ให้โตขึ้นเรื่อยๆ จนมีจำนวนหลายล้านเครื่อง แล้วเมื่อใดที่ต้องการโจมตี เขาก็ออกคำสั่งให้ฝูงซอมบี้ของตนเองทำงานออกคำสั่งทำลายล้างเป้าหมาย โดยวิธีการโจมตีที่เป็นที่รู้จักกันดีคือ DDoS (Denial-of-service) โดยใช้ให้ฝูงซอมบี้รวมตัวกันกระโจนเข้าเรียกใช้งาน

เว็บไซต์เป้าหมาย มันเป็นคนเรียกใช้งานที่หนักกว่าปกติมากๆ ทำให้เว็บไซต์ตอบสนองไม่ทัน เกิดอาการกระตุก ตอบสนองช้า และล่มในที่สุด (ลองนึกภาพการแย่งซื้อตั๋วดูเฉยๆ โทษ โพน พัดลม อดม เมื่อหลายปีก่อนบนเว็บไซต์ขายตั๋วครับ แบบนั้นแหละ)

ปัญหานี้กำลังแย่งชิงชื่อจากคำกล่าวถึงมุ่งหน้าสู่ยุคที่ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถเชื่อมต่อได้จะเชื่อมต่อกันกันและแชร์ข้อมูลให้แก่กันไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง นี่คือยุคที่หลายคนเรียกมันว่า ‘Internet of Things’ (IoT) หรือบางคนเรียกว่า ‘Internet of Everything’ (IoE) ที่แปลว่า ‘อินเทอร์เน็ตของทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นโลกที่อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เชื่อมต่อกันเป็นเครือข่ายใยแมงมุมที่ไร้ขอบเขต สมาร์ทโฟนแชร์ข้อมูลผ่านนาฬิกาสุดฉลาดบนข้อมือ คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะสามารถรับโทรศัพท์ได้เมื่ออยู่เครือข่ายเน็ตเวิร์กเดียวกัน หูฟังไร้สายที่เชื่อมต่อกับสมาร์ทโฟนที่สามารถออกคำสั่งให้แอปฯ มือถือเปลี่ยนเพลง ค้นหาข้อมูลบนกูเกิล พยากรณ์อากาศ หาดูหนัง หรือสนุกขึ้นไปอีกเมื่อเชื่อมกับอุปกรณ์สมาร์ทโฮม อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

หลากหลายชนิดที่ถูกติดตั้งในบ้านอย่างทีวี ล็อกประตูบ้าน หลอดไฟ แอร์ ตู้เย็น นาฬิกาปลุก ไปจนกระทั่งกระจกในห้องน้ำ พรมเช็ดเท้า และแปรงฟัน พอเห็นภาพไหมครับ?

ปัญหาของอุปกรณ์สุดฉลาดเหล่านี้คือพวกมันไม่ได้ถูกสร้างขึ้นให้มีระบบป้องกันที่แข็งแรงเป็นหัวใจหลัก เพราะเป้าหมายคือการสื่อสารที่ติดต่อ ถ่ายโอนข้อมูลถึงกัน เพื่อสร้างความคล่องตัวและสะดวกสบายให้กับผู้ใช้ (flow) ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ผลิตจึงคำนึงถึงประสิทธิภาพของการเชื่อมต่อจากชิ้นหนึ่งไปยังอีกชิ้นหนึ่งเป็นอันดับแรก เหตุผลรองลงมาคือ ทั้งบริษัทผู้ผลิตอะไหล่ภายในและบริษัทที่เอาอะไหล่พวกนี้มาประกอบเป็นผลิตภัณฑ์มักไม่มั่งงิบประมาณในการจ้างทีมตรวจสอบที่เชี่ยวชาญงานแบบนี้ พวกเขารีบเร่งที่จะสร้างและส่งสินค้าออกวางขายให้เร็วที่สุดเพื่อวิ่งตามตลาดเทคโนโลยี เพราะการก้าวเข้าช้ากว่าคู่แข่งเพียงก้าวเดียวก็อาจหมายถึงผลกำไรก้อนโตที่หายไปด้วยเช่นกัน

เมื่อเหตุผลข้างบนรวมกัน เรื่องสำคัญอย่างความปลอดภัยในการเข้าถึงอุปกรณ์ จึงไม่ได้ให้น้ำหนักในการพัฒนาเท่าที่ควร การอัปเดตซอฟต์แวร์สำหรับปิดรูรั่วก็ค่อนข้างยุ่งยากส่วนใหญ่แล้วผู้ใช้ต้องดาวน์โหลดและติดตั้งเอง ซึ่งส่วนใหญ่ก็ไม่รู้หรือถึงรู้ก็เลือกที่จะไม่ทำเพราะเห็นว่าไม่สำคัญ (เออ...จะโทษแต่ฝ่ายนั้นก็คงไม่ได้) มันเป็นจุดอ่อนที่รู้กันดีในกลุ่มคนที่อยู่ในแวดวงนี้ และแน่นอนว่ารวมถึงเหล่าผู้ประสงค์ร้ายที่ต้องการหาผลประโยชน์จากความบกพร่องตรงนี้ด้วย เพราะเมื่อใดก็ตามที่สามารถเจาะเข้าควบคุมอุปกรณ์ชิ้นหนึ่งได้ เช่น เราเตอร์ ที่ควบคุมเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในบ้าน อุปกรณ์อื่นๆ ที่เชื่อมกันอยู่ก็มีความเสี่ยงที่จะถูกเข้าควบคุมได้เช่นเดียวกัน ตรงนี้เองที่ทำให้การสร้างเครือข่ายบอตเน็ต (Botnet of Things) ที่มีจำนวนมหาศาลเป็นงานที่ง่ายขึ้นกว่าแต่ก่อน และเมื่อผนึกกำลังของพวกซอมบี้หลายล้านตัวก็สามารถล่มเว็บไซต์ได้ทีละหลายๆ ที่ในเวลาพร้อมๆ กัน

บางคนอาจจะมีคำถามว่าเหล่าแฮกเกอร์ต้องการสร้างบอตเน็ตขึ้นมาเพื่ออะไรก็มีหลายเหตุผลเลยล่ะครับ

อย่างแรกคือ การทำ ‘คลิกหลอก’ (Click Fraud) เพื่อหาเงินจากบริษัทโฆษณาออนไลน์ ขั้นตอนการทำงานคือ การสร้างเว็บไซต์ของตัวเองขึ้นมาหนึ่งเว็บ แล้วเอาโฆษณาจาก Google มาแปะไว้ หลังจากนั้นก็ใช้กองทัพบอตเน็ตค่อยๆ คลิกลิงก์บนหน้าเพจของตัวเอง

THE AUTHOR

โสทรณ ศุภมั่งมี

ทำงานเป็น IT โปรแกรมเมอร์ให้กับบริษัท Intel และ Microsoft เป็นหนึ่งในทีมที่เริ่มต้นเสิร์ชเอนจิน bing.com ตอนนั้นดูแลธุรกิจค้าส่งของครอบครัวที่จังหวัดเชียงใหม่ ลงทุนในตลาดหุ้น เขียนหนังสือเป็นงานอดิเรก (ก่อนนี้เหมือนว่าใช้เวลากับมันเยอะกว่างานประจำเสียอีก) มีความสนใจเรื่องเทคโนโลยีและเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ รักการอ่านและการเขียนมาตั้งแต่เด็ก ชอบอ่านหนังสือแนว non-fiction โดยเอาอย่างยิ่ง เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและเทรนด์เทคโนโลยีที่กำลังเป็นที่น่าจับตามอง

“เทรนด์การเติบโตของบอตเน็ต แสดงให้เห็นแล้วว่าคงไม่มีอะไรหยุดมันได้ง่ายๆ ภัยเหล่านี้ใกล้ตัวมากกว่าที่เราคิด ทางเดียวที่จะช่วยหยุดการเติบโตของบอตเน็ต คือการทำให้ทุกอย่างที่ต่อเชื่อมกับอินเทอร์เน็ตนั้นใช้แต่ซอฟต์แวร์ที่ปลอดภัย และมีการอัปเดตอย่างต่อเนื่อง”

ไปเรื่อยๆ นี่เป็นการโกหกบริษัทที่โฆษณากับ Google ว่า มีคนมาคลิก เพื่อเข้าไปหน้าเว็บเพจของพวกเขา ทุกคลิกก็แปลงสภาพเป็นเงินเข้ากระเป๋าสองแฉกเกอร์ง่าย ๆ แบบนั้นเลยครับ

โดยส่วนมากแล้วบอตเน็ตถูกสร้างขึ้นมาเพื่อทำงานอะไรบางอย่างที่ต้องการจำนวนคอมพิวเตอร์มากๆ เช่น การล่มเซิร์ฟเวอร์ เพื่อเข้าถึงข้อมูลออนไลน์ การขุดบิตคอยน์ หรือแม้กระทั่งลี้ภัยผู้ให้บริการด้านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ตนเองรู้สึกไม่พอใจ แสดงออกถึงการต่อต้าน รู้สึกหมั่นไส้ผู้บริหารบริษัทรัฐบาล หรือการทำงานของเว็บไซต์ไหนขึ้นมา ก็สั่งบอตเน็ตเข้าโจมตีทันที มันกลายเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ โดยปัจจุบันบอตเน็ตมักถูกเช่าเครือข่ายโดยเหล่าผู้ก่อการร้ายทั่วโลกอีกด้วย

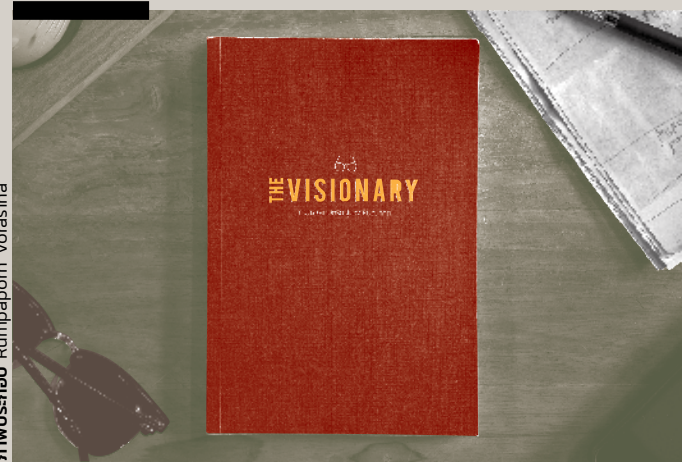
เมื่อปลายปี 2016 มีการโจมตีผู้ให้บริการระบบเครือข่ายพื้นฐานอินเทอร์เน็ตชั้นนำอย่าง Dyn โดยใช้เทคนิค DDoS ทำให้เกิดอาการกระตุกจนเว็บไซต์หลายแห่ง รวมถึง Netflix และ Twitter ไม่สามารถเข้าถึงได้อยู่พักใหญ่ นี่ไม่ใช่ครั้งแรกและแน่นอนว่าไม่ใช่ครั้งสุดท้าย เพราะถ้าติดตามข่าวของ DDoS จะพบว่า มันเกิดบ่อยมากขึ้นเรื่อยๆ อย่างเมื่อต้นเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา บริษัทสื่อสารแห่งหนึ่งของประเทศจีนถูกโจมตีด้วยเทคนิค DDoS ที่ทำลายสถิติการโจมตีที่ยาวนานที่สุด กินเวลาถึง 277 ชั่วโมง หรือ 11 วันติดต่อกัน และจากสถิติแล้ว ตอนนี้ประเทศที่ถูกโจมตีจาก DDoS ก็เพิ่มขึ้นจาก 72 ประเทศเป็น 86 ประเทศ ในช่วงไตรมาสแรก (เปรียบเทียบกับปีต่อปี)

เดี๋ยวนี้มีเทคนิคใหม่ที่ถูกนำมาใช้บ่อยขึ้นในระแวกหลังเรียกว่า ‘Ransom DDoS’ โดยหลายบริษัทจะรับอีเมลข่มขู่ให้จ่ายเงินก้อนหนึ่งให้กับแฮกเกอร์เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกโจมตีด้วย DDoS ซึ่งบางครั้งอาจจะมีการแสดงศักยภาพโดยการให้ DDoS ล่มเว็บไซต์ของบริษัทนั้นๆ ชั่วโมงแล้วก็ปล่อย เหมือนเป็นการ ‘โชว์ออฟ’ บอกว่าพวกเขาทำได้จริงๆ ถ้าไม่ยอมโดนมากกว่านี้ก็จ่ายมาซะดีๆ ซึ่งมันก็ไม่ต่างอะไรกับกลุ่มเด็กขี้รังแก ที่คอยไล่เงินเด็กไม่มีทางสู้

ที่อ่อนแอกว่า ทั้งสกปรกและไม่ยุติธรรมเลยสักนิดเดียว วิธีการแก้ปัญหาทำได้สองทางคือหนึ่ง ยอมจ่ายไป (ซึ่งบางครั้งขู่เฉยๆ บางบริษัทก็ยอมจ่ายแล้ว) สอง จ้างบริษัทที่เชี่ยวชาญระบบป้องกันการโจมตีแบบ DDoS ให้มาดูแลระบบของบริษัท ซึ่งไม่ว่าทางไหนก็เสียทั้งทรัพยากรเงิน บุคลากร และเวลา

เพื่อนผมหลายคนถามว่า “ฉันก็ไม่ได้มีอะไรสำคัญในคอมพิวเตอร์ ไม่ได้ทำธุรกรรมทางการเงินออนไลน์ ไม่ได้เก็บข้อมูลที่สำคัญ ใช้แค่เช็คอีเมล พิมพ์งานนิดหน่อย แฮกเกอร์จะอยากเข้ามาทำไม” ผมมักตอบว่า “มันเป็นความคิดที่ตื่นเกินไป เพราะเมื่อเข้าได้เครื่องหนึ่ง อีกเครื่องหนึ่งก็เข้าได้ ไม่มีทางสิ้นสุด แถมข้อมูลเล็กๆ น้อยๆ เมื่อรวมกันแล้วสามารถถูกนำไปใช้เพื่อสวมรอยเป็นคนคนหนึ่งได้เลย สร้างความเสียหายแก่เครดิตของเจ้าของตัวจริง เช่น แอ็กเคานต์เฟซบุ๊กถูกแฮก แล้วมีการส่งข้อความไปขโมยเงินเพื่อนบ้าง โพลสตรูปออนไลน์บ้าง ดีไม่ดีถูกใช้เป็นเครือข่ายเครื่องเซิร์ฟเวอร์สำหรับเว็บไซต์เถื่อน จนถูกจับเข้าคุกโดยไม่รู้ตัวก็ได้”

เทรนด์การเติบโตของบอตเน็ตแสดงให้เห็นแล้วว่า คงไม่มีอะไรหยุดมันได้ง่ายๆ ภัยเหล่านี้ใกล้ตัวมากกว่าที่เราคิด ทางเดียวที่จะช่วยหยุดการเติบโตของบอตเน็ต คือการทำให้ทุกอย่างที่ต่อเชื่อมกับอินเทอร์เน็ตนั้นใช้แต่ซอฟต์แวร์ที่ปลอดภัย และมีการอัปเดตอย่างต่อเนื่อง แต่มันคงเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยาก เพราะอย่างที่บอกว่าอุปกรณ์เหล่านี้ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาโดยคำนึงถึงจุดนั้นเป็นอันดับแรก ยิ่งถ้าต้องบอกให้ลูกค้าเป็นคนทำการปิดรูรั่วเองแล้ว ยิ่งเป็นไปได้ยากไปใหญ่ เพราะฉะนั้นอุปกรณ์ทุกชิ้นที่แตกกลายเป็นซอมบี้ และเป็นส่วนหนึ่งของโครงข่ายบอตเน็ตไปเรียบร้อยแล้ว ทางเดียวที่จะทำให้มันหายไปคือ ปิดสวิตช์ แล้วทิ้งมันลงถังขยะเท่านั้น

ภาพ: Rumpaporn Vorasitha

THE VISIONARY ถอดรหัสกษัตริย์ผู้มองเห็นอนาคต

หลังจากผู้เขียนได้อ่าน *The Visionary ถอดรหัสกษัตริย์ผู้มองเห็นอนาคต* โปสเจกต์ ต่อยอดจากโครงการ ‘สวนต่อที่พ่อทำ’ ที่มาในรูปแบบหนังสือ ถ่ายทอดเรื่องราวของในหลวงรัชกาลที่ 9 ในมุมมองการทำงานที่ทำให้เราเชื่อมโยงเข้ากับเนื้อหาของหนังสือได้ง่าย โดยแทบไม่รู้สึกละเลยเรากำลังอ่านพระราชประวัติของพระมหากษัตริย์

ความน่าประหลาดใจอย่างหนึ่งคือ ผู้เขียนเป็นคนใช้เวลาในการอ่านหนังสือเล่มหนึ่งนานพอสมควร เฉลี่ยแล้วไม่น่าจะต่ำกว่าหนึ่งอาทิตย์ แต่ *The Visionary* กลับเป็นหนังสือที่เมื่อหยิบขึ้นอ่านแล้วกลับอ่านจบในรอบเดียวด้วยความเพลิดเพลิน อาจเป็นเพราะวิธีเขียนวิธีเล่าเรื่อง การจัดวางหน้ากระดาษต่างๆ ที่ทำให้หนังสือเล่มนี้ ‘เสพง่าย’ เป็นพิเศษ จนอยากจะนำเสนอบทความนี้ในรูปแบบที่คล้ายๆ กับหนังสือเล่มนี้ดูบ้าง

และนี่คือ 9 เหตุผลที่ผู้เขียนอยากแนะนำให้อ่านหนังสือเล่มนี้

1. เรียบง่ายสบายตา

ไม่บ่อยครั้งนักที่การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาเชิงวิชาการ และถ่ายทอดความรู้ จะได้รับความ

เพิลิตเพิลินเหมือนกำลังอ่านนิทานสั้นๆ สนุกๆ *The Visionary* ได้รับการออกแบบมาให้เหมาะสมกับคนรุ่นใหม่ ตั้งแต่หน้าปกที่เน้นความเรียบง่าย การจัดวางหน้ากระดาษด้านใน ที่ดูสบายตา อ่านง่าย แบ่งสัดส่วนชัดเจน จนรู้ตัวอีกทีก็อ่านถึงบทสุดท้ายแล้ว

2. Visual

'ภาพ' ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของหนังสือเล่มนี้ ไม่ใช่แค่การวางประกอบกันในแต่ละหัวเรื่อง เพื่อช่วยสร้างความเข้าใจให้ผู้อ่านได้ง่ายขึ้นเท่านั้น แต่ยังมีภาพถ่ายของแต่ละบทที่ทั้ง 'สื่อสาร' และ 'สวยงาม' ถึงขั้นอยากจะได้ไฟล์มาตั้งเป็นหน้าจอคอมพิวเตอร์เลยทีเดียวได้

3. Friendly

นอกจากบุคลิกที่นำเสนอให้เหมาะกับคนรุ่นใหม่ ในเชิงการใช้ภาษาของ *The Visionary* ทำให้รู้สึกว่ามีผู้เขียนหนังสือพยายามจะ 'เข้าถึง' ผู้อ่านอย่างแท้จริง การใช้คำอธิบายที่เข้าใจง่าย ไม่ใช่คำศัพท์ยากๆ หรือการเรียงประโยคที่ซับซ้อน ทำให้เรารู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหา และหยิบข้อคิดมาใช้ได้แบบไม่ต้องเกร็ง ที่แม้ๆ ข้อคิดในแต่ละบทยังมีการปรับให้เหมาะกับคนทำงานทั่วไปอย่างเราๆ แล้วด้วย

4. ฉลาดเล่า

ก่อนหน้านั้นเราทุกคนคงเคยผ่านบทเรียนในโรงเรียนที่สอนเกี่ยวกับโครงการของพระองค์มาบ้าง ซึ่งก็น่าแปลกใจอยู่เหมือนกันที่เราจำได้เพียงบางส่วนของเท่านั้น แต่การอ่านเรื่องราวการทำงานของพระองค์ผ่าน *The Visionary* เปรียบเสมือนการศึกษางานทุกวินาทีที่ผ่านมาต่างห้องทำงานของพระองค์โดยตรง เพราะการเล่ารายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ของแต่ละโครงการ ทำให้ผู้อ่านจำข้อมูลได้มากขึ้น เราอาจจะเคยเรียนรู้อันนี้มาว่าในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงเห็นความสำคัญของ 'แผนที่' มาก แต่ในหนังสือเล่มนี้กลับเล่าอย่างสนุกว่า พระองค์ทรงพกแผนที่ขนาด 5x12 เมตร มาตราส่วน 1:50,000 ต่อกันถึง 9 แผ่น เพื่อให้เห็นภาพในมุมมองอย่างละเอียด จนเมื่อปูแผนที่บนพื้นแล้ว ก็ใหญ่จนเต็มห้องเลยทีเดียว

5. รวบยอด

ถ้าหนังสือชีวประวัติของในหลวงรัชกาลที่ 9 ทั่วไปเปรียบเสมือนหนังสือเรียนเล่มใหญ่ที่คุณครูแจกให้ตอนเริ่มเรียนในคาบแรก *The Visionary* คงเป็นเหมือนสมุดเลกเชอร์ตอนท้าย

เล่มที่เรานั่งอ่านกันก่อนวันสอบ การคัดเลือกและจับประเด็นที่สำคัญของแต่ละเรื่องมาเรียบเรียงให้กระชับ แถมยังปิดท้ายแต่ละบทด้วยการสรุป 'คีย์เวิร์ด' เพื่อปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ยิ่งทำให้รู้สึกว่าเราอ่านครั้งนั้นจะเป็นประโยชน์กับตัวเองได้จริงๆ

6. อารมณ์ขัน

อีกหนึ่งเสน่ห์ของ *The Visionary* คือการแทรกเรื่องสั้นที่เล่าผ่านบุคคลรอบตัวพระองค์ในมุมมองที่น่ารัก และแสดงให้เห็นถึงบุคลิกของในหลวงรัชกาลที่ 9 อีกมุมหนึ่ง ในทุกๆ บทจะมีส่วนที่ถูกแยกออกมาเพื่อแทรกเรื่อง หรือประโยคคำพูด ที่สร้างรอยยิ้มให้ขณะอ่าน เหมือนเป็นเกร็ดเล็กๆ น้อยๆ ที่นำไปเล่าต่อให้เพื่อนฟังได้

7. สมจริง

เรื่องราวในเล่มไม่ได้นำเสนอแค่เพียงความสำเร็จในตอนจบของแต่ละโครงการเท่านั้น แต่ยังบอกเล่าที่มาที่ไป เหตุผลในการจัดทำโครงการ ขั้นตอนระหว่างทำ รวมไปถึง 'อุปสรรค' และ 'ความผิดพลาด' ที่เกิดขึ้น การนำเสนอเรื่องราวอย่างรอบด้าน ทำให้รู้สึกว่าทุกปัญหาย่อมมีทางออก ทุกเรื่องราวย่อมมีอุปสรรคหรือสิ่งที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้นได้กับทุกคน และหากเรากำลังอยู่ในสถานการณ์เลวร้าย ก็ไม่ใช่เพราะเราไม่เก่ง หรือเพราะโชคร้ายแต่อย่างใด แค่เพียงยอม 'มองให้เห็นปัญหา' ยอมรับ และแก้ไขมันเท่านั้น

8. คำนู

เราอาจจะเคยอ่านหรือได้ยินเรื่องราวโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของในหลวงรัชกาลที่ 9 มามากมาย แต่ก็ต้องยอมรับว่า บางทีก็ไม่ได้รู้ถึงข้อมูลของมันเลย แค่เพียง 'คำนู' กับชื่อของมันเท่านั้น เช่น แก้มลิง, ดินเปรี้ยว, เขื่อนสองพันบาท เป็นต้น และยังมีความรู้ที่รู้สึกว่าตรงกับตนเองอย่าง 'ทางคู่ขนานลอยฟ้าบรมราชชนนี' ที่ใช้อยู่ทุกวัน ก็เป็นอีกหนึ่งโครงการที่พระองค์โปรดเกล้าฯ ให้สร้าง ยิ่งอ่านยิ่งทำให้รู้สึกซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ท่านเป็นอย่างมาก

9. บทสุดท้าย

บทสุดท้ายน่าจะเป็นการจบหนังสือได้อย่างงดงามและลงตัวที่สุด 'แยกความอยากออกจากความจำเป็น' เป็นชื่อตอนที่ตรงไปตรงมา และตรงใจที่สุด เริ่มต้นด้วยการชวนให้ผู้อ่าน

ตั้งคำถามกับตัวเองว่าเรากำลังอยากได้อะไรที่สุดในชีวิต ตามด้วยการยกตัวอย่างพระราชกรณียกิจของพระองค์ให้เห็นว่า 'สิ่งที่เราต้องการ อาจจะไม่ใช่อะไรที่เราจำเป็นต้องมี' ซึ่งเชื่อมโยงกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่เราอาจจะเคยมองว่าเป็นแค่เรื่องการประหยัดอดออมเพียงอย่างเดียว แต่แท้จริงแล้วหากเราทำความเข้าใจ และรู้จักแยกแยะ 'สิ่งที่เราต้องการ' ออกจาก 'สิ่งที่จำเป็น' สิ่งนี้จะช่วยนำพาเราไปสู่การค้นหาคำตอบที่แท้จริงของชีวิตได้โดยง่าย เพราะการมีใน 'สิ่งที่จำเป็น' จะช่วยสร้างความสมดุลให้กับชีวิต และการรู้จักสร้างความสมดุลให้กับสิ่งที่เราต้องการ จะช่วยลดการเบียดเบียนผู้อื่นในที่สุด ซึ่งเมื่ออ่านจนจบแล้ว ก็รู้สึกว่าคุณคิดเรื่องความพอเพียงเป็น 'สิ่งที่จำเป็นต้องมี' อีกหนึ่งอย่างในชีวิตเหมือนกัน

หากใครที่ได้ลองอ่าน *The Visionary* คงสัมผัสได้ถึงความต้องการของกลุ่มผู้จัดทำที่อยากจะให้หนังสือเล่มนี้เป็นเหมือนหนังสือสหาย คู่มือการทำงาน หลักการใช้ชีวิต แบบย่อง่าย และประยุกต์ใช้ได้ สิ่งหนึ่งที่เห็นได้ชัดคือขณะอ่านแต่ละหน้า ผู้เขียนก็รู้สึกอยากจะทำใจดีจนมาขีดเส้นใต้ในสิ่งที่สนใจ กางหน้าหนังสือเพื่อวงกลมเรื่องราวที่ไม่เคยรู้มาก่อน และจดข้อคิดตรงหัวมุมกระดาษแล้วพับเอาไว้จนหนังสือที่เพิ่งได้มาไม่ถึง 3 วัน ก็มีสภาพเหมือนผ่านการใช้งานมาเป็นเดือนโดยไม่ต้องสงสัยเลยว่าหนังสือเล่มนี้ได้ทำหน้าที่ของมันแล้วหรือยัง

ผู้ที่สนใจอยากลองอ่าน *The Visionary* อดรอห้สักขัตรีัยผู้มองเห็นอนาคต ทางกลุ่มสถานต่อที่พอทำได้ตีพิมพ์หนังสือเล่มนี้ให้หาอ่านกันได้แบบฟรีๆ โดยสามารถลงทะเบียนจองหนังสือได้ที่เพจเฟซบุ๊ก 'สถานต่อที่พอทำ' facebook.com/fulfillingfatherslegacy หรือ www.zipeventapp.com/e/The-Visionary ตั้งแต่วันที่ 12 กันยายน 2560 นอกจากนี้ในวันที่ 13 กันยายน *The Visionary* ยังมีในรูปแบบ 'หนังสือเสียง' ซึ่งอ่านโดยศิลปินและดาราที่มีชื่อเสียง 9 ท่าน อีกด้วย

THE AUTHOR

พิชชา พูนปรีะ

เพิ่งเรียนจบปริญญาตรีจากสาขาแฟชั่น เป็นดีเจ นักแสดง นักออกแบบ และนักวาดภาพประกอบ เธออาสาเล่าเรื่องที่คุณรู้จักจริง ไม่ว่าจะเป็นงานดีไซน์ แฟชั่น และศิลปะที่เกี่ยวข้องกับโลกออนไลน์

“ผลกระทบจากแสงไฟประดิษฐ์ที่มีต่อชีวิตเล็กๆ ที่คนทั่วไปไม่ค่อยสนใจ (หรืออาจถึงขั้นเกลียดกลัวจนอยากจะกำจัดทิ้งให้หมดโลก) กลับส่งผลกระทบต่อเนื่องเป็นลูกโซ่อย่างคาดไม่ถึง”

ภาพประกอบ dreaminem

แสงสว่างยามค่ำคืน อาจส่งผลกระทบต่อวงการอาหารโลก

สำหรับมนุษย์ แสงไฟยามค่ำคืนตามเมืองใหญ่ถือเป็นสัญลักษณ์ของความศิวิไลซ์ แต่สำหรับสิ่งมีชีวิตอื่นๆ อีกจำนวนมากที่ปรับตัวให้เข้ากับจังหวะของกลางวันกลางคืนอย่างยาวนานนับล้านๆ ปีนั้น การอาศัยอยู่ในค่ำคืนที่สว่างจ้าอาจไม่ใช่สภาพแวดล้อมตามธรรมชาติที่คุ้นเคย และอาจส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศอันซับซ้อนอย่างคาดไม่ถึง

ศูนย์บริการอนุรักษ์สัตว์ป่าและสัตว์ป่าแห่งสหรัฐอเมริกา (U.S. Fish and Wildlife Service) ประเมินการว่านก 4-5 ล้านตัวต่อปี ต้องสังเวยชีวิตไปให้กับแสงของตึกสูงจากการบินชนตึก ลูกเต่าจำนวนมากที่เพิ่งฟักออกจากไข่คลานตามแสงไฟบนชายหาดขึ้นมายบนบกแทนที่จะคลานลงทะเลตามสัญชาตญาณ นาฬิกาชีวิตของมนุษย์จะรวนเมื่อดวงตาได้รับแสงมากเกินไปในตอนกลางคืน จนนำมาสู่อาการนอนหลับไม่สนิท ส่งผลต่อการทำงาน หรือแม้กระทั่งก่อให้เกิดโรคอ้วนและเบาหวานเป็นผลพวงตามมา

แมลงและดอกไม้ที่เกี่ยวข้องกันอย่างไม่ใกล้ชิดก็ได้รับผลกระทบจากแสงไฟในตอนกลางคืนเช่นกัน

ผลไม้ทั้งหลายที่เราบริโภคกันถือกำเนิดมาจากดอกไม้ที่ได้รับการผสมเกสร ซึ่งกระบวนการถ่ายละอองเกสรจากต้นหนึ่งไปสู่อีกต้นหนึ่ง (pollination) เกิดขึ้นได้หลายวิธี เช่น ใช้ลมหรือใช้น้ำเป็นตัวพาไป แต่หนึ่งในวิธีการที่สำคัญที่สุดคือ การใช้บริการจากแมลง โดยดอกไม้จะสร้างสีลึกลับดึงดูดแมลงและมอบน้ำหวานให้แมลงเป็นการตอบแทน นี่เองเป็นที่มาว่าเหตุใดดอกไม้จึงมีสีลึกลับสวยงามและมีน้ำหวาน แต่ดอกไม้บางชนิดก็หลบเลี่ยงความวุ่นวายตอนกลางวันมาผูกปิ่นโตกับแมลงกลางคืนแทน โดยใช้กลิ่นหอมยั่วยวนเป็นตัวล่อแทนการใช้สีสัน

ปัจจุบันเหล่าแมลงช่วยผสมเกสรกำลังถูกคุกคามทั้งจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การทำลายผืนป่า และยาฆ่าแมลงที่ใช้ในการเกษตร ซึ่งทั้งหมดนี้เกิดขึ้นมาจากฝีมือของมนุษย์ แต่ก็ยังไม่มีการทราบแน่ชัดว่าแสงไฟในตอนกลางคืนนั้นจะส่งผลต่อพฤติกรรมของแมลงกลางคืนในการผสมเกสรอย่างไร

งานวิจัยชิ้นหนึ่งที่ตีพิมพ์ลงวารสาร *Nature* เมื่อวันที่ 10 สิงหาคมที่ผ่านมา โดยอีวา นีออป (Eva Knop) และคณะ จากสถาบันนิเวศวิทยาและวิวัฒนาการ มหาวิทยาลัยเบิร์น ประเทศ

สวิตเซอร์แลนด์ ทำให้เราเข้าใจปฏิสัมพันธ์อันซับซ้อนนี้มากยิ่งขึ้น

ทีมของอีวาเข้าไปติดตั้งไฟถนนตามทุ่งหญ้าต่างๆ ในพื้นที่ที่รกร้าง ซึ่งไม่เคยมีแสงไฟตอนกลางคืนมาก่อน แล้วนับจำนวนและชนิดของแมลงที่แวะเวียนเข้ามาหาดอกไม้เทียบกับทุ่งหญ้าที่ไร้แสงไฟตอนกลางคืน ผลปรากฏว่าทุ่งหญ้าที่ได้รับแสงไฟถนนตอนกลางคืนจะมีจำนวนแมลงเข้ามาแวะเวียนน้อยกว่าทั้งชนิดและปริมาณ (โดยแมลงที่เข้ามาไม่มีบทบาทต่อการผสมเกสรตอนกลางคืนได้แก่ผีเสื้อกลางคืนอันดับ Lepidoptera, ตัวงู อันดับ Coleoptera และตัวมวน อันดับ Hemiptera)

อีวาคาดว่าแสงไฟจะไปรบกวนพฤติกรรมตามธรรมชาติของแมลง อย่างพวกผีเสื้อกลางคืนก็จะบินตามแสงไฟแทนที่จะบินเข้าหาดอกไม้ รวมถึงอาจทำให้ดอกไม้เองก็ไม่สามารถส่งกลิ่นล่อแมลงได้ดีเท่าเดิมภายใต้แสงจ้า

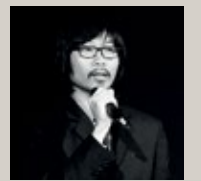
“ผลวิจัยชี้ชัดว่าแมลงกลางคืนจะใช้กลิ่นดอกไม้เป็นตัวนำทาง แต่แสงไฟกลายเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรม เนื่องจากแมลงเหล่านี้มักจะมีสายตาที่อ่อนไหวต่อแสง” อีวากล่าวเสริม

ต่อมาทีมนักวิจัยหันไปศึกษาต้นทิสเทิลผักกาด (Cabbage Thistle หรือ *Cirsium Oleraceum*) ซึ่งเป็นดอกไม้ที่มีแมลงมาเยี่ยมเยียนเยอะที่สุดในทุ่งหญ้าแถบนั้น เพื่อเก็บข้อมูลว่าแมลงกลางคืนที่ลดจำนวนลงจากแสงไฟจะมีผลต่อความสำเร็จในการผสมเกสรหรือไม่

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างทิสเทิลผักกาดที่ได้รับแสงกับไม่ได้รับแสงในตอนกลางคืน แม้ปริมาณแมลงในตอนกลางคืนที่เข้ามาหาดอกทิสเทิลผักกาดจะไม่แตกต่างกันแต่ความสามารถในการติดผลกลับลดลงไป 13% เมื่อมีแสงไฟในตอนกลางคืน แสดงว่าแมลงกลางคืนมีส่วนสำคัญต่อการผสมเกสรของพืชชนิดนี้ โดยที่แมลงกลางวันก็ไม่สามารถทดแทนส่วนที่ขาดหายไปได้ กล่าวได้อีกอย่างว่า พืชชนิดนี้ต้องการแมลงทั้งสองกะเพื่อช่วยในการผสมเกสร

ซ้ำร้ายไปกว่านั้น การหายไปของแมลง

THE AUTHORS

อ้าวรงค์ จันทมาศ

นักสื่อสารด้านวิทยาศาสตร์ที่งานวิจัยที่สร้างสรรค มอบแรงบันดาลใจ และเรื่องราวแบบวิทย์ๆ ที่น่าสนใจ

ศุภกิจ พิศนพพิรุย์

นักศึกษาระดับปริญญาเอก ด้านประสาทวิทยาศาสตร์ที่สนใจถ่ายทอดเรื่องราวทางชีววิทยาและวิทยาการด้านสมองให้ถึงลูกและเข้าใจง่าย

กลางคืนสามารถส่งผลทางอ้อมต่อแมลงกลางคืนได้ด้วย เพราะเมื่อพืชติดผลได้น้อยลง ย่อมทำให้มันกระจายพันธุ์ได้ไม่ดีเท่าเดิม แมลงกลางคืนที่เคยได้รับน้ำหวานจากพืชชนิดนี้ก็จะหาอาหารได้ยากขึ้น ปริมาณแมลงที่ลดน้อยลงในธรรมชาติจะไปส่งผลให้ดอกไม้ชนิดอื่นๆ พล่อยติดผลได้ยากยิ่งขึ้นไปด้วย

แม้งานวิจัยนี้ได้เลือกศึกษาในพืชที่ไม่มีบทบาทสำคัญต่อการเกษตรและอุตสาหกรรม การผลิตอาหารสำหรับมนุษย์ แต่นี่ก็เป็นงานวิจัยชิ้นแรกที่พิสูจน์ได้ว่ามลภาวะทางแสงนั้นส่งผลต่อแมลงตัวช่วยผสมเกสรตอนกลางคืน พืชผลทางการเกษตรที่จะกลายมาเป็นอาหารของมนุษย์ประมาณ 5-8% ต้องพึ่งพาแมลงช่วยผสมเกสร แม้จะเป็นสัดส่วนที่น้อย แต่การปลูกพืชประเภทนี้ ยกตัวอย่างเช่น กาแฟ โกโก้ อัลมอนต์ ทานตะวัน และถั่วเหลือง มีปริมาณเพิ่มขึ้น 4 เท่าในช่วง 4 ทศวรรษที่ผ่านมา ในขณะที่พืชที่ไม่ต้องใช้ตัวช่วยผสมเกสร เพิ่มปริมาณขึ้นเพียง 2 เท่า การบริการผสมเกสรที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติช่วยก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจของโลกเพิ่มขึ้น 2.35-5.77 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี เกี่ยวข้องกับผู้คน 1.4 พันล้านคน ซึ่งนับเป็น 1 ใน 3 บุคลากรในภาคแรงงาน (แน่นอนว่ารวมถึงเกษตรกรในประเทศไทยด้วย)

นอกเหนือไปจากด้านอาหาร การผสมเกสรโดยสัตว์ยังส่งผลต่อพืชอีกหลายชนิด ทั้งในอุตสาหกรรมยา เชื้อเพลิงชีวภาพ เส้นใย วัสดุก่อสร้าง เครื่องดนตรี ศิลปะ งานประดิษฐ์ ฯลฯ ผลกระทบจากแสงไฟประดิษฐ์ที่มีต่อชีวิตเล็กๆ ที่คนทั่วไปไม่ค่อยสนใจ (หรืออาจถึงขั้นเกลียดกลัวจนอยากจะทำจัดทิ้งให้หมดโลก) กลับส่งผลกระทบต่อเนื้อเป็นลูกโซ่อย่างคาดไม่ถึง

หนทางแก้ไขไม่ใช่การกลับไปอยู่ในความมืดมิดเหมือนเมื่อหลายร้อยปีก่อน แต่ต้องปรับการใช้ชีวิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เช่น เลือกใช้แหล่งกำเนิดแสงและความเข้มแสงให้เหมาะสมต่อการใช้งาน ตั้งนาฬิกาเปิด-ปิดไฟตามบ้านให้เหมาะสมต่อสภาพแสงภายนอก รวมถึงเลือกใช้หลอดไฟและหลอดไฟที่ไม่ทำให้แสงฟุ้งกระจาย เป็นต้น

พวกเราทุกคนสามารถเริ่มต้นอนุรักษ์แมลงตัวช่วยผสมเกสรได้ทันที

เพราะในแง่หนึ่งมันคือการช่วยคุ้มครองความมั่นคงทางอาหารของมนุษย์เราเองด้วยเช่นกัน

ภาพ: ธน พิชามณ วามานาน

แม่ไม่อดคร่ำ ไม่ได้แปลว่าไม่ใช่ข่มขืน

เมื่อหนึ่งเดือนที่ผ่านมา มีการถกเถียงในแวดวงนักกิจกรรมทางการเมือง นักสื่อสารมวลชน และผู้สนใจในประเด็นเพมิบิสต์เกี่ยวกับการข่มขืน

ฉันติดตามการถกเถียงอยู่ห่างๆ ประเด็นที่เป็นปัญหาหลักๆ คือ หากเราต้องร่วมเพศกับใครสักคนที่เราไม่เต็มใจ แต่ร่างกายของเรามีการตอบสนองที่ส่งสัญญาณได้ว่า เรามีความพึงใจต่อการร่วมเพศนั้น การข่มขืนให้เกิดการร่วมเพศนี้จะเรียกว่าการข่มขืนหรือไม่?

เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ เพราะเราค้นเคยกับคำว่า date rape มาแล้วเป็นอย่างดี หรือแม้แต่กฎหมายไทย หากสามีขืนใจภรรยาให้มีเพศสัมพันธ์ด้วย ก็ถือเป็นการข่มขืน ดังนั้นการร่วมเพศใดๆ ที่เกิดจากการไม่ยินยอมพร้อมใจของอีกฝ่ายหนึ่ง ย่อมนับเป็นการข่มขืนทั้งสิ้น

หากพูดกันในทางทฤษฎีมันไม่มีอะไรซับซ้อน แต่หากลงไปพิจารณากรณีต่อกรณี เราจะพบรายละเอียดที่ทำให้เราต้องเผชิญหน้ากับความกำกวมของคำว่า ข่มขืน

ฉันจะเล่าเรื่องหนึ่งให้ฟัง และเชื่อว่า มีผู้หญิงเยอะมากที่มีประสบการณ์เช่นนี้

เมื่อเรียนมหาวิทยาลัยปีสาม มีผู้ใหญ่ที่คุ้นเคยกับญาติของฉันคนหนึ่งและเขาก็เป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยนั้นด้วย เขามักจะพาฉันไปกินอาหารเย็น ซึ่งฉันรู้สึกว่าเขามีญาติผู้ใหญ่คอยดูแล และการไปกินอาหารเย็นนั้นก็ไม่ใช่การ 'จับ' หรือไปสู่การล่อลวงทางเพศ เช่น ไปกินที่ร้านอาหารสโมสรอาจารย์ เป็นต้น

เหตุการณ์ดำเนินไปเกือบครึ่งปี การกินอาหารเริ่มออกไปไกลมหาวิทยาลัยมากขึ้น พร้อมๆ กับที่ฉันรู้สึกสบายใจ และ 'ปลอดภัย' พร้อมกันนั้นก็ 'เปล็ดเปล็น' - นั่นคือ ฉันอายุสิบเก้า จะว่ารู้โลกก็รู้ ไม่รู้โลกก็ไม่รู้

เพื่อความเป็นธรรมกับผู้ใหญ่คนนั้น ฉันต้องสารภาพว่า ในท่ามกลางความเปล็ดเปล็นที่เกิดขึ้น ฉันไม่ขัดขืนเมื่อผู้ใหญ่คนนั้นเริ่มใช้ร่างกายในการสื่อสาร เช่น จับมือ ลูบแขน จนนำไปสู่การจับ

ฉันอธิบายไม่ถูกว่าชอบหรือไม่ชอบ ใน ความขะเขย่ง มีความพึงใจบางอย่างบังเกิด แต่ไม่ได้แปลว่าเราไม่สนใจ มันคล้ายๆ กับ การที่เราไปนอนกับหมอนวด แล้วได้รับความ รื่นรมย์จากการสัมผัสของมนุษย์อีกคนหนึ่ง แต่ถามว่าเราไม่สนใจหมอนวดใหม่ คำตอบ คือไม่มี ดังนั้นมันจึงมีภาวะกำกวมระหว่างเต็มใจ กับไม่เต็มใจ

ถามว่ากลัวไหม ไม่กลัว ถามว่ารังเกียจไหม ตรงนี้ขึ้นอยู่กับเส้นระหว่างรังเกียจกับพึงใจ ในการสัมผัส

การจูบจึงดำเนินมาอีกสามถึงสี่ครั้ง จน กระทั่งคืนหนึ่ง ที่การออกไปกินข้าวเลยเกิด จนเลยเวลาที่หอพักปิด - จึงขอหมายเหตุไว้ ตรงนี้ว่า หอในมหาวิทยาลัยที่กำหนดมีเวลา ปิดเฉพาะหอหญิง มีส่วนในการผลักดันหญิงไป อยู่ในสถานการณ์อันตราย เพราะเมื่อพวกเขา กลับห้องของเธอไม่ได้ เธอจึงต้องไปในสถานที่ ที่อาจเปราะบางต่อสวัสดิภาพของพวกเขา (หลายๆ คนอาจบอกว่า สมน้ำหน้า ก็อยาก แรดเองนี่)

ฉันคิดว่าจะไปค้างที่หอพักเพื่อนที่อยู่ นอกมหาวิทยาลัย ซึ่งฉันก็ไปค้างอยู่บ่อยครั้ง จึงไม่กังวลอะไร

ผู้ใหญ่ท่านนั้นบอกว่าอย่าเลย ไปคอนโด ของผมดีกว่า ไม่ต้องกลัว ผมไม่ได้อยู่ที่นั่น ผมส่ง คุณแล้วจะกลับไปนอนที่บ้านตัวเอง

ถามว่าฉันเชื่อไหม? ฉันไม่ได้รู้เรื่องเลย สขานานนั้น และก็รู้ว่าสิ่งที่รออยู่ข้างหน้าคืออะไร แต่ฉันมีทางเลือกที่ทาง?

อยู่ในรถของเขา จะกระโดดลงจากรถ คงไม่ใช่ทางเลือกที่ฉลาด ไปถึงคอนโด จะวิ่ง มาขึ้นรถแดงกลางดึก อาจจะอันตรายกว่า

ขอร้องให้เขาไปส่งหอเพื่อน - ยอมนำไปสู บทสนทนาและการต่อเรื่องที่ติดเคี้ยว ฉันจึง นั่งเงียบๆ จำนวนต่อการไปที่ห้องของเขาใน คอนโดฯ แล้วก็ไม่ทำอะไรพลิกลือก เขาพยายาม จะมีเพศสัมพันธ์กับฉัน แน่แน่นอนว่า ปราศจากความเต็มใจ

สมองของฉันพยายามประเมินสถานการณ์ และรู้ว่าการขัดขืนน่าจะเหนื่อยแรงเปล่า จึง เสียดวงด้วยการนอนนิ่งๆ ปล่อยให้เขาถอด เสื้อผ้า และกระทำการใดๆ ตามอำเภอใจ และ ฉันก็คงนอนนิ่งอยู่อย่างนั้น เหมือนคนตาย

เขาพยายามทุกวิถีทางเพื่อปลุกความ รู้สึกของฉันขึ้นมา ซึ่งก็สำเร็จบางอย่างประเดี๋ยว- ประเดี๋ยว สักพักฉันก็นอนนิ่งเป็นศพต่อ ดำเนิน อยู่อย่างนั้นจนท้ายที่สุด เขาจึงตัดสินใจ 'สอไล'

แต่เนื่องจากฉันนี่เหมือนถอดจิตออกจากร่าง ไปแล้ว จะด้วยเหตุผล เงื่อนไขอะไรก็แล้วแต่ ความพยายามของเขาล้มเหลวครั้งแล้วครั้งเล่า

สุดท้าย เขายอมแพ้ เมื่อรุ่งเช้าปราศจากบทสนทนา เขาพาฉัน มาส่งที่หอพัก ฉันรู้สึกมีชัยชนะเล็กน้อย จึงนั่ง เงียบๆ ไม่ไว้วางใจอะไร ลงจากรถพนมมือ ขอบคุณ กลับห้อง อาบน้ำ ไปเรียนหนังสือ เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

ส่วนที่ตกค้างอยู่ในความคิดของฉันเมื่อ ครั้งอายุสิบเก้าตอนนั้นคือ - นี้เรียกว่าการข่มขืน หรือไม่?

ถ้าฉันไปร้องเรียน แจ้งความจะเกิดอะไร ขึ้น?

เธอไปกินข้าวกับเขาครึ่งปี เธอจูบกับเขา เธอเดินขึ้นห้องไปกับเขา - ยังมีเมื่อก่อนร้องแวก แหกกระเซอะว่าถูกข่มขืน

นั่นคือสิ่งที่ฉันคิด ไม่มีใครเห็นด้วยกับฉัน แน่ๆ ว่า ฉันไม่ได้ต้องการการร่วมเพศ แม้จะมีความอยากหรืออยากเห็นในหลายเรื่องก่อนหน้านี้

ดังนั้นฉันจึงไม่เคยบอกใครนอกจาก เพื่อนสนิท

โชคดีที่ฉันเรียนประวัติศาสตร์มันเป็นวิชา ที่ช่วยให้ฉันรอดพ้นจากการตกเป็นเหยื่อของ 'ขบป'

ฉันจึงมีกระบวนการคิดต่อเรื่อง 'ร่างกาย' และ 'ความภาคภูมิใจ' ในตัวเองนอกขบปแบบ ไทย และไม่อยู่ในกรอบคิดเรื่องคุณค่าของ ผู้หญิงแบบกระแสหลัก ฉันจึงไม่เคยคิดว่า ตัวเองแปดเดือน มีมลทิน เสียหายใดๆ ทั้งสิ้น สิ่งค้างคาใจเดียวที่มีอยู่คือ เพราะเหตุใดเราจึง คิดว่าการพูดเรื่องนี้ออกไป สังคมต้องคิดว่า เราเป็นฝ่ายผิด

เราได้ยินคำพูดในการทำงานที่ว่า "ละโทษ ผู้ชายได้ใจ เปิดโอกาสให้เขาซะขนาดนั้น"

ผู้ชายไม่มีส่วนในความผิดนี้เลยหรือ และ ต่อให้ฉันจะจูบกับเขาอีกกี่ร้อยครั้ง แต่หาก เมื่อถึงคราวมีเพศสัมพันธ์ เมื่อฉันพูดว่าไม่ ยอมแปลว่า 'ไม่' ไม่ใช่หรือ?

เหตุการณ์ทำงานนี้ยังเกิดขึ้นอีกเรื่อยๆ ที่ การจับมือถือแขน การจูบ นำไปสู่ความเข้าใจ ว่าหมายถึงใบอนุญาต มีเพศสัมพันธ์ - ซึ่งฉัน คงต้องบอกแก่ทุกคนในที่นี้อีกครั้งว่า 'ไม่ใช่' เมื่อฉันจูบ แปลว่า จูบ ไม่ใช่การออกใบอนุญาต ให้มีกิจกรรมที่เลยเถิดไปกว่านั้น และเมื่อฉัน หรือผู้หญิงพูดว่า 'ไม่' ไม่ได้หมายถึงการออก บัตรเชิญ ไม่ต้องถอดรหัสว่า การขัดขืนของ ผู้หญิงคือ 'การยั่ววน' หรือ 'สร้างขัดขืน' เพื่อให้

ผู้ชายจ้อ อย่างที่ในละครไทยชอบทำให้เรา ไขว้เขว

เขียนถึงตรงนี้ อาจมีคนแย้งว่า โห แล้ว ผู้ชายจะไปตรัสรู้ได้ยังไงว่าคุณไม่เต็มใจ ไปกัน ถึงไหนๆ จูบก็แล้ว เล้าโลมก็แล้ว พอจะเข้าค่าย เข้าเซ็ม เกิดนี่กะไรขึ้นได้แล้วบอกว่า "เฮ้ย ไม่เอาๆ เปลี่ยนใจ"

ผู้หญิงเล่นเกมหรือเปล่า หลอกให้ผู้ชาย หัวหมุนงุนงง นอนไม่หลับ ถือเป็นความรุนแรง ที่กระทำต่อผู้ชายอย่างหนึ่งหรือเปล่า ไปไม่ถูก แล้ว เออะอะอะไรผู้ชายก็ผิด

ลองคิดในทางกลับกัน เดดกันแล้ว จูบกัน ดุดตี๋มแล้ว ผู้หญิงมันใจมากกว่าได้ 'กิน' ผู้ชาย คนนี้แน่ๆ ในคืนนี้ ผู้หญิงชวนไปที่ห้อง ถอด เสื้อผ้า ผู้ชายเกิดนึกขึ้นได้ว่า "ไม่เอาๆ ไม่ได้ ขอบเธอขนาดนั้น เปลี่ยนใจ ไม่ทำแล้วนะ นอนจับมือกันเถอะ หรือเรานอนกอดกันเฉยๆ ได้ไหม แต่เราไม่ยอมยกมืออะไรกับเธอนะ"

หากเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากนั้น ผู้หญิงจะ 'ข่มขืน' ผู้ชายหรือไม่? และ ผู้หญิงสามารถเคลมได้หรือไม่? การที่ผู้ชาย ให้เธอนอนกอด แปลว่าผู้ชายต้องอยากมีเซ็กส์ กับเธอ เธอจึงสามารถบังคับขืนใจเขาได้? หรือ เทียบไปร้องแวกแหกกระเซอะว่า ผู้ชายคนนี้ ใช้ไม่ได้ นอนกอดเธอทั้งคืน แต่ไม่ยอมให้เธอ 'เอา'

และถ้าผู้หญิงจะนอนกอดผู้ชายทั้งคืน โดยไม่ลวงล้ากำเกินเขามากไปกว่านั้น แปลว่า ผู้หญิงคนนั้นเป็นคนดี เป็นสุภาพสตรีไม่ขืนใจ บุรุษผู้เป็นเพศพ่อ?

อ่านถึงตรงนี้ เราจะเริ่มคิดได้ว่า การนำ สถานการณ์มาสลับร่างกันตรงไปตรงมาแบบนี้ ไม่เมกเซนส์เท่าไร

เพราะอะไรถึงไม่เมกเซนส์?

ไม่มีอะไรซับซ้อนเลย พวกเราชอบรับมา โดยตลอดว่าบทบาททางเพศของหญิงและชาย คือ ชาย รุก, หญิง รับ ต่อให้ผู้หญิงเป็นฝ่ายรุก ก็ต้องสร้างสถานการณ์ขึ้นมาให้เหมือนกับว่า เราเป็นฝ่าย 'รับ' คำว่า 'ทอดสะพาน' นั้น ค่อนข้างชัดเจน เพราะมันแปลว่า ผู้หญิงต้อง ส่ง 'ซิก' บางอย่าง เพื่อให้ผู้ชายรู้ว่า 'เดินขึ้น สะพาน' มาจับฉันสิ - ฉันส่งสัญญาณให้เธอ 'รุก' ได้แล้วนะ จากนั้นฉันอาจจะทำเป็นขัดขืน พองาม เพื่อให้เธอ 'รุก' อีกนิด แต่เธออย่า ยอมแพ้ซะ เธอต้องรุกต่อ สักพักฉันก็จะทำเป็น ว่าฉันต้องยอมเพราะด้านทานแรง 'รุก' ของเธอ ไม่ได้ สุดท้ายเราจึงต้องร่วมหอลงโรงกันโดย ปริยาย

THE AUTHOR

คำ ผกา

นักเขียนและพิธีกร ฝึกปากกล้าที่จะมาเล่า เกียรติประวัติศาสตรบัณฑิต สสวล์ร่วมสมัยทั้งใน และต่างประเทศ

“ผู้หญิงต่อให้เป็นกะหรี่หรือแต่งตัวโป๊แค่นั้น ก็ไม่ใช่ ‘ข้ออ้าง’ ที่ใครจะไปข่มขืนเธอ ถ้ายังไม่เข้าใจ ก็ลองนึกเปรียบเทียบดูว่า หากวันหนึ่งเราไปเดินในที่เปลี่ยว แล้วโดนปล้น โดนจี้ ในกรณีนี้คนที่ผิดเป็นเราที่เลือกไปเดินในที่เปลี่ยว หรือคนที่ผิดคือโจร?”

ไวยากรณีนี้กลายเป็นพล็อตรักโรแมนติค ตบ-จูบ ดูลู่ถูกจับนำไปสู่ฉากข่มขืนของนวนิยาย โรแมนซ์ของอเมริกัน จนวนิยายไปเกือบปี มาเป็นต้นแบบของนิยายน้ำเน่าไทย และ กลายมาเป็นละครทีวีที่ถูกรีมักครั้งแล้วครั้งเล่า และคนดูที่เป็นสตรีทั้งหลายก็ดูไปจิกหมอนไป อยากรู้อะไรบ้าง

บทบาท ‘รุก’ ของเพศชายอยู่ในจิตสำนึกของเราจนกระทั่งเราคิดว่านี่คือ ความถูกต้องตามธรรมชาติ พระเจ้าสร้างเราแบบนี้ สร้างผู้ชายให้เข้มแข็ง สร้างผู้หญิงให้อ่อนแอ สร้างให้ผู้ชายล่าสัตว์ ผู้หญิงทอผ้า เลี้ยงลูก หุงหาอาหาร ปัดกวาดถาด - โอ๊ย มันก็เป็นแบบนี้มาตั้งแต่ยุคหิน - เมื่อเราเชื่อเช่นนั้น เราจึงเชื่อต่อไปอีกว่า วิธีที่ผู้หญิงจะมีชีวิตที่ดีและปลอดภัยคือ เราต้องสอนให้ผู้ชาย ‘ดูแล’ ผู้หญิง ช่วยผู้หญิง ถือของหนัก ลูกให้ผู้หญิงในรถสาธารณะ นับถือผู้หญิงในฐานะที่เป็นเพศแม่และแสนอ่อนแอ ดังนั้น ผู้ชายที่ดีต้องห้ามทำร้ายผู้หญิงนะเพีย ใครทำร้ายผู้หญิงแม้หน้าตัวเมียจะใคร่แต่งานแล้วไปมีผู้หญิงอื่น ไม่ให้เกียรติเมีย ถือว่าไม่เป็นลูกผู้ชายเพีย ฯลฯ

หืมมมม - ย้อนแย้งมากไหม? ใครทำร้ายผู้หญิงหน้าตัวเมีย ตกลงจะนับถือหรือไม่ นับถือผู้หญิงกันแน่?

กระบวนการทางสังคม วัฒนธรรม และการเมืองที่ทำให้เราเห็นเรื่องบทบาทเชิงรุกของผู้ชายเป็น ‘ธรรมชาติ’ คือผลผลิตของ ‘สังคมชายเป็นใหญ่’ - เป็นธรรมชาติขนาดไหนก็ขนาดที่ทำให้เราเชื่อว่า - ชายเป็นใหญ่, ชายเป็นหัวหน้าครอบครัว ฯลฯ คือเรื่อง ‘ธรรมชาติ’ นั้นแหละ พอผู้หญิงทำงานนอกบ้าน ผู้ชายเลี้ยงลูก ทำงานบ้าน เราก็เรียกสิ่งนั้นว่า ‘ผิดธรรมชาติ’ นั่นที

สังคมชายเป็นใหญ่เข้าใจง่ายมาก เมื่อเราพูดเรื่องการต่อสู้เพื่อให้ผู้หญิงได้สิทธิในการเลือกตั้งเหมือนผู้ชาย หรือผู้หญิงควรได้ค่าแรงเท่ากันกับผู้ชาย ผู้หญิงต้องได้เรียนหนังสือเหมือนกับผู้ชาย ฯลฯ แต่เมื่อต้องมาพูดถึงเรื่องวัฒนธรรมการข่มขืน หรือ rape culture มันจะเริ่มเป็นเรื่องที่เข้าใจยากขึ้น ไม่จำกัดเฉพาะสังคมไทยเท่านั้นด้วย

เพื่อให้เข้าใจง่าย ลองมาทำเช็กลิสต์ดูว่าเราเป็นคนที่เหมาะสมข่มขืนหรือไม่

- คุณคิดว่าการแต่งตัวโป๊ เป็นเหตุให้ผู้หญิงถูกข่มขืนหรือไม่?
- คุณคิดว่าผู้หญิงไม่ควรออกไปไหนตอนกลางคืนตามลำพังเพื่อความปลอดภัยของเธอใช่หรือไม่?
- คุณคิดว่าผู้หญิงไม่ควรไปไหนกับผู้ชายสองต่อสองใช่หรือไม่?
- คุณคิดว่าผู้หญิงไม่ควรดื่มเหล้าจนเมานางานปาร์ตี้ใช่หรือไม่?

• คุณคิดว่าเราควรมีตู้รถไฟหญิงล้วน รถเมล์หญิงล้วน หอพักหญิงล้วน และอื่นๆหญิงล้วนเพื่อความปลอดภัยของผู้หญิงใช่หรือไม่?

• คุณคิดว่าผู้หญิงแรดๆ ชอบอ่อยผู้ชายไม่รักจนลวงจนตัว มีแฟนมาแล้วหลายคน หากจะโดนข่มขืนก็ไม่ใช่ว่าเรื่องแปลกใช่หรือไม่?

• คุณคิดว่าผู้หญิงในอาชีพให้บริการทางเพศ ไม่ควรไว้วางใจเมื่อถูกข่มขืนใช่หรือไม่?

• คุณคิดว่าการที่ผู้หญิงเปิดประตูต้อนรับเพื่อนชายให้เข้ามาในห้องของเธอแล้ว เธออนุญาตให้เขามีเพศสัมพันธ์กับเธอใช่หรือไม่?

ถ้าคุณ (ไม่ว่าจะเป็นเพศไหน) ตอบว่า ‘ใช่’ ต่อคำถามเหล่านี้แปลว่า คุณคือส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมการข่มขืน

วัฒนธรรมการข่มขืน ไม่เพียงแต่ไม่ตั้งคำถามต่อบทบาทเชิงรุกของผู้ชายในเรื่องเพศ แต่ยังเชื่อว่า การข่มขืนเป็นสิทธิของผู้ชายที่อ้างอิงอยู่กับบทบาทเชิงรุกของพวกเขา และถ้าผู้หญิงไม่ยอมถูกข่มขืน พวกเขาจะประพัตติตนอยู่ใน ‘กรอบ’ และ ‘กติกา’ ที่สังคม ‘กำหนด’ เอาไว้ นั่นคือ เป็นกุลสตรี ไม่เรดไม่จ่าน ไม่ออกไปไหนคนเดียว ไม่แต่งตัวโป๊ ไม่เที่ยวกลางคืน ไม่ดื่มเหล้า ไม่อยู่กับผู้ชายสองต่อสอง - หากไม่ปฏิบัติตนเช่นนี้ แล้วเกิดถูกข่มขืนขึ้นมา สังคมจะ ‘สมน้ำหน้า’ แล้วบอกว่า ‘สมแล้วก็แรดเสียขนาดนั้น’ หรือ ‘สมแล้วก็นุ่งสั้น โขว์นมเสียขนาดนั้น’ (และที่สังคมสามารถสร้างกติกาต่อผู้หญิงได้เสียงเกร็งขนาดนี้ก็เพราะมันเป็นสังคมชายเป็นใหญ่)

ผู้หญิงต่อให้เป็นกะหรี่ หรือแต่งตัวโป๊

แค่นั้น ก็ไม่ใช่ ‘ข้ออ้าง’ ที่ใครจะไปข่มขืนเธอ ถ้ายังไม่เข้าใจ ก็ลองนึกเปรียบเทียบดูว่า หากวันหนึ่งเราไปเดินในที่เปลี่ยว แล้วโดนปล้น โดนจี้ ในกรณีนี้คนที่ผิดเป็นเราที่เลือกไปเดินในที่เปลี่ยว หรือคนที่ผิดคือโจร?

ฉันใดก็ฉันนั้น ในเรื่องของหลักการ เราต้องยืนยันว่า คนเดินในที่เปลี่ยวไม่ผิด แต่คนผิดคือโจรใช่หรือไม่? อย่างน้อยที่สุดการเดินทางในที่เปลี่ยวอย่างมากก็ผิดแค่เรื่อง ‘ไม่ระวังตัว’ แต่ไม่ผิดกฎหมาย เพราะการเดินทางในที่ที่กฎหมายไม่ห้ามให้เราเดิน แปลว่าเรามีสิทธิเดิน และไม่มีใครใช้ความประมาทของเราเป็นข้ออ้างในการปล้นเรา!

เช่นกันผู้หญิงในฐานะที่เป็นมนุษย์คนหนึ่ง ‘ไม่ควรถูกลิดรอนสิทธิของเธอ (ในนามของความหวัดดี) ในการแต่งตัว ในการเดินทาง ในการแรด ในการล่าสอน ในการจะเลือกอาชีพชายตัว ในการไปไหนสองต่อสองกับผู้ชาย ในการชวนผู้ชายมาบ้าน เพียงเพราะใครๆ บอกว่า หากเธอทำเช่นนั้นมันจะไม่ปลอดภัยต่อตัวเธอเอง

และท้ายที่สุดเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องที่ยากหรือซับซ้อนเกินกว่าจะเข้าใจเลย

ถามตัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากคุณเป็นผู้หญิงว่า คุณคือส่วนหนึ่งของการสร้างความเข้มแข็งให้กับวัฒนธรรมข่มขืนหรือไม่? คุณคือหนึ่งในคนที่สมน้ำหน้าผู้หญิงแต่งตัวโป๊ที่ถูกข่มขืนหรือไม่? คุณคือผู้หญิงที่สมน้ำหน้าหากผู้หญิงถูกข่มขืนเพียงเพราะเธอเปิดประตูให้เพื่อนชายเข้ามาในบ้านหรือไม่?

เพราะในวัฒนธรรมข่มขืน ความรุนแรงที่สุดของมันคือ การทำให้พวกเขาเป็นได้เพียงนกตัวน้อย เพราะบาง นกจะนอนอยู่ใตกรงแทนการได้เป็นมนุษย์ที่มีสิทธิทุกประการเหนือชีวิตของตัวเองเยี่ยมมนุษย์ผู้หนึ่งฟังจะมี

หมายเหตุ: การข่มขืนในบทความชิ้นนี้ ยังไม่ได้ครอบคลุมเรื่องการข่มขืนเพศชาย และเพศสภาพอื่นๆ และถ้าไม่ชี้แจง หรือลืมหือเปื้อ จะเขียนถึงในคราวต่อไป ซึ่งไม่รับปากว่าเมื่อไร ☺

ภาพ AFP

CULTURE

INSIGHTFUL & SOPHISTICATED ENTERTAINMENT REPORTS

สำรวจเส้นทางชีวิตของเจนนิเฟอร์ ลอว์เรนซ์ จากเคนทักกี แล้วโลดแล่นสู่ออสการ์จนครองใจเราได้อย่างไร

FILM

เรื่อง คริสตอฟเฟอร์ สเวนสัน

MORE THAN AN IT GIRL

จากเคนทักกีสู่ออลิวิูด เส้นทางชีวิตที่มุ่งมั่นของ
เจนนิเฟอร์ ลอว์เรนซ์

สาวที่เติบโตในฟาร์ม พุดจาห้วนๆ ตรงไปตรงมา
มีความเป็นกันเองแบบไร้อุปสรรค และเปี่ยมไปด้วย
ความโห๊ะ นี่คืออุปนิสัยที่หากเขียนลงบนกระดาษ
ก็อาจดูไม่ผ่านเกณฑ์นักแสดงนำหญิงของฮอลลีวูด
ที่บ่อยครั้งดูแตะต้องไม่ได้ แต่สำหรับ **เจนนิเฟอร์
ลอว์เรนซ์** กลับมีสิ่งเหล่านี้ ซึ่งพอผนวกกับรูปร่าง
หน้าตา ความสำเร็จ และชื่อเสียงของเธอซึ่งทะยาน
ขึ้นสู่ที่หนึ่งของวงการ และกำลังกลายเป็นตัวแปร
สำคัญที่ทำให้เห็นว่าสุภาพสตรีก็สามารถขับเคลื่อน
อุตสาหกรรมนี้ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาแต่พระเอก
เพียงอย่างเดียว

ชีวิต ณ รัฐเคนทักกี

เจนนิเฟอร์ ชเรเดอร์ ลอว์เรนซ์ (Jennifer Shrader Lawrence) เกิดเมื่อวันที่ 15 สิงหาคมปี 1990 ที่เมือง
อินเดียน ฮิลล์ รัฐเคนทักกี ที่มีประชากรราว 3,000 คน
คุณพ่อแกรี่ ลอว์เรนซ์ ทำงานรับเหมาก่อสร้าง ส่วนคุณแม่
คาเรน ลอว์เรนซ์ ประกอบอาชีพเป็นผู้จัดการซั่มเมอร์
แคมป์ที่ตั้งอยู่บนฟาร์มของครอบครัวที่เจนนิเฟอร์เติบโต
มากับการขี่ม้าเป็นประจำกับพี่ชายสองคน เบน ลอว์เรนซ์
และเบลน ลอว์เรนซ์ ชีวิตวัยเรียนประถมและมัธยมที่
Kammerer Middle School ในเมืองหลุยส์วิลล์ ถือได้ว่า
แปรปรวน เพราะเธอมีความไฮเปอร์ผสมกับความวิตก
กังวลที่ทำให้เข้ากับเด็กคนอื่นไม่ค่อยได้

กิจกรรมที่ทำให้เจนนิเฟอร์ผ่อนคลายและเป็นตัว
ของตัวเองมากที่สุดก็หนีไม่พ้นการแสดง ซึ่งบทบาทแรก
ในชีวิตของเธอคือการเล่นเป็นผู้หญิงขายบริการในละคร
เวทีที่โบสถ์ตอนอายุ 9 ขวบ โดยจุดเปลี่ยนของเจนนิเฟอร์
เกิดขึ้นเมื่อมีแมวมองมาเห็นเธอที่ย่านยูเนียนสแควร์
ในนิวยอร์กตอนที่ไปเที่ยวกับครอบครัว และชักจูงให้เธอ
เข้าวงการตอนอายุ 14 ปี ซึ่งปีต่อมาเจนนิเฟอร์ก็ตัดสินใจ
ย้ายไปอยู่ลอสแอนเจลิสกับคุณแม่ด้วยวัยเพียง 15 ปี
และต้องเรียนโฮมสคูลแบบ fast track ให้จบระดับชั้น
มัธยมภายใน 2 ปี เพื่อจะได้ไปพักการแสดงอย่างเต็มที่

จากโฆษณา Burger King สู่รางวัลออสการ์

ผลงานแรกๆ ของเจนนิเฟอร์คือ การถ่ายแบบและถ่าย
โฆษณา เช่น การเป็นนางแบบแคมเปญของแบรนด์
Abercrombie & Fitch (ที่ไม่เคยถูกใช้) และโฆษณา
Burger King ต่อมาเธอได้ออกดีชันงานแสดงแรกก็คือ
การเล่นเป็นสัตว์แพทย์ในวิดีโอสังคมศาสตร์ที่เธอก็ไม่

ได้งาน แต่ก็ได้ไปแสดงในวิดีโอโปรโมตรายการ *My Super Sweet 16* ของช่อง MTV

ผลงานสร้างชื่อของเธอก็คือภาพยนตร์เรื่อง *Winter's Bone* ในปี 2010 ที่เจนิเฟอร์ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลนักแสดงนำหญิงยอดเยี่ยมที่งานประกาศรางวัลออสการ์ด้วยวัยเพียง 20 ปี และต่อมาในปี 2011 เธอก็ได้ก้าวสู่หมวดหนังฟอร์มยักษ์เรื่อง *X-Men: First Class* ในบทบาท มิสติก ในปี 2012 กับหนังแฟรนไชส์เรื่อง *The Hunger Games* ในบทนำ แคตนิส เอเวอร์ดิน ซึ่งตอนแรกเธอลังเลที่จะรับบทนี้และใช้เวลาตัดสินใจถึง 3 วัน เพราะกลัวคนจะไม่เชื่อถือนักแสดงมาเล่นหนังแฟรนไชส์ แต่ผลลัพธ์ของหนังเรื่องนี้กลับผลักดันให้เจนิเฟอร์ก้าวสู่สมรภูมิอันสูงสุดของการฮอลลีวูด ซึ่งเธอก็ยังเลือกรับเล่นบทหนังฟอร์มเล็กที่เป็นขวัญใจของนักวิจารณ์และผู้ชมอยู่เป็นประจำ เห็นได้จากกรที่เธอได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงออสการ์อีก 3 ครั้ง และชนะในปี 2012 จากบทนำในหนังเรื่อง *Silver Linings Playbook*

โปรแกรมหนังเรื่องต่อไปของเจนิเฟอร์คือหนังสะท้อนขวัญ *Mother!* ของผู้กำกับ ดาร์เรน อโรโนฟสกี จากเรื่อง *Black Swan* ที่เธอกำลังคบหาในชีวิตจริง ส่วนอีกหนึ่งเรื่องที่กำลังเป็นที่จับตามองคือหนังชีวประวัติช่วงภาพสงครามสาว ลินซีอี แอดดาร์โอ ชื่อ *It's What I Do* ซึ่งได้ สตีเวน สปีลเบิร์ก มากำกับให้ แอมเจนิเฟอร์ กำลังเขียนบทประพันธ์คู่กับ เอมี่ ชูเมอร์ สำหรับภาพยนตร์คอเมดี้ที่ทั้งคู่จะแสดงร่วมกันอีกด้วย

กลยุทธ์การเงินของเจนิเฟอร์

ถ้ามองในเชิงธุรกิจ การลงทุนในตัวเจนิเฟอร์ถือได้ว่าคุ้มค่า เพราะเธอคือหนึ่งในนักแสดงไม่กี่คนที่ได้การ

ยอมรับทั้งในหมวดหนังอินดี้ที่ถนัดด้วยรางวัล และหนังใหญ่บล็อกบัสเตอร์ฮอลลีวูดที่มาพร้อมเงินจากบ็อกซ์ออฟฟิศ ซึ่งหนังทั้งหมดของเจนิเฟอร์ทำเงินไปแล้วมากกว่า 5 พันล้านเหรียญสหรัฐทั่วโลก และเจนิเฟอร์เองก็เป็นหนึ่งในนักแสดงฮอลลีวูดไม่กี่คนที่สามารถเรียกค่าตัวได้สูงถึง 20 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อภาพยนตร์หนึ่งเรื่อง แอมเจนิเฟอร์โลว์เร็นซ์ แม้เธอจะไม่ได้เล่นอินสตาแกรม แต่เฟซบุ๊กเพจของเธอก็มีคนไลก์มากกว่า 16 ล้านคน

อีกหนึ่งกลยุทธ์ในการขยายแบรนด์ 'เจนิเฟอร์โลว์เร็นซ์' คือการที่เธอได้เซ็นสัญญากับแบรนด์ลักซูรี่อย่าง Dior ช่วงกลางปี 2012 เพื่อเป็นพรีเซนเตอร์ไลน์กระเป๋า รุ่น Miss Dior และต่อมาในปี 2015 เธอก็ได้เซ็นสัญญาต่ออีก 3 ปี พร้อมค่าตัว 15 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และเพิ่มการเป็นพรีเซนเตอร์ให้กับไลน์ลิปสติก Dior Addict อีกด้วย นี่เป็นการสะท้อนความนิยมและผลกำไรที่เกิดขึ้นจากการว่าจ้างเธอเป็นพรีเซนเตอร์

สิทธิ์สตรีและการเป็นผู้ให้

สิ่งที่ทำให้เธอกลายเป็นขวัญใจมหาชน คือการวางตัวที่เข้าถึงง่าย และสนุกกับชีวิตผู้หญิงวัย 27 ปีแบบโก้ๆ

“การประสบความสำเร็จ
ไม่ได้แปลว่า
คนเราต้อง
ทำงานน้อยลง
และดูถูก
คนอื่นเหมือน
พวกเขา
ไม่มีค่า”

DIOR

อย่างการที่เธอเป็นแฟนคลับตัวยงของตระกูลคาร์ดาเชียน แต่ในขณะเดียวกันก็มีจุดยืนในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ที่เธอพอมักคุมเกมอยู่ตลอดเวลา

ประเด็นนี้เราเห็นจากการที่เธอออกมาเปิดเผยผ่านเว็บไซต์ Lenny Letter หลังข้อมูลของค่ายซีเอ็นได้ถูกแตกและเปิดโปงว่า เธอและเอมี อัดัมส์ ได้ค่าตัวน้อยกว่านักแสดงชายคนอื่นๆ ในหนังเรื่อง *American Hustle* (2013) ซึ่งเจนนิเฟอร์บอกว่าเธอไม่ได้โกรธหรือเกลียดค่ายซีเอ็น แต่โกรธที่ยอมให้ตัวเองโดนเอาเปรียบและไม่กล้าที่จะต่อรองราคา เพราะกลัวคนอื่นในวงการจะมองว่าเธอเป็นผู้หญิงเรื่องมาก โดยหลังจากเหตุการณ์นี้ค่าตัวเธอสูงขึ้น อย่างเช่นเรื่อง *Passengers* (2016) ที่เธอได้ค่าตัวสูงกว่าพระเอก คริส แพรตต์

อีกหนึ่งโปรเจกต์ที่เจนนิเฟอร์ได้ริเริ่มคือองค์การกุศลของตัวเอง ภายใต้ชื่อ Jennifer Lawrence Foundation ในเมืองหลุยส์วิลล์ที่เธอเติบโต ซึ่งจัดตั้งขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือและระดมทุนหาเงินให้องค์กรอื่นๆ ที่ดูแลปัญหาของเด็กและเยาวชน เช่น องค์กร Fund for the Arts, Down Syndrome of Louisville และ Kids Cancer Alliance เป็นต้น โดยในปี 2016 เธอได้บริจาคเงิน 2 ล้านเหรียญสหรัฐ ให้โรงพยาบาล Kosair Children's เพื่อสร้างหน่วยงานรักษาผู้ป่วยเด็กด้านโรคหัวใจอีกด้วย

เราได้อะไรจากเจนนิเฟอร์

ถ้าวันหนึ่งเราต้องบรรยายคุณค่าของนักแสดงที่ชื่อ 'เจนนิเฟอร์ ลอว์เรนซ์' ให้คนรุ่นต่อไปได้ฟัง เราคงไม่ได้บอกเพียงว่าเธอคือผู้หญิงบนหน้าปกนิตยสาร *Vogue* ที่ผู้หญิงอยากสวยตาม หรือเป็นนักแสดงที่ผู้ชายหลายคนเคยวาดฝันว่าอยากไปออกเดทด้วย แต่เรากลับจะบอกว่าเธอคือตัวอย่างของนักแสดงที่เมื่อขึ้นมาเป็นอันดับต้นๆ ของวงการ เธอไม่ได้หลงระเหิงไปกับชื่อเสียง ยังคงจดจ่อรากของตัวเอง พยายามพัฒนาฝีมืออยู่เรื่อยๆ และเธอก็เป็นมนุษย์เหมือนเรานั่นแหละ ที่หากเราเอาทัศนคติและตัวตนของเธอไปปรับใช้ เราก็อาจก้าวไปสู่จุดที่สูงขึ้นในชีวิต ไม่ว่าจะอาชีพของเราจะเป็นอะไร และทำได้ดีด้วยการเป็นตัวของตัวเองมากกว่าเวอร์ชั่นที่ปรุงแต่งไปหมด ☺

FASHION

เรื่อง เอกลักษณ์ เชิดชู

ภาพ GERARD JULIEN/AFP, Spynewsmagazine, Pinterest

เจ้าหญิงไดอานา ผู้ทรงเป็นแรงบันดาลใจ ในการสร้างกระเป๋า Lady Dior

กระเป๋า Lady Dior ของแบรนด์ Christian Dior เป็นหนึ่งในกระเป๋าคือของผู้หญิงที่ทรงอิทธิพลที่สุด ทั้งยังถูกจัดว่าเป็น Iconic Bag อีกหนึ่งใบ ที่คุ้มค่าแก่การลงทุน ทั้งยังมีคุณค่าความงามที่ควบคู่กับ ประวัติความเป็นมา สร้างความแตกต่าง และต้องจารึกในอีกหนึ่งหน้าประวัติศาสตร์วงการแฟชั่น วันนี้ THE STANDARD จะชวนคุณมาเยือนเรื่องราวที่แสนประทับใจของกระเป๋านี้ ที่ได้แรงบันดาลใจมาจากเจ้าหญิงไดอานาที่ทุกคนจับตามองมากที่สุดคนหนึ่งของโลก

DIS- COVER LADY DIOR

เจ้าหญิงไดอานา และ แบรินาแด้ต ซีรัก สุกภาพสตรีหมายเลขหนึ่งของฝรั่งเศส ในปี 1995

ทุกอย่างเริ่มขึ้นในปี 1995 เมื่อเจ้าหญิงไดอานาเสด็จเยือนกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ในการนี้สุภาพสตรีหมายเลขหนึ่งของฝรั่งเศส แบรินาแด้ต ซีรัก ได้มอบกระเป๋าที่ออกแบบขึ้นเป็นพิเศษโดย จอห์น กัลลิอาโน ที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายสร้างสรรค์ให้ House of Dior ในสมัยนั้น

กระเป๋าใบนี้ผลิตขึ้นด้วยหนังแกะคุณภาพดีสีสีดำ จำนวน 130 ชิ้น โดยใช้ช่างฝีมือ 7 คน เย็บด้วยมือ ทั้งยังใช้ลวดลาย 'คานนาจ' ที่ได้แรงบันดาลใจมาจากเก้าอี้ไปเลียงในงานเปิดตัวคอลเล็กชันแรกของ Christian Dior ในปี 1947 โดยลักษณะการสานของหวายจะคล้ายลวดลายทรงเรขาคณิตทับซ้อน บรรจงเย็บด้วยมือลงบนหนังด้วยความประณีต ถือเป็นงานหัตถศิลป์ชั้นสูงที่ยากจะหาที่ใดเหมือน

สำหรับลวดลายนี้ ผู้เย็บต้องมีทักษะขั้นสูงในการทำ ซ่างหนึ่งคนต้องใช้เวลาน้อย 8 ชั่วโมงในการเย็บ และประกอบอะไหล่ทั้งหมดเข้าด้วยกัน นอกจากนี้ยังมีอะไหล่เงินจำนวน 43 ชิ้น ซึ่งประกอบด้วยสายสะพายที่ป้องกันฐานกระเป๋าเพื่อรองรับน้ำหนัก รวมถึงอักษร Dior ที่ประดับอยู่ที่หูกกระเป๋า สร้างความงามให้กระเป๋ารุ่นนี้สวยงามมากยิ่งขึ้น จึงไม่น่าแปลกใจที่กระเป๋าของ Christian Dior หนึ่งใบจะสร้างความสง่างามและคงความคลาสสิกได้มากขนาดนี้

เมอซีเออร์ดีออร์ เคยกล่าวไว้ว่า “เมื่อผมเริ่มต้นอาชีพนักออกแบบ ผมหวังที่จะสร้างชุดสวยให้หญิงสาวทุกคนงดงาม สง่า และน่าหลงใหล โดยหวังอย่างยิ่งว่าหญิงสาวที่สวมชุดของผมนั้นจะเจิดจรัส เปล่งประกาย และชุดนั้นจะยังสวยงามและคลาสสิกตลอดกาล”

เจ้าหญิงไดอานาตอบใจพยานความงามนั้นเป็นอย่างดี หลังจากนั้นไม่นาน พระองค์ทรงถือกระเป๋าใบนี้ที่ได้รับมาเป็นครั้งแรกในเดือนตุลาคม ขณะเสด็จเยี่ยมเด็กในเมืองเบอร์มิงแฮม ประเทศอังกฤษ

เจ้าหญิงไดอานาฉลองพระองค์ด้วยชุดสูทสีขาว-ดำ ลายฮาวนีสทูท และทรงถือกระเป๋าด้วยพระพักตร์ที่ยิ้มแย้ม และในวันนั้นเองกระเป๋ารุ่นใหม่ของ Christian Dior ก็ได้สะกดสายตาคนทั้งโลก หลังจากภาพที่ถูกถ่ายโดยเหล่าปาปารัสซีปรากฏลงหน้าหนังสือพิมพ์และแท็บลอยด์ในวันต่อมา

อย่างที่ทราบกันว่าเจ้าหญิงไดอานาทรงเป็นหนึ่งในสุภาพสตรีที่ได้รับการถ่ายภาพมากที่สุดในโลก จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่กระเป๋าของ Christian Dior รุ่นนี้จะปรากฏอยู่ในภาพเหล่านั้น พระองค์ทรงถือกระเป๋าของ Christian Dior ติดต่อกันในหลายครั้งที่พระองค์เสด็จเยือนทั้งในอังกฤษและอาร์เจนตินาในระยะเวลาเพียง 2-3 เดือน และนั่นเป็นเหตุผลที่ทำให้แฟชั่นนี้สุด่าทั่วโลกกล่าวถึงกระเป๋ารุ่นนี้กันอย่างแพร่หลาย

ไม่นาน แบรินด Christian Dior จึงตั้งชื่อกระเป๋ารุ่นนี้ว่า 'Lady Dior' เพื่อเป็นเกียรติแด่เจ้าหญิงไดอานา เนื่องจากพระองค์ทรงสร้างปรากฏการณ์ให้ยอดขายเครื่องหนังของแบรนด์นี้เพิ่มขึ้น 10 เท่าตั้งแต่เริ่มขายเฉพาะกระเป๋ารุ่นนี้มียอดขายถึง 200,000 ใบในระยะเวลาเพียง 2 ปี จนเกิดเป็นคอลเล็กชันใหม่ๆ ตามมาโดยใช้วัสดุทั้งผ้าซาติน หนังจระเข้ หนังงู ผ้าทويد และอื่นๆ อีกมากมาย กลายเป็น It Bag หนึ่งใบที่ครองใจสาวๆ เรื่อยมา จนถึงปัจจุบัน ☺

“เมื่อผมเริ่มต้นอาชีพนักออกแบบ ผมหวังที่จะสร้างชุดสวยให้หญิงสาวทุกคนงดงาม สง่า และน่าหลงใหล โดยหวังอย่างยิ่งว่า หญิงสาวที่สวมชุดของผมนั้นจะเจิดจรัส เปล่งประกาย และชุดนั้นจะยังสวยงามและคลาสสิกตลอดกาล”

THE BEGINNER'S
GUIDE TO

THE STANDARD PODCAST

ก่อนอื่น... พอดแคสต์อยู่ที่ไหน?
 ตอบง่ายๆ ว่าอยู่ในโทรศัพท์
 มือถือหรือบนคอมพิวเตอร์นั่นเอง
 ขอให้นึกภาพว่า 'พอดแคสต์ =
เพลง' เราเสฟเพลงกันอย่างไร
 เราก็เสฟพอดแคสต์กันอย่างนั้น
 เลย นั่นคือ หนึ่ง ฟังแบบสตรีมมิง
 ที่หมายถึงกดฟังทันที และสอง
 โหลดมาเก็บไว้ก่อน แล้วฟังเมื่อไร
 ก็ได้ และจะฟังซ้ำกี่ครั้งก็ได้
 และนี่คือฮาวทูง่ายๆ สำหรับ
 คนที่ฟังจากหน้าเว็บไซต์ รวมถึง
 ผู้ใช้ iPhone และ Android

thestandard.co/podcast | 🔍

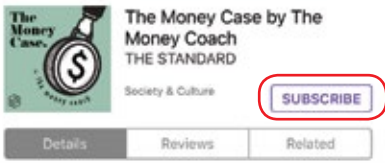
🖱️ ฟังจากหน้าเว็บ

หยิบมือถือ หรือเปิดคอมพิวเตอร์ขึ้นมา เปิด
 เบราร์เซอร์ พิมพ์ thestandard.co/podcast
 หรือถ้าคลิกลิงก์จากโซเชียลมีเดีย คุณจะถูกพา
 ไปที่เอพिसโตนั้นๆ ก็สามารถกดฟังได้ทันทีแบบ
 สตรีมมิง หรือถ้าอยากโหลดเก็บ ให้กดไอคอน
 ดาวโหลดที่มุมขวาบนตรงนั้น จะได้เป็นไฟล์ MP3
 ก็ใช้แอปฯ ฟังเพลงทั่วไปฟังได้เลย (แนะนำให้ใช้
 Wi-Fi โหลด จะรวดเร็วและประหยัดค่าตัว)

📶 ผู้ใช้ iPhone

การฟังจากแอปฯ จะสะดวกกว่าถ้ากำลังเดินทาง หรือออกกำลังกาย เพราะฟังแบบปิดหน้าจอเอาไว้ได้ เสียงไม่ดับ เอ้า! หยิบไอโฟนขึ้นมา กดไปที่แอปฯ Podcasts ซึ่งทุกเครื่องมีมาให้อยู่แล้ว ถ้าลบไปแล้ว ก็ไปโหลดมาใหม่จาก App Store ได้ฟรี

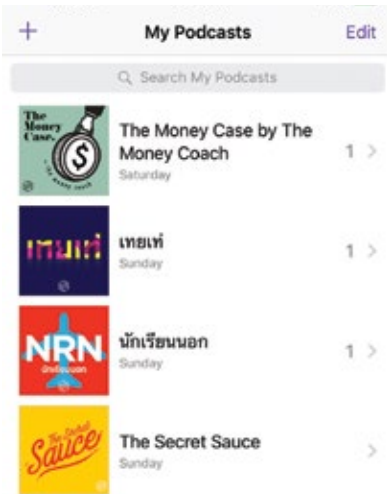
- กดเปิดแอปฯ ไปที่เครื่องหมายเสิร์ช พิมพ์คำว่า The Standard หรือชื่อรายการที่อยากฟัง

Description

ข่าวเด่นออกมามีชีวิตที่คือการ เพื่อออกมาวิธีการคุณเงิน ที่หาคุณ ไปถึงจุดนั้น โลกเรียนรู้จำนวนวิธีทางที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ของ หม่อม-ศิริพรหม มงคพันธ์ The Money Coach ที่เสนอวิธีการพิ... more

- กดเข้าไปในรายการ กด Subscribe แล้วกดฟังเอพ็อดที่ต้องการได้ทันที

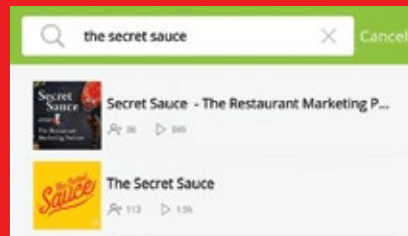
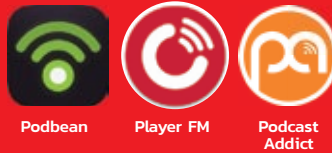
- รายการที่เรา Subscribe แล้ว จะไปรวมกันอยู่ในหน้า My Podcasts กดเข้าไปในแต่ละรายการ กดที่เมนู Feed จะเห็นแต่ละเอพ็อด ถ้ากดที่ตัวเอพ็อดก็จะเป็นการฟังแบบสตรีมมิงเลย แต่ถ้ากดเมนูสามจุดท้ายเอพ็อด แล้วกด Download ก็จะเป็นการโหลดเก็บไว้ฟังเมื่อไรก็ได้ โดยไม่ต้องใช้อินเทอร์เน็ต

🤖 ผู้ใช้ Android

มือถือแอนดรอยด์ มีแอปฯ ที่ใช้เล่นพอดแคสต์ให้เลือกเพียบ เราขอใช้แอปฯ Podbean ให้ดูเป็นตัวอย่าง

ใครอยากสร้างแอ็กเคานต์ Podbean ก็ทำได้ แต่ถ้าจะล็อกอินด้วยเฟซบุ๊กก็ง่ายนิดเดียวเช่นกัน

อนึ่งแอปฯ พอดแคสต์ดีๆ ฟรีๆ มีมากมาย เช่น Player FM หรือ Podcast Addict ใช้งานอินเตอร์เฟซงาม (ทั้ง iOS และ Android)

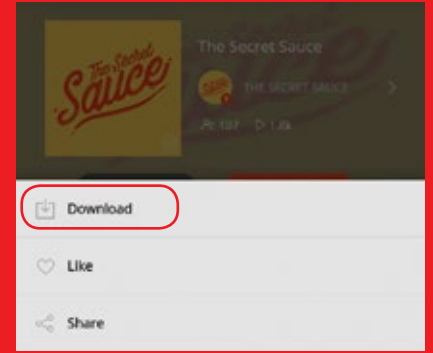

- เมื่อกดเข้าไปในแอปฯ Podbean จะเจอหน้าตาประมาณนี้ กดหน้าแรก (ไอคอนรูป explore แถวบน ซ้ายสุด) จะเป็นหน้าแสดงไต่แรกทอรีถ้ารู้อยู่แล้วว่าอยากหารายการอะไร ให้ไปที่ไอคอนแว่นขยายเพื่อเสิร์ชได้เลย

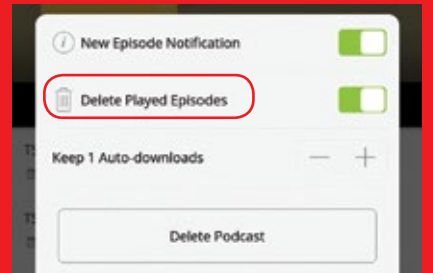

- พอเจอแล้วให้กด Subscribe ไว้เลย ทุกครั้งที่ม่มีตอนใหม่ แอปฯ จะเตือนให้เราทราบว่า มาแล้วๆ กดโหลดกดฟังกันเร็ว

จากนั้นกดที่ตัวเอพ็อดเพื่อฟังทันทีแบบสตรีมมิงหรือเปลี่ยนไปใช้ Wi-Fi แล้วกด Download เพื่อเก็บไว้ฟังทีหลัง ก็ประหยัดดี

- โดยกดจากเมนูสามจุดท้ายชื่อเอพ็อด แล้วกดคำว่า Download พร้อมกดรูปหัวใจให้เราด้วย เอพ็อดที่โหลดมาจะอยู่ตรง Download ซึ่งสามารถกดฟังได้ทุกที่โดยไม่ต้องใช้อินเทอร์เน็ต และฟังซ้ำกี่ครั้งก็ได้

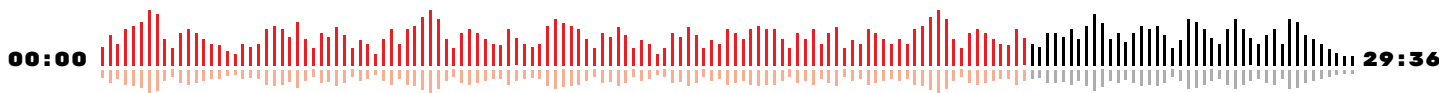

- ทริคเล็กทริคน้อย: สำหรับคนที่กังวลเรื่อง storage กลัวเปลืองเนื้อที่ มีฟังก์ชันที่สั่งให้แอปฯ ลบเอพ็อดที่เราฟังจบแล้วทันทีด้วยนะ ตั้งแยกของแต่ละรายการได้ บางรายการอยากให้ฟังจบเลย ก็ทำได้ หรือบางรายการฟังจบแต่ยังไม่ต้องลบ ก็ทำได้

สำหรับแอปฯ Podbean บนแอนดรอยด์ ที่หน้าหลักของรายการ กดเมนูสามจุดขวบน > Settings > Delete Played Episodes ถ้าอยากให้ฟังจบเลย ให้เปิดเป็นสีเขียว (ค่าตั้งต้นเป็นแบบนี้) หรือถ้ายังไม่อยากให้ลบ เพราะอยากเก็บไว้ฟังซ้ำ ให้ปิดตรงนี้ทิ้งไป แล้วค่อยลบเองแบบแมนวลทีหลัง

- ฟังจบแล้ว หากชอบใจ ช่วยกด like หรือ love เอพ็อดนั้นๆ ด้วย หรือถ้ามีความเห็น คอมเมนต์ได้เลย เราสัญญาว่าจะเอาไปปรับปรุงให้รายการออกมาดีที่สุดเพื่อคุณผู้ฟัง ☺

12 YEARS A STUDENT

นักเรียนไทยที่ไปเรียน วิทยาการคอมพิวเตอร์ ที่สหรัฐอเมริกา

WHO

ไปป์-รัฐภูมิ ตูจันดา

นอกจาก 12 ปีจะเป็นเวลาที่วนครบ 1 รอบ นักเขตร จากปีชวดไปจบที่ปีคุณแล้ว 12 ปี ยังเป็นเวลา ที่ไปป์-รัฐภูมิ ตูจันดา ได้รับ กุญไปเรียนต่อที่สหรัฐอเมริกาตั้งแต่ 6 จนจบปริญญาเอก ในสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ หรือ ComSci ซึ่งเขาได้ทำ วิทยานิพนธ์วิจัยนวัตกรรมทางคอมพิวเตอร์ หลายชิ้นจนต่อยอดเป็นสตาร์ทอัพ และถูก บริษัทยักษ์ใหญ่ซื้อไปในราคาแสนแพง!

ทุกวันนี้ไปป์เป็นหนึ่งในทีมที่ปรึกษาของ รัฐบาล ได้นำความรู้และประสบการณ์ รวมทั้ง แนวคิดที่ได้จากการใช้ชีวิตอยู่ต่างประเทศ มาพัฒนาประเทศอย่างเต็มความสามารถ

THE STORY

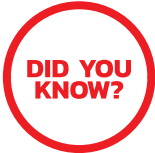
ไปป์-รัฐภูมิ ตูจันดา ได้ทุนไปเรียนต่อตั้งแต่ระดับปริญญาตรีถึงปริญญาเอกเป็นเวลา 12 ปีที่สหรัฐอเมริกา มหาวิทยาลัยที่ไปเลือกเรียนคือ MIT หรือ Massachusetts Institute of Technology ซึ่งถือได้ว่าเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกด้านวิศวกรรม นั่นทำให้ที่นี่มีแต่ยอดคนมนุษย์เดินขนกันเต็มไปหมด จนช่วงแรกไปป์เองก็ท้อใจอยู่ เหมือนกัน แต่ก็ผ่านมาได้ด้วยการเพิ่มวินัยลงในชีวิตรูทีน

เมื่อถึงปริญญาเอก ไปป์ย้ายไปเรียนที่ USC หรือ University of Southern California เมืองลอสแอนเจลิส ในสาขาเดียวกับปริญญาตรีและปริญญาโท คือ วิทยาการคอมพิวเตอร์ หรือ ComSci ซึ่งเขาพบว่าการเรียนปริญญาเอก เป็นอะไร ที่ต่างออกไป การทำวิทยานิพนธ์ที่ต้องผ่านความล้มเหลวหลายต่อหลายครั้ง ทำให้ ความอดทนกลายเป็นคุณสมบัติสำคัญในการเรียน การทำปริญญาเอกคือการเรียนรู้ การแก้ปัญหา ที่ถ้าเจอก็จบ ถ้าไม่เจอก็ยังไม่จบ

นวัตกรรมที่ไปป์วิจัยขึ้นในช่วงเรียนปริญญาเอกคือ โปรแกรมทำนายราคาตัว เครื่องบินที่อเมริกา และการทำระบบ Big Data โดยไม่ต้องเขียนโปรแกรมเพื่อเชื่อม ข้อมูล ซึ่งสุดท้ายทั้งสองงานวิจัยนี้ก็ถูกพัฒนาเป็นสตาร์ทอัพ และถูกบริษัทยักษ์ใหญ่ ซื้อไปทั้งหมด เมื่อถามถึงเคล็ดลับการเรียนในต่างประเทศ ไปป์ก็ตอบว่ากลยุทธ์ เป็นสิ่งที่จำเป็นมากในการเรียน

“อย่างตอนผมไปเรียน ผมเลือกอาจารย์ที่ปรึกษาเองเลยนะ เราต้องสืบว่าอาจารย์ คนไหนโหด คนไหนไม่โหด พอรู้ก็ไปบอกมหาวิทยาลัยว่า ผมขอไม่เรียนกับคนไหน เขาก็ จัดให้นะ...

“คือแต่ละคนต้องมีกลยุทธ์ของตัวเอง แล้วกลยุทธ์ของคุณล่ะคืออะไร?” ☺

- สาขาวิชา ComSci คือ การเรียนวิธีการที่ทำได้ให้ คอมพิวเตอร์คิด หรือที่เรารู้จักกันในนาม AI
- การเรียนในมหาวิทยาลัยอเมริกา ถ้างงเรียนวิชา 12 หน่วยกิต เท่ากับต้องใช้ เวลาเรียน 12 ชั่วโมง หาก เลกเชอร์ใช้เวลา 4 ชั่วโมง หมายความว่าเวลาที่เหลือ อีก 8 ชั่วโมง คือเวลาไว้ ทำการบ้าน

PODCAST CREDITS

Show Host
ธันนัท จารุพันธ์

Show Creator
ภูมิชาย บุญสินสุข

Episode Editor
นภธัญ แสงไชย

Sound Designer & Engineer
ศุภณัฐ เดชะอำไพ

“การเรียนการสอนที่นี่เหมือนเปิดวาล์วดับเพลิงกรอกปาก คุณมีปัญหารับได้เท่าไรก็รับไป”

PODCAST

AUDIO ON-DEMAND

EYE-OPENING FOR YOUR EARS

-MONDAY-

THE MONEY CASE
REAL MONEY. REAL PEOPLE.
REAL PROBLEMS.

HOST: หมู-จักรพงษ์

เรียนรู้เรื่องการเงินผ่านกรณีศึกษาที่เกิดขึ้นจริงจากประสบการณ์ของ The Money Coach ที่ช่วยลูกศิษย์แก้ไขปัญหาเรื่องเงินมากกว่าสิบปี ช่วยให้ คุณ ออกแบบการใช้เงินให้ถูกจริตและมีชีวิตอย่างที่ต้องการ

-TUESDAY-

THE SECRET SAUCE
THAI BRANDS, WORLD STANDARD

HOST: เบน-อุรัสร์

ชวนเจ้าของแบรนด์ไทยที่ประสบความสำเร็จมาเล่าเรื่องราวตั้งแต่ก่อตั้ง จนสามารถชนะใจผู้บริโภค ช่วงท้ายรายการเราจะช่วยสกัด The Secret Sauce ออกมา เพื่อให้คุณผู้ฟังได้นำสูตรลับไปปรับใช้กับอะไรก็ตามที่กำลังพยายามสร้างอยู่

-WEDNESDAY-

NRN
นักเรียนนอก
เรื่องเล่าจากนักเรียนไทยในทุกมุมโลก

HOST: เฟ็ด-ธัชพงศ์

พาคุณไปทั่วโลกกับคนไทยที่เดินทางไปต่างแดนในฐานะ ‘นักเรียนนอก’ เรื่องเล่าจากหลากหลายหลักสูตร หลากหลายวิชา และหลากหลายบทเรียน ที่พวกเขาได้จากการไปอยู่อาศัยใช้ชีวิตในดินแดนที่ไม่คุ้นเคย

-WEDNESDAY-

WE NEED TO TALK
LET'S TALK ABOUT YOU!

HOST: โบ-สาริตรี

Original English-content by Thai production ชวนศิลปินดาราที่พูดภาษาอังกฤษคล่องแคล่ว มาคุยกันในประเด็นที่แต่ละคนถนัดแบบสนุกสนาน ได้ความรู้ และได้มุมมองดีๆ กับชีวิต

-THURSDAY-

เทย์เท่
เทย์ไทยที่ทำอะไรๆ

HOST: ออม-นันทกัญญา

เพิ่มความหลากหลายในเนื้อหาของเทย์ไทย ที่ปกติคุณเรียนอยู่กับการเป็นตัวตลก หรือไม่ก็เพื่อนนางเอก แต่ที่นี้พวกเขาจะได้รับบทเด่นเป็นทั้งพระเอกและนางเอกในบทบาทที่แต่ละคนเชี่ยวชาญที่สุด

ติดตามฟังได้ที

thestandard.co/podcast

thestandard

APPLICATION

PODBEAN

PODCASTS

TUNEIN RADIO

PODCAST ADDICT

PODCAST PLAYER

VIDEO

เรื่อง นิธิกร พุทธกานนท์

THE FAMILY MAN

คนที่ทำให้ทุกคนเป็นวันครอบครัว

00:00

03:36

WHO

จตุรงค์ วาสุณี

แต่คนไทยรู้จักเขาในชื่อ จตุรงค์ มกจ๊ก นักแสดงตลกระดับตำนานของวงการบันเทิงไทย แต่สำหรับชาวบ้านในอำเภอโพธาราม เขาคือเจ้าของฟาร์มเกษตรผสมผสานแบบพอเพียง เป็นเจ้าของร้านอาหาร 'ครัวลุงรงค์' และเป็น 'หัวหน้าครอบครัว' ที่ทำให้ทุกคนในบ้านได้อยู่พร้อมหน้ากันอีกครั้ง

THE STORY

จตุรงค์เป็นคนอำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี เขาเกิดที่โพธารามแต่ไม่เคยมีที่เป็นของตัวเองเลย ความผูกพันระหว่างเขากับบ้านเกิดเข้มข้นในระดับที่เพียงเลี้ยงเข้าเขตโพธาราม และได้กลิ่นซี้หมูลอยมาบางๆ ก็ทำให้ขนลุกได้

เมื่อมีโอกาส เขาเริ่มซื้อที่ดินในโพธารามเก็บไว้ จากไม่กี่ไร่ก็ค่อยๆ เพิ่มมาเป็นกว่า 10 ไร่ในปัจจุบัน จตุรงค์เริ่มทำการเกษตรในที่ดินบ้านเกิดของตัวเอง แต่เพราะไม่มีความรู้ด้านนี้ เขาจึงต้องผ่านการลงมือมาเป็นสิบปี ก่อนจะมาถึงวันที่ผืนดินของเขาเขียวขจีอุดมงาม และกลายเป็น 'จตุรงค์ฟาร์ม' สร้างรายได้จากการเลี้ยงสัตว์ปลูกพืชผักสวนครัว ที่สำคัญมันสามารถสร้างงานสร้างอาชีพให้ลูกหลานของตาดีและยายนี้ ผู้เป็นพ่อและแม่ของจตุรงค์ได้อย่างถาวรหน้า

จตุรงค์บอกว่าเขาไม่รู้ว่ามนุษย์คนอื่นจะรู้สึกอย่างไรเมื่อได้กลับ 'บ้าน' จะมีใครเป็นอย่างเขาบ้างไหม ที่มีความสุขเหลือเกินเมื่อได้อยู่ในที่ดินของตัวเอง ได้ทำงานที่บ้านเพื่อคนในบ้าน ได้อยู่ในวงล้อมความรักของทุกคนในครอบครัว เขาไม่ต้องรอให้ถึงช่วงเทศกาล สมาชิกในบ้านถึงจะพร้อมหน้าพร้อมตา เพราะความอบอุ่นแบบนั้นเกิดขึ้นแล้วในทุกวัน ☺

- ตลกอาวุโสเริ่มต้นชื่อที่ต้นบริเวณนี้เมื่อ 15 ปีก่อน โดยนับถือที่เพียงแค่ 3 ไร่ครึ่ง
- เขาไม่ได้แบ่งพื้นที่ฟาร์มชัดเจนอะไรเพราะตรงไหนก็เอาไว้ใกล้กัน เช่น คอกหมูตั้งอยู่กลางแปลงนา

VIDEO CREDITS

STORY MAKERS
ไอรดา รัมภิรมย์ใจ
อ้อมเทียน ทาระมิต
ภาณุ วิวัฒนภษา
ศศิพิมพ์ อนันตกรณวัฒน์
วชิระ มากกรรพย์
นันทิยา ฤทธกรักษ์

“มีความสุขไหมล่ะ มีความสุขไหม เจอพี่น้องทุกคนที่มันไม่หายไปเลย เป็นเรื่องที่เพอร์เฟกต์ การแสดงลุงก็ชอบ แต่ถามว่าที่นี้ล่ะชอบไหม โคตรชอบเลย ลุงจะแก่ตายอยู่ที่นี่”

ดูคลิปได้ที่
THESTANDARD.CO

บีทีเอส กรุ๊ปฯ ส่งความสุข สถานี 14 รร.บ้านพุบอน

นายคิรี กาญจนพาสน์ ประธานกรรมการ กลุ่มบริษัทบีทีเอส นำจิตอาสา พร้อมด้วยคณะกรรมการ ไปเติมเต็มในสิ่งที่ขาด และสร้างรอยยิ้มให้กับนักเรียน และชาวบ้านพร้อมทั้ง มอบอุปกรณ์การเรียนการสอน และเลี้ยงอาหารกลางวัน พร้อมด้วยนำหน่วยแพทย์เคลื่อนที่โรงพยาบาลวิภาวดี ในโครงการ 'สถานีส่งความสุข จากชาวบีทีเอส กรุ๊ปฯ' ซึ่งเป็น สถานีที่ 14 ที่โรงเรียนบ้านพุบอน อ.บ้านไร่ จ.อุทัยธานี จุดหมายปลายทางอยู่ไม่ไกลไม่ไกลจากกรุงเทพฯ แต่ยังมีขาดแคลนในสิ่งที่จำเป็น นอกจากนี้ยังได้สนับสนุนงบประมาณในการปรับปรุงอาคารห้องสมุด ห้องเรียนอนุบาล โรงอาหาร ห้องน้ำเด็กอนุบาล และมอบเครื่องอุปโภคบริโภคให้แก่ชาวบ้านด้วย พวกเราชาวบีทีเอสกรุ๊ปฯ ยังคงขับเคลื่อนโครงการ CSR นี้ต่อไปทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อเติมเต็มความฝัน มอบความสุข สร้างรอยยิ้ม ให้กับเด็กๆ และชาวบ้านในพื้นที่ห่างไกลความเจริญ เปรียบเสมือนอีกสถานีของเรา

ALDO

The Aldo Crew is remixing in MX sneakers
Discover more in-store and at aldoshoes.com

I remixing

#AldoCrew